

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

KATEDRA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

Historie tělesné výchovy a sportu v městě Tábor od roku 1945 do současnosti

(diplomová práce)

Autor práce: Bc. Markéta Bartoníčková

Vedoucí práce: PhDr. Tomáš Tlustý, Ph.D.

České Budějovice, 2019

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

UNIVERSITY OF SOUTH BOHEMIA IN ČESKÉ BUDĚJOVICE

PEDAGOGICAL FACULTY

DEPARTMENT OF SPORT STUDIES

**The history of physical education and sport in
town Tábor since 1945 to the present**
(graduation theses)

Author: Bc. Markéta Bartoníčková

Supervisor: PhDr. Tomáš Tlustý, Ph.D.

České Budějovice, 2019

Bibliografická identifikace

Název bakalářské práce: Historie tělesné výchovy a sportu v městě Tábor od roku 1945 do současnosti

Jméno a příjmení autora: Bc. Markéta Bartoníčková

Studijní obor: Učitelství pro SŠ

Pracoviště: Katedra tělesné výchovy a sportu PF JU

Vedoucí bakalářské práce: PhDr. Tomáš Tlustý, Ph.D.

Rok obhajoby bakalářské práce: 2019

Abstrakt:

Tato diplomová práce pojednává o historii tělesné výchovy a sportu v městě Tábor od doby po druhé světové válce až po současnost. Práce bude rozdělena do kapitol, kde bude každému sportovnímu odvětví věnována pozornost. Rozdělena je také do signifikantních etap naší historie (období po druhé světové válce až do roku 1968, dále od roku 1968 do roku 1989 a poslední etapa od roku 1989 do současnosti). Nejrozšířenější etapa byla od roku 1968 do roku 1989, kde docházelo k největším úspěchům ve sportu v Táboře. Historické informace jsou čerpány z materiálů z Okresního archivu v Táboře, dále pak z vědecké knihovny v Českých Budějovicích, kronik a almanachů jednotlivých sportovních oddílů a také z dobových periodik.

Klíčová slova: historie, sportovní disciplíny, Tábor, Sokol, tělesná výchova, výsledky

Bibliographical identification

Title of the Graduation Thesis: History of Physical Education and Sport in town Tábor since 1945 to the present

Author's First Name and Surname: Bc. Markéta Bartoníčková

Field of Study: Physical Education

Department: Department of Sports Studies

Supervisor: PhDr. Tomáš Tlustý, Ph.D.

The Year of Presentation: 2019

Abstract:

This thesis discusses the history of physical education and sport in the city of Tábor from the time after the second world war to the present day. The work will be divided into chapters, where each sport will be paid to attention. Split is also the significant stages of our history (the period after the second world war until the year 1968, since 1968 until 1989 and the last stage since 1989 to the present). The most common stage was since 1968 until 1989, where the greatest successes in the sport in the camp. Historical information is drawn from the materials of the district archives in the camp, also from the scientific library in České Budějovice, chronicles and almanacs of the individual sports sections and also from contemporary periodicals.

Keywords: the history of the sport, Tábor, Sokol, physical education, the results of

Prohlašuji, že svoji diplomovou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě - v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných Pedagogickou fakultou elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

Podpis studenta

Datum.....

Poděkování

Děkuji panu PhDr. Tomáši Tlustému, Ph.D., vedoucímu mé diplomové práce za odborné vedení, poskytnutí konzultací a cenných informací při tvorbě mé práce. Dále bych chtěla poděkovat zakladatelům, funkcionářům a členům oddílů a sportovních klubů ve městě Tábor, kteří mi poskytli informace o historii jejich sportovních seskupení a zapůjčili literaturu. Dále také děkuji pracovníkům táborského archivu a českobudějovické knihovny za pomoc a poskytnutí pramenů k vypracování mé diplomové práce.

Obsah

1 Úvod	6
2 Metodologie	7
2.1 Cíl, úkoly a předmět práce	7
2.1.1 Cíl práce	7
2.1.2 Úkoly práce	7
2.1.3 Předmět práce.....	7
2.2 Použité metody práce	8
2.3 Rozbor pramenů a literatury	8
3 Stručný nástin historie města Tábor	11
4 Nástin historie tělovýchovných spolků v Táboře do roku 1945	16
5 Tělesná výchova a sport v Táboře v letech 1945–1968	18
5.1 Fotbal.....	18
5.2 Lední hokej.....	24
5.3 Turistika	26
5.4 Šachy	29
5.5 Atletika	35
5.6 Kanoistika.....	37
5.7 Veslování.....	39
5.8 Stolní tenis	41
5.9 Tenis	44
5.10 Kuželky.....	46
5.11 Horolezectví.....	50
5.12 Plavání	53
5.13 Zápas.....	55
6 Tělesná výchovy a sport v Táboře v letech 1968–1989	57
6.1 Fotbal.....	57
6.2 Lední hokej.....	60
6.3 Turistika	64
6.4 Šachy	66
6.5 Atletika	70
6.6 Kanoistika.....	75
6.7 Veslování.....	80
6.8 Stolní tenis	91
6.9 Tenis	95
6.10 Kuželky.....	95
6.11 Horolezectví.....	97

6.12 Plavání	101
6.12 Cyklistika	102
6.13 Zápas.....	109
7 Tělesná výchovy a sport v Táboře od roku 1989 do současnosti.....	113
7.1 Fotbal	113
7.2 Lední hokej.....	116
7.3 Turistika	119
7.4 Šachy	121
7.5 Atletika	122
7.6 Kanoistika.....	130
7.7 Veslování.....	130
7.8 Stolní tenis	134
7.9 Tenis	135
7.10 Kuželky.....	136
7.11 Plavání	138
7.12 Cyklistika	142
7.13 Zápas.....	151
8 Závěr	154
Prameny a literatura	157
Poznámkový aparát.....	159
Seznam příloh	160

1 Úvod

Tato diplomová práce pojednává o historii tělovýchovy a sportu ve městě Tábor. Mnoho témat z historie města je doposud ne zcela zpracováno, hlavně na místní a regionální úrovni a výjimkou není ani naše téma. Téma práce jsme si zvolili z důvodu vlastního zájmu o historii a taktéž z důvodu našeho velmi blízkého vztahu ke sportu. V předkládané práci se snažíme vystihnout historii co nejvíce sportů na území města Tábor od roku 1945 do současnosti. Rokem 2010 výzkum v naší práci končí.

Práce je rozdělena do několika kapitol. První kapitola popisuje stručný nástin historie města Tábor. První zmínka o osídlení města Tábor se datuje k 5. – 6. století před naším letopočtem. V druhé kapitole jsme se stručně zmínili o tělovýchovných organizacích, které vznikly začátkem 60. let 19. století. Mezi nejvýznamnější tělovýchovnou organizaci patřila tělovýchovná jednota Sokol, která vznikla v roce 1883 a díky které začalo ve městě sportovat stále více lidí. Ze Sokola pak vznikla odnož dnešní Tělovýchovné jednoty Lokomotivy Tábor. K dalším tělovýchovným organizacím patřil ženský spolek Zora, který vykonával spíše humanitární práce, ale měl také svůj odbor tělocvičný, a proto jsme se o něm zmínili a dále Dělnický sportovní klub, který byl z těchto organizací nejmladší a ve kterém vznikl např. odbor kopané, zápasu, plavání, hokeje a dalších a na který pak navázala TJ Vodní stavby Tábor, která funguje dodnes. Další tři kapitoly jsou rozděleny do časových úseků, které popisují historii tělovýchovy a sportu v Táboře. První etapa je od roku 1945 do roku 1968, druhá od roku 1968 do roku 1989 a poslední od roku 1989 do současnosti (tedy do roku 2010). Informace v těchto kapitolách jsou chronologicky seřazeny.

Stejným tématem, jakým se zabývá i naše práce, se zabývá již kniha z roku 1990, která se zabývá historií sportu v celém táborském regionu, jenže informace v ní jsou jen velice stručné, a neúplné. Rádi bychom tedy naší prací přispěli k zachování odkazu této doby, která položila základy vnímání sportu a tělovýchovy ve městě, jak ho známe dnes. Text by se měl stát vhodným zdrojem pro poznání reálií v rámci tématu a všichni, kdo se zajímají o sport v Táboře, by zde mohli nalézt podstatné informace.

Vzhledem k tomu, že se jedná o poměrně dlouhé časové období, je toto téma velmi obsáhlé. Ze zkoumané literatury a materiálů se pokusíme vybrat a popsat ty nejvýznamnější a nejpodstatnější výsledky a události. Věříme, že zpracování diplomové práce nás bude bavit a obohatí nás o mnoho znalostí, informací, zážitků a zkušeností.

2 Metodologie

2.1 Cíl, úkoly a předmět práce

2.1.1 Cíl práce

Cílem práce je co nejpodrobněji zpracovat historie tělesné výchovy a sportu v Táboře od roku 1945 do současnosti. A na základě širokého využití všech dostupných historických pramenů, archivních fondů, dostupné literatury a dobových periodik podat co nejobjektivnější ucelený celek.

2.1.2 Úkoly práce

Takto stanovený cíl je dále rozčleněn do těchto dílčích úkolů:

- ✓ Zpracovat kroniky, periodika a rozhovory s pamětníky sportovních oddílů a klubů.
- ✓ Stručně popsat historii města, o kterém diplomová práce pojednává a pokusit se nalézt historické souvislosti mezi obecným vývojem společnosti a vývojem tělovýchovy a sportu.
- ✓ Stručně popsat vývoj TVS ve městě do roku 1945.
- ✓ Zpracovat archivní fondy sportovních oddílů a klubů v Táboře.
- ✓ V jednotlivých kapitolách popsat vývoj jednotlivých sportovních odvětví a tělovýchovných spolků ve městě. Jednotlivé kapitoly byly rozděleny podle významných etap ve vývoji státu, a to následovně:
  - Etapa po druhé světové válce do federálního uspořádání (1945-1968)
  - Etapa od okupace do sametové revoluce (1968-1989)
  - Etapa od pádu komunismu po současnost (1989-2010)
- ✓ Shromáždit co nejvíce dostupného souvztažného obrazového a fotografického materiálu. Z tohoto souboru vybrat nejvhodnější obrázky a fotografie, ty pokud možno, digitálně upravit, orámovat, oříznout, seskupit.
- ✓ Shromážděné obrazové a fotografické přílohy začlenit do souvztažného textu, a to s příslušným popiskem a komentářem.
- ✓ Na základě získaných údajů chronologicky zpracovat historii tělesné výchovy a sportu ve městě Tábor.

2.1.3 Předmět práce

Z hlediska obsahového je předmět práce zaměřen na historii organizované tělesné výchovy a sportu. Není zde zahrnuta školní tělesná výchova a sportovní pohybová rekreace.

Z hlediska časového je předmět práce zaměřen na historii tělesné výchovy a sportu od roku 1945 do současnosti (tedy do roku 2010), jelikož si myslíme, že by tato diplomová práce byla nesmírně obsáhlá a informace od roku 2010 se již o historii sportu v Táboře dají snadno nalézt.

Z hlediska územního je předmět práce primárně zaměřen na katastrální území města Tábor.

2.2 Použité metody práce

Tato diplomová práce je standardní historickou prací. Zpracovává historii tělesné výchovy a sportu na vybraném území, ve vybraném časovém intervalu. Hlavní podstata práce tkví v maximálním možném pramenném poznání, tedy na podrobné obsahové analýze veškerých dostupných souvztažných tištěných pramenů, archivních fondů, periodik z té doby, fotografiím, kronik a rozhovorů s pamětníky sportovních oddílů.

V této diplomové práci jsou použity základní historické metody, hlavně pak metoda přímá, která spočívá v získání informací a faktů zkoumáním jednoho či více historických pramenů. V práci byl použit diachronní přístup, který umožňuje řadit události na jednom místě tak, jak šly chronologicky za sebou. Dále byla použita metoda progresivní, která sleduje a popisuje události tak, jak po sobě následovaly – od nejstarších k nejnovějším.

V textu se vyskytují citace a odkazy podle systému APA, a to v drobných úpravách, jež zohledňují specifika českého jazyka. Na konci práce je možné najít seznam použité literatury a seznam příloh. Časové údaje – ať už zápis denní doby, nebo doby trvání sportovních výkonů – jsou v práci zaznamenávány dle pravidel českého pravopisu, nikoliv dle ČSN 01 6910. Citace zdrojů vedené odkazy pod čarou jsme zvolili pro celkovou přehlednost práce.

2.3 Rozbor pramenů a literatury

Naše diplomová práce je čistě teoretického charakteru, proto je potřeba věnovat velké úsilí právě rozboru všech dostupných historických pramenů, které se tématem historie tělesné výchovy a sportu v Táboře zabývají. Nejpodstatnějším zdrojem pro sepsání naší práce byly rozhodně velmi cenné rozhovory a písemné kroniky pořízené od pamětníků ze sportovních oddílů v Táboře a dále Jihočeská vědecká knihovna v Českých Budějovicích.

Velkým problémem, se kterým jsme v této práci počítali a který se u získaných dokumentů vyskytl, byla značná nerovnoměrnost a nevyváženost výskytu jednotlivých tematických okruhů v archivních fondech, periodikách, tištěných pramenech, literatuře a na internetu, a to jak z hlediska časového, tak věcného.

Co se týče dobových periodik, tak jsme nejvíce čerpali z novin *Palcát*¹ a *Týdeník Palcát*,² které se nacházejí v Jihočeské vědecké knihovně v Českých Budějovicích a kde jsme získali cenné informace a materiály hlavně o cyklistice a doplňující informace o atletice, zápase, šachu, plavání a kuželkách. Několik doplňujících informací, hlavně o tenise, jsme čerpali na doporučení pana Hübnera v periodiku *Tennis arena*.³

Tištěné prameny byly také, jak již bylo zmíněno, pořízeny od pamětníků z konkrétních sportovních oddílů. Většina z nich se opět věnuje jednotlivým sportovním disciplínám a pomáhá nám odhalit, jak se dané sportovní oddíly rozvíjely a jakých úspěchů dosahovaly v daném odvětví a ukazuje nám nejvýraznější osobnosti, které se na tom podíleli.

Literatura použitá v kapitole o historii města byly tři knihy, z toho dvě z období našeho milénia, tedy novodobé tituly *Tábor jak jej fotografovali v letech 1876 – 1996 Šechtlovi*,⁴ *Kniha o městě Tábor*⁵ a starší titul *Tábor národní kulturní památka*.⁶ Nejnovějším titulem použitým v naší práci je kniha z roku 2015 *Táborská doba ledová aneb 90 let hokeje u Jordánu*,⁷ ze které jsme při zpracování ledního hokeje čerpali a hledali potřebné informace. Nejvyužívanější knihou o tenise v Táboře pro nás byla rozhodně kniha *Tenis na Táborsku*,⁸ která mapuje historii tenisu ve městě od prvopočátků až do konce šedesátých let a kterou jsme potom museli nahradit dobovými periodiky. Turistické hnutí a jeho historii až dá se říci do současnosti, mapuje novodobá kniha *Sto deset let činnosti táborského odboru Klubu českých turistů 1893 – 2003*.⁹ Historii fotbalu jsme čerpali z novodobé knihy *Fotbalové Táborsko*,¹⁰ která pro nás byla velkým přínosem a dále z almanachu vydaného k 45. výročí

---

¹ Palcát, roč. 1980-1992, 2004-2009

² Týdeník Palcát, roč. 1995-2003

³ Tennis arena, roč. 2015

⁴ Krajíc, R., & Smrčka, B. (1997). *Tábor jak jej fotografovali v letech 1876 – 1996 Šechtlovi*. Tábor: Město Tábor.

⁵ Augusta, P., & Klínková, H. (2001). *Kniha o městě Tábor*. Praha: Vydavatelství a nakladatelství MILPO.

⁶ Korčák, P., Šechtli, M., & Šechtli, J. (1979). *Tábor národní kulturní památka*. Praha: Nakladatelství Panorama.

⁷ Šácha, P. & Koláček, B. (2015). *Táborská doba ledová aneb 90 let hokeje u Jordánu*. Tábor: Viva Design s. r. o.

⁸ Nosek, J. (1969). *Tenis na Táborsku*. Tábor: Nákladem OV ČSTV v Táboře.

⁹ Charvát, K. (2003). *Sto deset let činnosti táborského odboru Klubu českých turistů 1893 – 2003*. Vydal jeho nákladem Václav Šedivý – nakladatelství OSSIS Tábor.

¹⁰ Pivoda, A. (2012). *Fotbalové Táborsko*. Vydavatelství MAC, spol. s.r.o.

založení DSK v Táboře,¹¹ ve které je rozebírána sezóna po sezóně až do roku 1966. Poslední dva almanachy (*55 let DSK Tábor*¹² a *60 let DSK v Táboře*¹³) jsou již velice ovlivněné režimem, ve kterém byly vydány a informace z úplných počátků jednotlivých sportovních odvětví stojí v pozadí za budovatelskými chvalozpěvy o úspěších, kterých bylo dosaženo v sezónách po roce 1948. I přes tento fakt, jsme i z těchto zdrojů několikrát informace do našeho textu čerpali, dá se říci skoro ke každému sportu. Dále pro nás byl velkým přínosem almanach *30 let TJ Vodní Stavby Tábor*,¹⁴ ve kterém jsme také nacházeli potřebné doplňující informace k více sportům. Dalšími důležitými almanachy pro nás byli v atletice *75 let Atletiky na Táborsku*,¹⁵ *80 let Tábor*¹⁶ a *90 let atletiky na Táborsku*.¹⁷ V šachách pro nás byla nejdůležitější literatura *100 let táborského šachu*,¹⁸ kterou jsme pak doplnili kronikou a dobovými periodiky. Zbylé sporty jsme čerpali především z kronik a z rozhovorů s pamětníky, jak již bylo zmíněno výše. Velice důležitou knihou pro nás byla *Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku*,¹⁹ z roku 1990. Jak už název napovídá, kniha nabízí přehled o vývoji tělovýchovy a sportu na území přibližně okresu Tábor. Informace o jednotlivých sportovních oddílech a odvětví byly však velice strohé, protože se kolektiv autorů věnoval nejen městu Tábor, ale i dalším okolním příbytkům, tedy historii sportu v nich. Tato kniha je tedy v práci použita spíše jako osnova a pomohla nám hlavně v orientaci, jaká sportovní odvětví ve městě kdy vznikala. Díky tomu jsme si mohli vytvořit jakousi osnovu a začít podle ní bádát v archivu. Hotové informace jsou z knihy však citovány jen zřídka kdy. V naší práci se věnujeme všem sportovním odvětvím, které v tomto období vznikaly, a zpracováváme všechny dostupné zdroje.

Obrázky ilustrující text práce jsme přebírali především z Jihočeské vědecké knihovny z dobových periodik, dále pak z almanachů a z písemných kronik.

---

¹¹ Horák, L. (1966). *Almanach 45. letého výročí založení DSK v Táboře*, Tábor: STRÁŽ 202, tiskařské závody n. p. Tábor.

¹² Koláček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor.

¹³ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor.

¹⁴ Koláček, B. (1989). *30 let TJ Vodní stavby Tábor*. Vydal: TJ Vodní stavby Tábor ve spolupráci s oddělením informací a propagace s. p. Vodní stavby Praha.

¹⁵ Levý, J., Růžička, M., Zachariáš, M., & Hynek, J. (1979). *75 let atletiky na Táborsku*. Vydal: OV ČAS při OV ČSTV v Táboře ve spolupráci s VS Tábor, Spartak Sezimovo Ústí a Jiskra Bechyně.

¹⁶ Levý, J., & Pán, J. (1984). *80 let Tábor*. Vydal: Tábor.

¹⁷ Pán, J. (1994). *90 let atletiky na Táborsku*. Vydal: Tábor.

¹⁸ Heřmánek, J. (1972). *100 let táborského šachu*. Vydala: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor.

¹⁹ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor.

3 Stručný nástin historie města Tábor

První zmínka o osídlení dnešního města Tábor se datuje k 6. – 5. století před naším letopočtem, na konci starší doby železné. Potvrzují to archeologické nálezy z této doby, např. zlomky keramických nádob a zbytky jednoduchých staveb.²⁰

Roku 1869 došlo k fantastickému nálezu bronzové zvířecí sošky (kančíka), kterou bylo možno podle jasných znaků přiřadit k vyspělé keltské civilizaci a datovat ji do 2. století před naším letopočtem. To vedlo k velkým diskuzím, jestli opravdu na táborské ostrožně bylo vybudováno jedno z jihočeských keltských center. Pravda je někde uprostřed. Podle mnoha archeologických výzkumů, lze téměř vyloučit, že by zde kdysi bývalo keltské oppidum, ale na druhé straně se zde při výzkumu pod táborským hradem našla laténská keramika, což potvrzuje, že na táborském ostrohu došlo v keltském období k osídlení.

I o následujícím období, tj. době římské máme jen velmi málo dochovaných informací. Mezi nejvýznamnější nálezy patří mince císaře Hadriána z 2. století našeho letopočtu, která byla nalezena v Táboře u jižní městské hradby roku 1879.²¹

Před založením vlastního města Tábor, bylo roku 1270 nad řekou Lužnicí vybudováno město Hradiště, které pravděpodobně založil král Přemysl Otakar II. Toto město, ale existovalo jen chvíli a zaniklo roku 1276. I přesto se, ale dochovaly významné pozůstatky.²²

Založení husitského Tábora se datuje rokem 1420, ale nevzniklo by nebýt Sezimova Ústí. Na přelomu února a března Sezimousteční husité dobyli pozůstatky města Hradiště a začali na zbytcích města budovat svojí základnu. A tak nad soutokem Lužnice a Tismenického potoka vzniklo město Tábor.

Největšího rozmachu Tábor dosáhl v letech 1426 – 1434, kdy kromě vlastního Tábora vlastnil města Jaroměř, Beroun, Nymburk, Stříbro, Prachatice, Horažďovice, Vodňany, Písek, Domažlice, Klatovy, Sušice a Pelhřimov.²³

Tábor se stal nejvýznamnějším husitským městem, proto bylo bojovým účelům podřízeno jeho opevnění a život ve městě. I po deseti letech válečných konfliktů a soubojů byl husitský Tábor uznáván jako symbol nedobytné pevnosti. Město, ale zaostávalo po hospodářské a společenské stránce a snažilo se vyrovnat ostatním městům, proto po

---

²⁰ Augusta, P., & Klínková, H. (2001). *Kniha o městě Tábor*. Praha: Vydavatelství a nakladatelství MILPO, s. 9.

²¹ Krajíc, R., & Smrčka, B. (1997). *Tábor jak jej fotografovali v letech 1876 – 1996 Šechtlovi*. Tábor: Město Tábor, s. 6–7.

²² Augusta, P., & Klínková, H. (2001). *Kniha o městě Tábor*. Praha: Vydavatelství a nakladatelství MILPO, s. 10.

²³ Tamtéž, s. 12–13.

dlouhých letech uzavřelo mír s císařem Zikmundem. Za to bylo roku 1437 povýšeno na město královské. Bylo několikrát obléháno, např. vojskem císaře Albrechta, ale poprvé muselo kapitulovat až roku 1452, a to před zemskou hotovostí Jiřího z Poděbrad.²⁴

Ve druhé polovině 15. století se v Táboře začalo rozvíjet řemeslo nejvíce soukenictví a pivovarnictví. Ve velkém počtu zde pracovali i krejčí, kožešníci, tkalci a ševci. Co se týká hospodářské stránky, tak nastalo pro město Tábor období zlatých časů. Docházelo k velkolepým výstavbám a přestavbám. Mezi první veřejné stavby patřila radnice a kostel.²⁵ K dalším důležitým výstavbám patřilo roku 1492 vybudování mohutné hráze, která sloužila k dostatečné zásobě vody nejen pro obyvatele, ale i pro hašení častých požárů. Vznikla tak první nádrž v Čechách – Jordán – mající plochu 50 ha. Ale ani ta nezabránila ničujícímu požáru, který roku 1525 zničil sedmdesát domů.²⁶ Dostavily se i další požáry, další roku 1532, kterému padlo za oběť 366 domů, hrad, kostel, 39 stodol a ještě 10 věží a bašt s uskladněným obilím. Poté došlo ještě k dalšímu většímu požáru roku 1559, po kterém zůstalo stát kromě radnice, kostela, nemocnice, školy a fary jen 126 neporušených domů. Podle dochovaného zápisu šlo o dvakrát záměrně založený požár, který trval dlouhé tři dny.²⁷

Ani vzdělanost nezaostávala. V 16. století byla v Táboře čtyř až pětitřídní škola, která patřila mezi osmnáct „vyšších škol“ v českých zemích. Správcové školy dostávali od městské rady pravidelný půlroční plat. Po roce 1567 zastával funkci rektora tábořské školy Matěj Gryl, pozdější děkan pražské filozofické fakulty.²⁸

Za vlády krále Ferdinanda Habsburského začalo docházet k rozporům, které se vyhrtily roku 1547, když městský stav odmítl Ferdinandovi poskytnout vojenskou pomoc v tažení proti německým luteránům. Tábor do odboje vložil veškerou svou prestiž jednoho z nejbohatších měst království. Na oplátku panovník měšťany potrestal konfiskací jejich pozemkového majetku, což mělo za následek stabilitu městského rozpočtu.

Znovu došlo k vzepření se habsburské dynastii roku 1618, kdy se Táborští přidali k protestantskému povstání. Po třech beznadějných letech se vzdali generálu Marradasovi, který měl za úkol pomoci obyvatelům dostat se zpět ke katolické víře. Realita byla ovšem

---

²⁴ Krajíc, R., & Smrčka, B. (1997). *Tábor jak jej fotografovali v letech 1876 – 1996 Šechtlovi*. Tábor: Město Tábor, s. 7–8.

²⁵ Korčák, P., Šechtli, M., & Šechtli, J. (1979). *Tábor národní kulturní památka*. Praha: Nakladatelství Panorama, s. 63.

²⁶ Tamtéž, s. 85.

²⁷ Tamtéž, s. 96.

²⁸ Tamtéž, s. 108.

jiná. Komise v březnu roku 1628 napočítala celkem 8 měšťanů obrácených na katolickou víru a téměř 70 osob se stále hlásilo k protestantství.²⁹ Poté následovaly války, neúroda, hlad a mor, které vyvrcholily roku 1648 bombardováním a dobytím města Tábor švédskými vojsky, kteří zapomněli na své protestantské vyznání a město bezohledně zničili. Po roce z města odešli a zanechali po sobě jen 185 obydlených domů a asi tisíc obyvatel. Tím skončila tzv. třicetiletá válka.³⁰

Než se Tábor stačil vymanit z těžkého období třicetileté války, dorazila do města šířící se „černá smrt“, na kterou zemřelo roku 1680 na šedesát lidí.

V 18. století dochází za vlády Marie Terezie a Josefa II. v Táboře opět k upevňování habsburského režimu. Město zaujímalo v rakouské monarchii své pevné místo, zastávalo funkci vojenské pevnosti, od roku 1737 bylo napojeno na silniční a obchodní síť a od roku 1750 se stal Tábor krajským městem. To vše vedlo k postupné germanizaci a k posílení habsburské moci.

Opět docházelo k válečným konfliktům a to v letech 1740 – 1757, kdy město střídavě obsadila bavorská, francouzská a pruská vojska. Roku 1744 za přispění císařského vojska dokonce došlo k vyhoření jižní části města. Roku 1753 došlo k propojení silnice z Prahy do Tábora po jordánské hrázi. Roku 1764 byla ve městě založena přadlácká škola. Začínají se projevovat první znaky osvícenského ducha, které mají za následek, že město vydává první nařízení o ochraně proti ohni, o čistotě, osvětlení ulic a o první městské zeleni.³¹

V 19. století bylo pro město největším přínosem, že se začaly budovat nové silnice, které postupně spojily Tábor s Prahou, Lincem, Pískem a Pelhřimovem. Roku 1830 se na Klášterním náměstí postavila nová nemocnice.³²

Kulturní stránka města se také dočkala svého rozkvětu. Roku 1842 se zde hrálo první české představení a o dva roky později se zahájila tradice českých plesů. Vzkvétal také čtenářský a pěvecký spolek.³³

Významným datem se stal rok 1850, kdy bylo zřízeno okresní hejtmanství a o pět let později se sem vrátil krajský úřad.³⁴ Prvním starostou města Tábor se stal na celých dvaadvacet let koželužský mistr Jakub Zeis.

---

²⁹ Augusta, P., & Klínková, H. (2001). *Kniha o městě Tábor*. Praha: Vydavatelství a nakladatelství MILPO, s. 15.

³⁰ Korčák, P., Šechtl, M., & Šechtl, J. (1979). *Tábor národní kulturní památka*. Praha: Nakladatelství Panorama, s. 110.

³¹ Tamtéž, s. 117-118

³² Tamtéž, s. 121-123

V témže roce podle sčítání lidu bylo ve městě Tábor 4 485 obyvatel, v roce 1869 se již jednalo o 5 255 obyvatel a o jedenáct let později již žilo ve městě 7 413 obyvatel, z čehož vyplývá, že město procházelo hospodářským i stavebním rozvojem. K velkým změnám ve městě došlo po roce 1871, kdy byla do provozu uvedena první železniční trať Vídeň – Tábor – Praha. V té době začalo podél trati vznikat tzv. Nové město, jehož zakladatelem byl údajně táborský měšťan Jan Dlouhý.

Roku 1888 na trať Vídeň – Praha navázalo spojení z Tábora do Jihlavy a o rok později i do Písku. Díky zavedení železniční sítě docházelo k vzestupu města a zvyšování počtu obyvatel, takže v roce 1900 je v Táboře již dvojnásobek obyvatel oproti roku 1850. Z průmyslových závodů patřil k větším tabákový podnik a měšťanský pivovar.

V druhé polovině 19. století dochází také k rozmachu ve školské sféře. Roku 1851 se městské samosprávě podařilo otevřít nižší reálku. V roce 1862 vídeňské ministerstvo táborskému městskému zastupitelstvu povolilo zřídit reálné gymnázium. Prvním ředitelem školy byl zvolen profesor Václav Křížek. V roce 1866 byla v Táboře otevřena další důležitá škola – Vyšší škola hospodářská, poskytující zemědělské vzdělání a vyučující v českém jazyce.³⁵

Husitská revoluční tradice ožila po roce 1867, kdy se 26. srpna roku 1877 shromáždilo na náměstí na deset tisíc lidí, aby shlédli slavnostní odhalení Myslbekova pomníku Jana Žižky z Trocnova.

Roku 1878 bylo ve městě Tábor založeno městské muzeum, jehož hlavním úkolem bylo shromažďovat památky z husitských dob a zabývat se dějinami Tábora.³⁶

K další významné budově patřilo v letech 1886 – 1887 nové divadlo. O deset let později pak následovala další společenská budova – Střelnice.³⁷

Na počátku 20. století, přesněji roku 1901 začal František Křížík stavět elektrárnu na stejnosměrný proud pro elektrickou železnici Tábor – Bechyně. Poslední den v roce 1902 bylo táborské náměstí poprvé osvětleno Křížíkovými obloukovými lampami.³⁸

---

³⁴ Korčák, P., Šechtl, M., & Šechtl, J. (1979). *Tábor národní kulturní památka*. Praha: Nakladatelství Panorama, s. 121.

³⁵ Krajíc, R., & Smrčka, B. (1997). *Tábor jak jej fotografovali v letech 1876 – 1996 Šechtlovi*. Tábor: Město Tábor, s. 10–12.

³⁶ Korčák, P., Šechtl, M., & Šechtl, J. (1979). *Tábor národní kulturní památka*. Praha: Nakladatelství Panorama, s. 121.

³⁷ Tamtéž, s. 125.

³⁸ Augusta, P., & Klínková, H. (2001). *Kniha o městě Tábor*. Praha: Vydavatelství a nakladatelství MILPO, s. 17–18.

Před první světovou válkou procházelo město Tábor velkými architektonickými změnami, ale s příchodem první světové války se prudký rozvoj města zastavil a Tábor dostával charakter „lazaretního města“, neboť z nové sokolovny se stal lazaret Červeného kříže. Po skončení války se město snažilo navázat na předválečný vývoj. Mezi nejobdivovanější objekty patřil železobetonový Švehlův most přes řeku Lužnici směrem na Bechyň, dále pak v Táboře vznikly nové školní budovy, jako je dnešní průmyslovka a zdravotní škola v areálu na Marešově vrchu, obchodní akademie a osvětový dům. Důležitý význam pro město bylo postavení nových kasáren, kam v roce 1932 nastoupil dělostřelecký pluk. O tyto významné budovy se především zasloužil starosta Soumar, kterému se podařilo získat dostatek finančních prostředků.³⁹

S příchodem německých vojáků do Tábora 16. března 1939 začíná nejtemnější stránka novodobé historie. Táborské městské zastupitelstvo bylo 28. dubna 1939 rozpuštěno, v polovině května 1939 byl zatčen starosta Václav Soumar. Docházelo k mnoha protiněmeckým demonstracím, z nichž největší se uskutečnila 17. října 1939. Na táborském popravišti, které bylo za Žižkovými kasárenami, padlo za jeden měsíc v době stanného práva za oběť 156 českých vlastenců. Ke konci druhé světové války došlo dvakrát k bombardování táborského nádraží.

---

³⁹ Krajíc, R., & Smrčka, B. (1997). *Tábor jak jej fotografovali v letech 1876 – 1996 Šechtlovi*. Tábor: Město Tábor, s. 14-15.

4 Nástin historie tělovýchovných spolků v Táboře do roku 1945

První skutečná organizovaná jednotka, která v Táboře vznikla, byla v roce 1883 tělovýchovná organizace Sokol. Jejím prvním starostou se stal Theodor Brdlík.⁴⁰ Tato jednotka se věnovala prostným cvičením a všesokolským sletům. V roce 1889 byl při jednotě založen ženský tělocvičný spolek, jehož náčelnicí byla A. Tichá.⁴¹ S příchodem první světové války, ale byl bohužel zaznamenán úpadek, jelikož spousta členů muselo mobilizovat. V roce 1921 vznikly další nové odbory zdravotní a kondiční. V dalších letech přibýly další odbory a to odbor dramatický a lyžařský. Došlo také k dramatickému vzestupu členů a to na 581.⁴² Za druhé světové války byla činnost Sokola zakázána a mnoho členů jednoty bylo umučeno v koncentračních táborech. Po skončení druhé světové války byla snaha o vytvoření jednotné tělovýchovné organizace, která by dala konec starému sokolskému pojetí. V roce 1948 bylo předsednictvo župy zbaveno funkce a novým vedoucím se stal správní výbor. Od 1. ledna 1949 byla založena nová organizace tělesné výchovy, která se starým Sokolem, ale již neměla nic společného.⁴³ Další tělovýchovnou organizací, která byla po Sokola, je Tělovýchovná jednotka Lokomotiva Tábor, která funguje dodnes a sdružuje různé sportovní oddíly, ale tato organizace nedosahovala takových výsledků jako Tělovýchovná jednotka Vodní stavby Tábor.⁴⁴

Další odbor, který vznikl v 70. letech 19. století, byl ženský spolek Zora, který byl spíše humanitárně sociální organizace, ale měl také svůj tělocvičný odbor. Tento spolek se věnoval tělesné výchově dvakrát týdně. Příchod světových válek, byl paradoxně pro ženský spolek prospěšný, jelikož jeho členky pomáhaly tam, kde bylo potřeba. Tento spolek zanikl záhy po tělovýchovné jednotě Sokol, tedy v roce 1950, kdy byl již zaznamenán pozvolný úpadek.

Nejmladší tělovýchovná organizace, byl Dělnický sportovní klub, který vznikl ve 20. letech 20. století. Toto sdružení vzniklo, díky dělníkům, kteří museli dojíždět za prací do Prahy a chtěli trávit trochu volného času sportem. První sportovní odvětví, které vzniklo pod touto hlavičkou, byl odbor kopané, která byla provozována již předtím, ale nebyla zařazena do kategorie výkonnostního sportu. Další odbory, které pod touto hlavičkou vznikly, byly

---

⁴⁰ Zeman, A. (1933). *Památník tělocvičné jednoty Sokol v Táboře 1883 – 1933*. Tábor: Vydala tělocvičná jednotka Sokol v Táboře, s. 20.

⁴¹ Tamtéž, s. 38.

⁴² Tamtéž, s. 63.

⁴³ Hezlová, R., Pozníček, B., & Lesák, V. (1963). *Sokolská župa Žižkova Tábor 1883 – 1950*. České Budějovice, s. 13.

⁴⁴ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 157.

odbory cyklistiky, házené a plavání. Dále se k nim připojil oddíl ledního hokeje a zápas. Později změnil Dělnický sportovní klub název na Tělovýchovnou Jednotu Vodní stavby Tábor, pod kterou ji známe dodnes.⁴⁵

---

⁴⁵ Kačer, V. (2018). *Historie tělesné výchovy a sportu v Táboře do roku 1945*. (Diplomová práce, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, České Budějovice), s. 94-95.

5 Tělesná výchova a sport v Táboře v letech 1945–1968

Po skončení druhé světové války v roce 1945 byl Tábor vlivem válečných událostí jen málo poškozen, ale nebyly příznivé podmínky pro další stavební činnost. Docházelo k politickým nepokojům, které vyvrcholily v únoru 1948 převzetím veškeré moci komunistickou stranou.

Roku 1949 došlo k zavedení krajského systému a Tábor byl zařazen do Českobudějovického kraje a od 1. července 1960 se stal tábořský okres součástí Jihočeského kraje. Vláda se 30. března 1962 usnesla, že bude Tábor vyhlášen národní kulturní památkou, a proto se od 2. poloviny 60. let začal vytvářet plán na rekonstrukci historického jádra. První práce začaly v listopadu roku 1968 a byly rozvrženy na dvacet let, kdy mělo dojít k opravám kašen, střech, fasád, soch, k modernizaci bytových jednotek atd.⁴⁶

5.1 Fotbal

Po skončení druhé světové války se první fotbalové utkání odehrálo v srpnu 1945 v Táboře mezi DSK Tábor a SK Slávií Tábor, které skončilo vítězstvím DSK 3:1. Téhož roku na podzim bylo zahájeno mistrovství I. třídy tábořského okrsku, které zastupovalo 8 klubů. Před závěrečným kolem byl DSK Tábor na 4. místě se ziskem 7 bodů a skórem 18:14, ale jak se tato soutěž dohrála se již, však bohužel nedozvíme.

Na jaře roku 1946 hrál DSK Tábor I. A krajskou třídu, která byla rozdělena do dvou skupin po osmi týmech, kde v posledním kole porazil v Táboře AFK Maraton Pelhřimov rekordním výsledkem 9:1. V září byl uspořádán v Táboře 9. ročník turnaje o Zlatý pohár, kde DSK zvítězil ve finále nad AFK Maraton Pelhřimov 5:3.

V sezoně 1946/47 došlo opět ke sloučení jihočeské I. A třídy do jedné skupiny, v které se nacházelo 14 týmů. V této sezoně skončil DSK na krásném třetím místě s 38 body a skórem 90:51.

Sezona 1947/48 byla pro DSK Tábor velmi úspěšná, neboť po ukončení jarního kola skončil na 2. místě. Na 1. místě bylo družstvo Maratonu Pelhřimov, ale jen díky lepšímu poměru branek o 0,02. Jelikož v tom, ale měl Maraton započítán i kontumační výsledek 3:0, rozhodla komise jihočeské župy, že se sehrají dvě rozhodující utkání o mistra župy.

---

⁴⁶ Augusta, P., & Klínková, H. (2001). *Kniha o městě Tábor*. Praha: Vydavatelství a nakladatelství MILPO, s. 19-20.

V Pelhřimově DSK vyhrál 5:4, ale doma propadl 4:1. I přes tento neúspěch postoupil DSK Tábor do oblastní divize Jih.

V roce 1948, kdy hrál DSK divizi Jih, byl před posledním kolem na 3. místě a vše nasvědčovalo tomu, že toto místo uhájí. Jenže v posledním zápase nečekaně prohrál s SK Petřín Plzeň vysoko 8:0 a skončil na 4. místě. Během zimy došlo k územní reorganizaci krajů, která se dotkla i fotbalových soutěží a tak byly divize zrušeny a byla hrána krajská mistrovství jednotlivých krajů.⁴⁷

V roce 1949 došlo k sjednocování tělovýchovy a DSK Tábor změnil jméno na Sokol DSK Tábor, ale 28. června 1949 došlo k další změně názvu, kdy DSK zanikl a přejal název ČSSZ Tábor. V této sezoně skončily ČSSZ Tábor v krajské soutěži na druhém místě. Nejvíce odehraných utkání měli Studenovský 26, Drtina, Kolář a Faul 25, Kadlec 24, Doležal 22 a Krch 20. Nejúspěšnějšími střelci byli Erik Faul 22 branek a Konvalinka 21.⁴⁸

Obrázek 1. I. mužstvo DSK Tábor z roku 1949. Fotografie převzata z knihy Horák, L. (1966). *Almanach 45. letého výročí založení DSK v Táboře*, Tábor: STRÁŽ 202, tiskařské závody n. p. Tábor.

V roce 1950 skončily ČSSZ Tábor na pátém místě krajského přeboru. V roce 1951 došlo v krajském přeboru k další změně a to k tomu, že bylo rozhodnuto, že poslední 4 mužstva budou sestupovat do nižší třídy. V této sezoně se, ale ČSSZ nedařilo a tak až

⁴⁷ Horák, L. (1966). *Almanach 45. letého výročí založení DSK v Táboře*, Tábor: STRÁŽ 202, tiskařské závody n. p. Tábor, s. 22-25.

⁴⁸ Kolářček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 9.

poslední kolo, které hrály s Motor Union Vodňany, rozhodlo o tom, jestli se v soutěži udrží. Nakonec se jim to podařilo po výhře 4:3 a tím se v krajské soutěži zachránily.⁴⁹

Na jaře roku 1953 vznikl další vojenský fotbalový klub DA Žižka Tábor. K přejmenování na Dukla Tábor došlo 1. listopadu 1956. U zrodu tohoto fotbalového klubu stál důstojník Břetislav Brabec a tělovýchovný náčelník armádní divize v Táboře Jaroslav Horský. První přípravný zápas, sehrál DA Žižka Tábor s Dynamem České Budějovice, kde po poločase vedl 3:0, ale nakonec prohrál 3:5. Kvalifikační turnaj tří vojenských mužstev se konal v Českých Budějovicích, kde vyhrál tábořský DA Žižka a tím si zajistil právo začít v krajském přeboru. V krajském přeboru si nováček vedl znamenitě, když obsadil 2. místo za Tatranem Vetřní.⁵⁰

V roce 1954 došlo k další změně v názvu ČSSZ Tábor. Oddíl nastoupil pod jménem Tatra Tábor a skončil v krajském přeboru na 7. místě. Tuto soutěž vyhrál tábořský vojenský oddíl DA Žižka Tábor.⁵¹ Za to k příležitosti ke Dni armády přijeli 3. října 1954 na DA Žižka Tábor Dynamo Praha, jak se tehdy jmenovala Slavia, která zde vyhrála 4:2.⁵²

Mezi lety 1955 – 1959 se TJ Tábor držela v krajském přeboru v horní části tabulky. Za zmínku stálo, že v roce 1956 hrálo také II. mužstvo mužů a to okresní přebor Tábora, ve kterém, ale bohužel skončilo na posledním místě.⁵³ Za zmínku stálo, že v roce 1956 vsítili fotbalisté DA Žižka Tábor celkem 261 branek, o které se nejvíce zasloužili Grund, Hercík, Kostini, Komberec a Nádeník.

Jaro 1958 se velmi vydařilo Dukle Tábor (původně DA Žižka Tábor), protože vyneslo pod trenérskou taktovkou Ženíška postup do II. ligy. První zápas hrála Dukla Tábor 24. srpna 1958 proti Semtínu, které vyhrála 6:3. Další zápas, odehrála proti Slovanu Liberec, na který se přišlo podívat pět tisíc diváku a kterému podlehla těsně 2:3. Po této sezoně se jí nepodařilo udržet ve II. lize a spadla do oblastní soutěže, ale již další sezonu se vítězně vrátila opět do II. ligy.⁵⁴

V roce 1959 došlo k další změně názvu u druhého fotbalového klubu Tatra Tábor. Tentokrát se přejmenovaly na TJ Vodní stavby Tábor. V sezoně 1959/60 došlo na jaře opět k další reorganizaci a to tak, že z krajského přeboru zůstalo 7 oddílů v oblastní soutěži a

---

⁴⁹ Horák, L. (1966). *Almanach 45. letého výročí založení DSK v Táboře*, Tábor: STRÁŽ 202, tiskařské závody n. p. Tábor, s. 27.

⁵⁰ Pivoda, A. (2012). *Fotbalové Táborsko*. Vydavatelství MAC, spol. s.r.o., s. 153–154.

⁵¹ Kolářček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 9.

⁵² Pivoda, A. (2012). *Fotbalové Táborsko*. Vydavatelství MAC, spol. s.r.o., s. 154.

⁵³ Horák, L. (1966). *Almanach 45. letého výročí založení DSK v Táboře*, Tábor: STRÁŽ 202, tiskařské závody n. p. Tábor, s. 29.

⁵⁴ Pivoda, A. (2012). *Fotbalové Táborsko*. Vydavatelství MAC, spol. s.r.o., s. 155–156.

zbytek sestoupil do nově vytvořených I. tříd severovýchod a jihozápad. VS Tábor skončily po této sezoně na 10. místě, a proto sestoupily do I. A třídy severovýchod.⁵⁵ V sezonách 1960/61 až 1963/1964 nedošlo k žádným zásadním změnám a Vodní stavby Tábor se držely v I. A třídě severovýchod v horní části tabulky.⁵⁶

V roce 1960 se uskutečnil první zájezd Dukly Tábor do zahraničí a to do NDR. První zápas vyhrála 1:0 nad ASV Neubrandenburg a druhý zápas remizovala 0:0 s prvoligovým Volwärts Lipsko, což nebyl vůbec špatný výsledek. Po návratu do II. ligy se Dukle v celku dařilo, když po sezoně skončila na krásném 5. místě. Za zmínku stála výhra na Dynamu České Budějovice 2:0.

Dne 14. května 1961 se v Táboře konal cyklistický Závod míru. Při této příležitosti sehrála Dukla Tábor přátelské utkání s jedním z nejslavnějších klubů FC Liverpool, které skončilo smířlivým výsledkem 2:2. V sezoně 1961/62 Dukla Tábor hrála na Dynamu Praha (dnešní Slavia), které spadlo z I. ligy a prohrála zde 0:3. V této sezoně se Dukle nedařilo a skončila na posledním sestupovém místě. Ale přece se nakonec podařilo II. ligu zachránit díky B-mužstvu Dukly, které ve stejné sezoně vyhrálo krajský přebor.

Před novou sezonou 1962/63 sehrála Dukla 2. srpna 1962 přátelské utkání s ASV Neubrandenburg, které skončilo remízou 3:3. Další zajímavý zápas se odehrál 3. října 1962, kdy do Tábora zavítal Spartak Praha Sokolov (dnešní Sparta) a výsledek skončil jednoznačně ve prospěch hostí, kteří zvítězili 5:1. V této sezoně skončila Dukla ve II. lize na krásném 6. místě.

V sezoně 1963/64 konkrétně 27. října 1963 přijelo do Tábora Dynamo Praha (dnešní Slavia), které zde v mistrovském utkání před očima 3 500 fanoušků vyhrálo 1:0. V Československém poháru se podařilo Dukle vrátit sešivaným porážku a v 1. kole po remíze 1:1 došlo na penalty, které lépe zvládli táborští. V tomto poháru se Dukle Tábor podařilo dostat až do čtvrtfinále, kde narazila na Spartu. Toto utkání se odehrálo 1. března 1964 na pražské Letné. Na tento tým, ale už Dukla neměla a prohrála drtivě 0:5. Tuto sezonu zakončila Dukla Tábor pod vedením Josefa Vojáčka na skvělém 4. místě. V témže roce zavítaly do Tábora dva rakouské celky, které, ale byly výkonnostně slabší a tomu i odpovídaly výsledky. První zápas s Union FC Eferdingem zvítězili táborští 7:1 a druhý zápas s Herthou

---

⁵⁵ Horák, L. (1966). *Almanach 45. letého výročí založení DSK v Táboře*, Tábor: STRÁŽ 202, tiskařské závody n. p. Tábor, s. 33.

⁵⁶ Kolářček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 11.

Wels skončil výhrou Dukly 9:2. Opět došlo k zahraničním výjezdům do NDR, kde Dukla zdolala Naumburg 4:2 a poté i Freiburg 5:2.

V sezoně 1964/65 v 1. kole přešla Dukla v Československém poháru přes tým ČKD Praha (dnešní Bohemians), který na jejich hřišti porazila 2:1. V osmifinále, ale nestačila na Žilinu, s níž prohrála 0:3.⁵⁷ V té samé sezoně TJ Vodní stavby Tábor sehrála před zahájením sezony II. ročník turnaje o „Putovní pohár Vodních staveb“, ve kterém zvítězila, když ani jeden zápas neprohrála. Cílem bylo vyhrát I. A třídu a postoupit konečně do krajského přeboru. Po podzimní části okupovaly VS Tábor druhé místo, ale jarní část jim nevyšla a skončily celkově na 2. místě. Díky, ale prováděné reorganizaci všech soutěží v ČSSR, stačilo toto druhé místo k návratu do krajského přeboru. Nelze opomenout ani II. mužstvo mužů, které hrálo v okresním přeboru Tábora, kam minulou sezonu postoupilo a jelikož se umístilo v popředí tabulky, tak bylo na podzim 1965 zařazeno do I. B třídy krajské soutěže.

Před zahájením sezony 1965/66 uspořádaly VS Tábor III. Ročník turnaje o „Putovní pohár Vodních staveb“, který vyhrálo divisiční mužstvo Dukly Tábor. Podzimní část se VS Tábor vůbec nevydařila a skončily až na 12. místě. Na podzim v roce 1965 byl uskutečněn po 30 letech druhý zahraniční zájezd I. mužstva mužů do NDR, kde odehrálo přátelské utkání s BSG Schwarzheide, které vyhrálo. V zimním přípravném období se VS Tábor zúčastnily „Zimního poháru Jihočeská pravda“, kde se probjovaly až do finále, kde podlehly Dynamu Č. Budějovice, když doma sice vyhrály 1:0, ale v odvetném utkání podlehly 0:2. V jarní části se VS Tábor dařilo mnohem lépe a tak nakonec skončily na 3. místě.⁵⁸

---

⁵⁷ Pivoda, A. (2012). *Fotbalové Táborsko*. Vydavatelství MAC, spol. s.r.o., s. 157–162.

⁵⁸ Horák, L. (1966). *Almanach 45. letého výročí založení DSK v Táboře*, Tábor: STRÁŽ 202, tiskařské závody n. p. Tábor, s. 36-42.

Obrázek 2. I. mužstvo VS Tábor v roce 1966. Fotografie převzata z knihy Horák, L. (1966). *Almanach 45. letého výročí založení DSK v Táboře*, Tábor: STRÁŽ 202, tiskařské závody n. p. Tábor.

V sezoně 1966/67 se nedařilo v II. lize Dukle Tábor, která i přes výměnu trenéra Musila, kterého nahradil Vlasák, sestoupila do divize.⁵⁹ Před začátkem sezony VS Tábor čekala významná událost a tou byly oslavy 45. výročí vzniku DSK Tábor. Její největší událostí byl fotbalový turnaj o Pohár vodních staveb. Účastníky byly Dukla Tábor, Spartak Písek, pořadající VS Tábor a zahraniční tým BSG Schwarzheid z NDR. VS Tábor měly dvě nové posily, v brance to byl Zajíček, který přišel z Dukly Tábor a stal se na dlouhé roky oporou a v obraně to byl Ing. Veselý, který přestoupil ze Soukeníku. Ve finále se utkaly oba tábořské celky, které se po základní hrací době rozešly smírně 0:0 a tak musely přijít na řadu penalty, které vyzněly lépe pro Duklu Tábor. V říjnu 1966 si mistrovská utkání VS Tábor zpestřily přátelským utkáním s BSG Tiefbau, který porazily 4:2. Po podzimní části byly VS Tábor na 1. místě s osmibodovým náskokem před Spartakem Písek. I tento rok si zahrály VS Tábor Pohár Jihočeské pravdy, kdy se opět probjovaly do finále, kde narazily na Lokomotivu České Budějovice. Finále se hrálo na přelomu dubna a května a v prvním utkání tábořští prohráli na hřišti Budějovic 0:1. V odvetném utkání na domácí půdě se jim podařilo vyhrát 2:1, ale jelikož tenkrát neplatilo pravidlo o vyšší hodnotě branky vstřelené na hřišti soupeře, musel rozhodnout třetí zápas, ve kterém VS Tábor na domácím hřišti vyhrály 4:1. V jarní části opět sehrály VS Tábor přátelské utkání s BSG Tiefbau Berlín, který porazily 3:1. VS Tábor nakonec krajský přebor vyhrály a to s obrovským náskokem čtrnácti bodů před ČZ Strakonice a zajistily si po devatenácti letech postup do divize.⁶⁰

⁵⁹ Pivoda, A. (2012). *Fotbalové Tábořsko*. Vydavatelství MAC, spol. s.r.o., s. 163.

⁶⁰ Tamtéž, s. 122–124.

Před začátkem sezony 1967/68 sehrály VS Tábor přátelské utkání s ASK Blaue Elf Wels, který bez větších problémů porazily 9:1, a rakouská odvěta opět vyzněla ve prospěch táborských, tentokrát vyhrály 6:1.⁶¹ Další tým, který přijel do Tábora, byl druholigový Spartak Vlašim, který měl co dělat, aby uhrál remízu 2:2. V podzimní části sezony bylo velmi očekávané derby mezi VS Tábor a Duklou Tábor, která spadla z II. ligy. Tento zápas se odehrál 10. září 1967 před 3 500 diváky. V tomto napínavém derby vyhrála Dukla Tábor 1:0. Po podzimní části se VS Tábor pohybovaly na 6. místě tabulky. V jarní části skončilo očekávané derby smírně 0:0. VS Tábor opět hrály Pohár Jihočeské pravdy a ve finále narazily na Duklu České Budějovice, se kterou na domácím hřišti překvapivě prohrály 0:1, ale v Budějovicích si vše vynahradily a přejely Duklu 3:0. VS Tábor tak obhájily rok staré prvenství. Po jarní části sezony skončily VS Tábor celkově na 5. místě.⁶² V té samé sezoně bylo pro Duklu Tábor prvořadé navrátit se zpět do II. ligy. Před začátkem sezony absolvovala Dukla přípravná utkání ve východním Německu. V Suhlu remizovala 1:1 a nad druholigovým Motorem Steinach zvítězila 2:1. Dukla Tábor, opět hrála Československý pohár, kde se chtěla prosadit, ale prohrála s ligovou Slavií 0:4 v Edenu. Spravila si chuť v divizi, kterou ovládla a po roce se opět vrátila do II. ligy.⁶³

5.2 Lední hokej

Po skončení války přivedl DSK Tábor hokej k nejvyšší metě, která patřila k nejúspěšnějším v celé šedesátileté historii, když se jim podařilo dostat do celostátní ligy ČSR. V té době se v ligovém mužstvu střídali hráči: Wehle, Otta, Wehle Ferdinand, Prokeš, Dr. Mála, Marhula, Němec, Zeman, Vondrák, Mottl, Krump, Jelínek, Ebert a Znamenáček. Ligový celek DSK Tábor v sezoně 1945/46 skončil na 4. místě za I. ČLTK, Spartou a VŠ Bratislavou. Za sebou nechal týmy HC Poprad a SK Prostějov.⁶⁴ V této sezoně DSK Tábor sehrál pět ligových a jedenáct přátelských zápasů a nejlepšími střelci byli Šilhavec s 26, Karpíšek s 25, Kasal s 13 a Konvalinka s 10 góly.

---

⁶¹ Kolářek, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 9.

⁶² Pivoda, A. (2012). *Fotbalové Tábořsko*. Vydavatelství MAC, spol. s.r.o., s. 125–127.

⁶³ Tamtéž, s. 163.

⁶⁴ Kolářek, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 21.

Obrázek 3. I. mužstvo DSK Tábor - I. hokejová liga ČSR. Fotografie převzata z knihy Šácha, P. & Koláček, B. (2015). *Táborská doba ledová aneb 90 let hokeje u Jordánu*. Tábor: Viva Design s. r. o.

V sezoně 1946/47 obsadil DSK Tábor 5. místo, které, ale vedlo k sestupu do divize. V této sezoně odehráli táborští pět ligových, 28 přátelských utkání a nejlepším střelcem byl Šilhavec se čtyřiceti zásahy.⁶⁵ K mezinárodním úspěchům této sezony patřila vysoká vítězství nad reprezentačními mužstvy Rumunska 4:0 a Polska 9:5.⁶⁶

V sezoně 1947/48 po sestupu do divize obsadil DSK Tábor 2. místo hned za SK Meteor České Budějovice. V té době za mužstvo tábořských hráli: Prokeš, Matouš, Marhula, Zeman, Mottl, Šilhavec, Karpíšek, Konvalinka, Znamenáček, Maryško, Hronec a Krump.⁶⁷ V této sezoně se stal dorost DSK Tábor mistrem jižních Čech, Českého venkova a Čech. Ve finále mistrovství republiky prohrál s GZ Královo Pole 2:1 a skončil na 2. místě. Za pozornost stálo, že za tento dorostenecký celek nastupoval nadějný Vlastimil Bubník, který se stal později dlouholetým reprezentantem ČSR a ČSSR.⁶⁸

Do roku 1950 se hokejový oddíl držel v divizní soutěži a měnil také název na ČSSZ (Československé stavební závody), ale v této sezoně spadl do oblastního přeboru Českobudějovického kraje, kde hrál až do roku 1970. V sezoně 1951/52 se stali táborští hokejisté přeborníky Českobudějovického kraje, když hráli v sestavě: Prokeš, Zeman, Němec Milan, Němec Josef, Smažík Miroslav, Smažík Sáva, Samec, Drtina, Míka, Šilhavec, Karpíšek

⁶⁵ Turek, P. (1990). *Kniha o jihočeském hokeji*. Vydalo Jihočeské nakladatelství České Budějovice, s. 60.

⁶⁶ Koláček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 19.

⁶⁷ Šácha, P. & Koláček, B. (2015). *Táborská doba ledová aneb 90 let hokeje u Jordánu*. Tábor: Viva Design s. r. o., s. 8.

⁶⁸ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 21.

a Konvalinka a nechali za sebou týmy SKP II. České Budějovice, Soběslav, Milevsko, Zliv a Písek.⁶⁹ V kvalifikaci, ale táborští skončili až na 4. místě a vítězem se stal Holoubkov.⁷⁰

V další sezoně 1952/53 skončily ČSSZ Tábor na 3. místě za SKP II. České Budějovice a Soběslaví. V I. mužstvu hráli: Horký, Jelínek, Kalivoda, Černoch, Smažík – brankáři, Mottl, Samec, Němec, Hronec, Doležal, Marhula – útočníci, Smažík S., Míka, Maryško, Krump, Konvalinka, Šilhavec – útočníci. V této sestavě s nepatrnými změnami hrálo mužstvo, již pod novým názvem Tatran Tábor nadále v KP I.⁷¹ V sezoně 1954/55 se hrál krajský přebor ve dvou skupinách po šesti, kde Tatran Tábor zvítězil před DA České Budějovice.⁷²

V roce 1956 za Tatran Tábor startovali hráči: Mottl, Němec Josef, Němec Miln, Janda, Samec, Míka, Kutílek, Jakubčík, Maryško, Smažík, Prinke, Lutovský, Hronec a Drtina. V této sestavě se jim v průběhu deseti let podařilo dvakrát vyhrát krajský přebor a postoupit do divize.⁷³ Nejvyšší soutěž v kraji byla I. A třída, která se tábořským podařila vyhrát v sezoně 1958/59.⁷⁴

Od roku 1959 Tatran Tábor opět změnil svůj název, tentokrát na Vodní stavby Tábor. Do sestavy přišli kladenští vojáci Adam s Maršovským, Josef a Sláva Zachariášové, Josef Volf a po roce 1966 Douda, Louda a Buriánek.⁷⁵

5.3 Turistika

Na jaře 1946 použil klub českých turistů rozhlas k propagaci turistiky v Táboře a jihočeském kraji. Do rozhlasu v Č. Budějovicích svými 11 kratšími přednáškami promluvil předseda, místopředseda a památkář odboru František Lískovec. Téhož roku klub turistů zjistil, že propagace přinesla své ovoce a do Tábora opravdu přijížděly davy turistů, ale obyvatelstvo se k nim chovalo nevlídně. Proto klub turistů podal odvolání na městskou radu v Táboře, aby se ke všem návštěvníkům chovaly přívětivě a srdečně. Toho se nakonec

---

⁶⁹ Šácha, P. & Koláček, B. (2015). *Táborská doba ledová aneb 90 let hokeje u Jordánu*. Tábor: Viva Design s. r. o., s. 9.

⁷⁰ Turek, P. (1990). *Kniha o jihočeském hokeji*. Vydalo Jihočeské nakladatelství České Budějovice, s. 79.

⁷¹ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 21.

⁷² Turek, P. (1990). *Kniha o jihočeském hokeji*. Vydalo Jihočeské nakladatelství České Budějovice, s. 82.

⁷³ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 21.

⁷⁴ Turek, P. (1990). *Kniha o jihočeském hokeji*. Vydalo Jihočeské nakladatelství České Budějovice, s. 90.

⁷⁵ Šácha, P. & Koláček, B. (2015). *Táborská doba ledová aneb 90 let hokeje u Jordánu*. Tábor: Viva Design s. r. o., s. 9.

podářilo docílit, ale byla to otázka několika let.⁷⁶ V tom samém roce musel Klub českých turistů opustit svou klubovnu v hotelu Slunce, která byla určena ke zbourání. Novou základnu našel v hotelu Volák.

Pan Kraupner z Miličina zhotovil nové orientační tabule a v roce 1947 byla zřícena ve spolupráci s ústředím KČT a Vojenským zeměpisným ústavem v Praze první tištěná mapa značených cest na Tábořsku a ovšem i plán města Tábor.⁷⁷ Klub českých turistů nadále vybízeli ke zřícení turistické informační kanceláře. Povedlo se jim toho docílit v květnu 1947, kdy město otevřelo v budově městské spořitelny ve Stalinově třídě „Kancelář cestovního a cizineckého ruchu“. Také došlo k obnovení vlaků na trati Plzeň – Brno a zpět, které se Klubu turistů podařilo vymoci od ministerstva dopravy.

Po válce již nebyl takový zájem o zájezdy, jelikož došlo ke zdražení potravin a také jízdného na drahách. Klub českých turistů byl rád, když udělal vycházky, kterých se zúčastnilo 10 lidí. Výjimkou je zájezd na Onen svět, který se uskutečnil v srpnu 1946 mezi Milevskem a Sedlčany. Zájezd byl pro 20 osob, ale do autobusu se namačkalo 31 osob, protože byl tento zájezd poměrně laciný. Další zájezd se měl uskutečnit na Křemešník, Želiv, přehradu želivskou, Vlašim, Blaník a Ml. Vožici. Byl naplánovaný na 17. srpna 1947, ale k tomuto zájezdu nakonec nedošlo, neboť pan autodopravce turistům odepřel autokar pro 44 osob, který měli objednaný, a chtěl, aby jeli autobusem pro 33 osob, ale za cenu 44 osob.⁷⁸

Po roce 1948 došlo k útlumu v turistické činnosti a k jejímu obnovení došlo až koncem padesátých let, které se projevilo obnovou značení, výletových činností, vznikem nových forem výkonnostní a poznávací turistiky. Turistický odbor se zapojil do pořádání a plnění zápočtových cest.⁷⁹ Dále došlo po roce 1948 ke sjednocování tělovýchovných spolků, které se dotklo i Klubu, který byl sloučen pod Sokol Tábor, přesněji pod Českou obec sokolskou. V roce 1952 byl odbor začleněn pod TJ Tatran a později pod TJ Slovan.⁸⁰

V 50. letech se začal v turistice velmi rozvíjet i další dopravní prostředek – kolo. K hlavním představitelkám toho způsobu patřila Věra Řeháčková. Cyklisté uskutečnili celkem

---

⁷⁶ Rathouský, F. (1948). *Dalších dvacet pět let činnosti Odboru Klubu českých turistů v Táboře*. Vydal: Výbor Klubu českých turistů – odboru v Táboře.

⁷⁷ Charvát, K. (2003). *Sto deset let činnosti tábořského odboru Klubu českých turistů 1893 – 2003*. Vydal jeho nákladem Václav Šedivý – nakladatelství OSSIS Tábor, s. 13.

⁷⁸ Rathouský, F. (1948). *Dalších dvacet pět let činnosti Odboru Klubu českých turistů v Táboře*. Vydal: Výbor Klubu českých turistů – odboru v Táboře.

⁷⁹ Charvát, K., & Ing. Černý, R. (2005). *Encyklopedie na pokračování. Historie turistiky*. Vydal: Klub českých turistů za podpory akciové společnosti ZENTIVA, s. 3.

⁸⁰ Charvát, K. (2003). *Sto deset let činnosti tábořského odboru Klubu českých turistů 1893 – 2003*. Vydal jeho nákladem Václav Šedivý – nakladatelství OSSIS Tábor, s. 13.

22 zápočtových výprav, při nichž se dostali i za Československé hranice. Navštívili např. Maďarsko, Německo, Polsko, Bulharsko, Jugoslávii a Rumunsko. Jednou z prvních cest u nás byla trasa z Horní Cerekve do Zvolena.

Od roku 1955 začal turistický odbor pořádat orientační závody, které byly řazeny do více kategorií. Nejnižší byly závody oddílové, nejlepší postoupili do okresního kola, další kolo bylo krajské a nejvyšší kategorie byla celorepublikové soutěž, ve které se utkali nejlepší z krajských kol. Cílem orientačních závodů bylo projít tajnou trasu podle azimutů, nevynechat přitom žádný bod a stihnout to v co nejlepším čase. Táborští byli v roce 1957 hostitelem krajského kola v této disciplíně.⁸¹

V roce 1957 se sjednotila tělovýchova a turisté přešli pod hlavičku TJ Vodní stavby Tábor, kde se zavedli nové formy turistiky, např. soutěžení, výkonností a zahraniční turistika mládeže.⁸²

Od roku 1959 začali turisté absolvovat také zápočtové cesty, které spočívaly v tom, že vedoucí připravil trasu, která splňovala přísná pravidla. Jednalo se o několikadenní přesun určitým přesunovým prostředkem a účastníci se nesměli odchýlit od stanové trasy. Vedoucí musel přesně stanovit popis trasy a do zápočtového deníku si zaznamenával účastníkův průběh cesty. Účastníci obvykle absolvovali trasu pěšky nebo na kole, ale byli i tací, kteří jeli po vodě nebo na lyžích. Hodnocení probíhalo podle toho, jak byla obtížná trasa a jakým dopravním prostředkem se pohybovali. Podle toho kolik absolvovali tras, mohli získat příslušnou výkonnostní třídu. V roce 1964 se dokonce podařilo získat Jindřichu Bubenovi, Věře Bubnové, Věře Řeháčkové a Vojtěchu Formánkovi jako prvním v kraji titul Mistr turistiky. Tyto cesty existovaly až do roku 1992, kdy byly nahrazeny novým způsobem hodnocení výkonnostní turistiky.⁸³

V šedesátých letech došlo k většímu rozvoji turistiky, kdy turisté pořádali každý týden výlety i cyklovýlety. V roce 1964 dostali turisté odvážný nápad, kdy se vydali na kánoích a pramicích z Bratislavy do Budapešti po Dunaji. Běla Dvořáková popsala slovy, jak na ně po příjezdu Maďaři pohlíželi: *„Budili jsme pozornost – to není divu. Všichni opálení, na nezvyklých plavidlech na ruční pohon, měli jsme plno lodních pytlů a jiných zavazadel, na*

---

⁸¹ Charvát, K. (2003). *Sto deset let činnosti tábořského odboru Klubu českých turistů 1893 – 2003*. Vydal jeho nákladem Václav Šedivý – nakladatelství OSSIS Tábor, s. 16.

⁸² Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Tábořsku*. Tábor: Jihočeské tiskárny, provoz 5, s. 65.

⁸³ Charvát, K. (2003). *Sto deset let činnosti tábořského odboru Klubu českých turistů 1893 – 2003*. Vydal jeho nákladem Václav Šedivý – nakladatelství OSSIS Tábor, s. 16.

*hlavách rozmanité klobouky ... Když jsme vystoupili na břeh, byli jsme okamžitě obklopeni zvědavci, kteří si nás prohlíželi dost nedůvěřivě. Asi jako první Vikingy, kteří přistáli u břehů Ameriky.*⁸⁴

Roku 1965 zakoupili turisté hájovnu Lipka na Šumavě a předělali ji sami na turistickou chatu s 28 lůžky. O chatu se sami starali a využívali ji při výletech a rekreaci.⁸⁵

Další cykloturistický výlet turisté podnikli v roce 1966 pod vedením Jindřicha Bubna, kdy procestovali Balkán a svoji výpravu zakončili u Černého moře v Bulharsku. Dále pak podnikali výpravy při pobřeží Baltu.⁸⁶

5.4 Šachy

Dne 14. června 1945 došlo ke sloučení šachového klubu „Fiala“ a DSK a vznikl jeden šachový oddíl ŠK Ferra, který dostal název po významném organizátorovi táborského šachu Jaroslavu Ferrovi. Návrh byl všemi schválen 23. července 1945. Po skončení světové války byla sportovní činnost velmi omezená a tak byl sehrán jen jediný šachový zápas 8. dubna v Táboře proti Písku, který táborští vyhráli 5^{1/2}:1^{1/2}. Za tehdy ještě existující tým DSK hráli: Říha, Heřmánek, Dočkal, Dvořák, Rytíř a Doležal. Za zmínku stálo, že Říha a Doležal byli natolik dobří, že v dalších letech dosáhli titulu kandidáta mistra sportu. Téhož roku v září se uskutečnilo utkání v Pelhřimově, kde již táborští šachisté nastupovali pod názvem „Ferra“. Zde skončil ŠK Ferra na 2. místě hned za Pískem, se kterým prohrál těsně 3^{1/2}:2^{1/2}.⁸⁷

V roce 1946 došlo v důsledku odchodu mnoha hráčů z Tábora např. Říhy, Marsína, Boháče, Dočkala atd. k velkému oslabení táborského oddílu. Proto bylo velmi důležité, aby se místní kluby sjednotily a mohly tak obhajovat svoje postavení v župě. I přes velké ztráty dokázal táborský oddíl v příštím roce uhájit své vítězství, když po výhře ve svém okrsku porazil v píseckém okrsku Písek 5:1 a postoupil do budějovického okrsku, kde zvítězil nad Českými Budějovicemi 4:2 a stal se tak mistrem župy pro rok 1947.

---

⁸⁴ Charvát, K. (2003). *Sto deset let činnosti táborského odboru Klubu českých turistů 1893 – 2003*. Vydal jeho nákladem Václav Šedivý – nakladatelství OSSIS Tábor, s. 14–15.

⁸⁵ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku*. Tábor: Jihočeské tiskárny, provoz 5, s. 65.

⁸⁶ Charvát, K. (2003). *Sto deset let činnosti táborského odboru Klubu českých turistů 1893 – 2003*. Vydal jeho nákladem Václav Šedivý – nakladatelství OSSIS Tábor, s. 15.

⁸⁷ Heřmánek, J. (1972). *100 let táborského šachu*. Vydala: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 44–45.

Obrázek 4. Účastníci hlavního turnaje o mistrovství župy 1946. Fotografie převzata z kroniky *Kronika šachového oddílu Vodní stavby Tábor*. (1980).

Tábor se i nadále po válce snažil, aby došlo k obnovení Jihočeské župy, která byla za války zrušena, což se nakonec podařilo 31. 3. 1946 na schůzi v Českých Budějovicích, jejímž předsedou se stal F. Mizera. Nově ustanovená župa dala za úkol Táboru uspořádat tři župní soutěže: bleskový přebor župy jednotlivců, juniorský přebor župy a VI. mistrovství Jihočeské župy jednotlivců. Všechny tyto župní soutěže zvládli táborští šachisté uspořádat na výbornou.⁸⁸ V hlavním turnaji na sebe upozornil skvělou hrou Jiří Říha z Tábora, který vyhrál všechny partie až na jednu, ve které remizoval s Paroulkem ze Strakonice. Ve vedlejším turnaji, který hrálo také 12 účastníků, zvítězil dorostenec J. Fuka z Č. Budějovic. V přeboru oddílu obsadil 1. místo Heřmánek a Dočkal se 7^{1/2} body. Další turnaj, který se pořádal, byl bleskový turnaj, který uspořádal ŠK Ferra šestnáctkrát a z toho devětkrát zvítězil Heřmánek, čtyřikrát Doležal, dvakrát Dočkal a jedenkrát Dvořák.

Rok 1947 nebyl pro ŠK Ferra nejlepší, nepodařilo se mu obhájit přebor župy a skončil až na 3. místě a nepřihlásil ani župní soutěž. Na vině byl problém s klubovnou, protože ŠK Ferra neměl kde hrát. A tak se přebíhalo z jedné klubovny do druhé, až teprve na jaře roku 1949 se podařilo navrátit do klubovny „U koruny“.⁸⁹ V tomto roce bylo snad jediné dobré to, že přišel do táborského šachu znamenitý organizátor JUDr. František Kolařík, který přijal funkci jednatele klubu, a tím se začalo blýskat na lepší časy. Předsedou byl Ing. Morávek, jednatelem Dr. Kolařík a pořadatelem Heřmánek.

⁸⁸ *Kronika šachového oddílu Vodní stavby Tábor*. (1980), s. 279.

⁸⁹ Heřmánek, J. (1972). *100 let táborského šachu*. Vydala: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 47.

Rok 1948 se nesl ve stylu zmatků, neboť docházelo k začlenění šachové oddílu do různých složek. Konec těmto zmatkům dal 13. červenec a 17. září 1948, které zařadilo Ústřední jednotu československých šachistů do Ústřední lidové tvořivosti a zábavy, se kterou byli šachisté velmi spokojeni. S funkce předsedy odešel ze zdravotních důvodů Ing. Morávek a nahradil ho Karel Zahradka, který ale náhle zemřel a byl nahrazen Josefem Rytířem. Klubu ŠK Ferra se stále nedařilo, protože většina hráčů odešla do Prahy v čele s nadějným Doležalem.⁹⁰

Rok 1949 byl pro ŠK Ferra krizový, i když se ještě dokázal probojovat do finále župy, který se hrál 19. prosince v Táboře proti Č. Budějovicím, ale nastoupil oslabený bez Doležela, Pátého a Heřmánka a prohrál 3^{1/2}:2^{1/2}. Dále musel odříci účast v dalším ročníku a v táborském okrsku se umístil až druhý. Bleskových turnajů se uskutečnilo dvanáct: pětkrát zvítězil Heřmánek, třikrát Doležal a jednou Blažek.

V roce 1950 byla z důvodu krize táborského šachu, založena řada odborářských kroužků, mezi které patřili Okresní odborová rada, peněžníci, právníci, vojáci, železničáři i Kovosvit v Sezimově Ústí. Kroužek železničářů založil v Táboře turnaj o „Pohár osvobození“, který získal ten, kdo vyhrál třikrát za sebou, nebo celkem pětkrát. První ročník byl zahájen 9. května a končil 6. října vítězstvím Karla Pátého. Tento turnaj se stal velice populárním a hrálo ho postupem let stále více účastníků. Tento turnaj podnítil k tomu, aby vedlejší turnaj nesl název „Memoriál Jaroslava Ferry“, což bylo odsouhlaseno. Dále ŠK Ferra uspořádal dvě simultánky a velkou účast měl bleskový odborářský přebor Tábora, který vyhrál Doležal.

V roce 1951 z důvodů založení závodních klubů došlo k rozpuštění táborského spolku ŠK Ferra a účastníci mohli odejít buď do klubu Okresní spořitelny, nebo závodního klubu železničářů. Po zrušení ŠK Ferry, zbyly v Táboře dva šachové oddíl OSAZ a ČSD. Došlo ke změně názvu, „Jihočeská župa šachová“ byla nahrazena na „Krajský výbor ÚJČŠ v Č. Budějovicích“ a byla rozdělena na tři okrsky, Českobudějovický, Strakonický a Tábořský.⁹¹

Z 10. listopadu a 2. prosince roku 1952 došlo k usnesení ze strany vlády, že se šachová hra bude řadit mezi ostatní sporty. Třetí ročník „Poháru osvobození“ za rekordní účasti 80 účastníků začínal 4. listopadu 1951 a končil 3. dubna 1952 a jeho vítězem se stal opět Heřmánek. Zajímavý byl přebor okresu za rok 1952, kterého se měly zúčastnit kluby OSAZ Tábor, OOR Písek, Lokomotiva Tábor (ČSD) a Soběslav. Oddíly měly být rozlosovány a

⁹⁰ *Kronika šachového oddílu Vodní stavby Tábor.* (1980), s. 291–292.

⁹¹ Heřmánek, J. (1972). *100 let táborského šachu.* Vydala: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 48–52.

vítězové si měli zahrát o postup do krajského přeboru. Jenže ČSD Tábor byly proti a vymohly si u okrskového výboru, že dostanou za soupeře Soběslav a OSAZ bude hrát proti Písku a tím pravděpodobně oba tábořské týmy postoupí do finále. OSAZ ale s Pískem remizoval 3^{1/2}:3^{1/2} a ČSD dokonce se Soběslaví prohrály 6:4, ale přinesly si potvrzení, že šlo jen o přátelské utkání. Poté došlo mezi ČSD a OSAZ ke sporu, který vyústil v to, že Dr. Kolářík a Heřmánek se vzdali svých funkcí v okrsku a Písku oznámili, že zápas vzdali. Tak si ČSD zajistily postup bez boje do krajského přeboru, ale tam skončily poslední.⁹² V květnu uspořádal OSAZ přátelské utkání se Stalingradem Praha, ve kterém v prvním zápase táborští vyhráli 7:1, ale v odvetě prohráli 7:8.

V roce 1953 došlo k další změně názvu, kdy odbor OSAZ se změnil na Slovan a šachový odbor ČSD na Lokomotivu. V únoru se v Táboře konal krajský kvalifikační turnaj o účast na čtvrtfinále ČSSR, do které se proboujvali Černík a Heřmánek. Okrskový přebor vyhrál Slovan Tábor a i v krajském přeboru se mu podařilo vyhrát v bleskové hře v Č. Budějovicích.

V dubnu roku 1954 se uskutečnil první krajský přebor v korespondenčním šachu a na prvních třech místech byli: Heřmánek 8^{1/2}, Barbora a Pátý 8. Dále se uskutečnil zájezd do Rumburka ve dnech 10 – 12. července, kde se tábořským šachistům podařilo vyhrát nad Jiskrou Centflor 5:1 a nad oddílem okresu Rumburk 4:2.

V roce 1955 se podařilo Slovanu trvale zajistit klubovnu v hotelu Slovan, ale ani Lokomotiva Tábor nechtěla zůstat pozadu a zajistila klubovnu v domku za nádražím. Uskutečnil se opět šestý ročník Poháru osvobození, který vyhrál K. Pátý, kterému se podařilo vyhrát i druhý ročník krajského přeboru v korespondenčním šachu a zvítězit i v přeboru Tábora v bleskové hře.⁹³

V roce 1956 došlo opět ke změně názvu šachového oddílu na Tatran. Oddíl sídlil v klubovně u Znamenáčků, která přinesla šachovému klubu úspěchy. Tatran vyhrál okresní přebor jak v bleskové hře tak i krajský přebor družstev, kde ve finále porazil Písek 6:4.⁹⁴ Dále se uskutečnil korespondenční šach proti zahraničnímu Lipsku, který skončil těsnou prohrou tábořských 6^{1/2}:5^{1/2}, ale v odvetném utkání táborští vyhráli 10^{1/2}:5^{1/2}.

---

⁹² *Kronika šachového oddílu Vodní stavby Tábor.* (1980), s. 316-319.

⁹³ Heřmánek, J. (1972). *100 let tábořského šachu.* Vydala: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 53–58.

⁹⁴ *Kronika šachového oddílu Vodní stavby Tábor.* (1980), s. 353.

Obrázek 5. Krajský přeborník družstev pro rok 1956. Fotografie převzata z kroniky *Kronika šachového oddílu Vodní stavby Tábor*. (1980).

V roce 1957 se Tatraru nepodařilo obhájit vítězství v krajském přeboru, když skončil až na 3. místě. Od 7. září do 22. září se uskutečnilo v Táboře na „Střelnici“ polofinále přeboru ČSSR, ve kterém zvítězil Stulík, který ani jednou neprohrál a získal 12 bodů.

V roce 1958 se hráči K. Pátý, prof. Josef Barbora a Josef Heřmánek zasloužili o to, že se Jihočeský kraj stal mistrem ČSSR v korespondenčním šachu, když K. Pátý získal 8 bodů, Barbora 7^{1/2} a Heřmánek 7. Všichni členové družstva získali titul mistra ČSSR. I v Evropském poháru se dařilo hráčům Barborovi, Heřmánkovi a Zapletalovi, když každý vyhrál v mistrovské třídě svojí skupinu a po zásluze postoupili do „Champions class“. I táborským ženám se dařilo, když v přeboru žen obsadila 1. místo Štěpánková společně s Mazákovou z Č. Krumlova a obě získaly titul přebornice. Pohár osvobození vyhrál opět Heřmánek a tím ho získal definitivně.

Obrázek 6. Mistři ČSSR v korespondenčním šachu v roce 1958. Fotografie převzata z kroniky *Kronika šachového oddílu Vodní stavby Tábor*. (1980).

V roce 1959 vyhrál Tatran krajský přebor družstev a poté se mu podařilo vyhrát i kvalifikační turnaj do oblastní soutěže, kde v Lounech hrál nerozhodně 5:5, doma zvítězil nad Karlovými Vary $5^{1/2}:4^{1/2}$ a Slavoj Nepomuk se vzdal a tak mohl Tatran slavit postup do oblastního přeboru. Pátý, Barbora a Heřmánek získali titul mistra ČSSR v korespondenčním šachu. Panu prof. J. Barborovi bylo za celoživotní přínos šachu uděleno uznání III. stupně. V tomto roce se tábořských šachistům dařilo, když ze 14 titulů v kraji vlastnil polovinu. V mezinárodním utkání porazili Lipsko $10^{1/2}:5^{1/2}$.⁹⁵

S rokem 1960 přišla pro oddíl nová změna názvu, tentokrát z Tatranu na TJ Vodní stavby. S tímto rokem se VS probojovaly do oblastní soutěže mezi 8 nejlepších oddílů čtyř českých krajů: Plzně, Karlových Varů, Ústí n. Labem a Budějovic. V této soutěži si daly VS Tábor za úkol udržet se v této soutěži, k tomu by jim mělo stačit vyhrát dvě utkání, což se jim také podařilo, když v Karlových Varech vyhrály $7^{1/2}:2^{1/2}$ a v Plzni 6:4 a tím se v oblasti udržely. V krajském přeboru jednotlivců, který se konal v tábořských klubovnách hotelu Jordán, zvítězil Dr. Doležal a druhé místo překvapivě získal Jindřich Zapletal ve službách VS Tábor, který si tím zajistil účast v polofinále, kde skončil devátý z šestnácti.⁹⁶

⁹⁵ Heřmánek, J. (1972). *100 let tábořského šachu*. Vydala: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 59–62.

⁹⁶ *Kronika šachového oddílu Vodní stavby Tábor*. (1981), s. 391-392.

V roce 1961 uspěly VS Tábor v korespondenčním šachu, když v sestavě Heřmánek, Pátý, Zapletal a Barbora postoupily do finále mistrovství ČSSR. V okresním přeboru padli táborští ve finále se Sokolem Planá 2:4.

V roce 1962 v okresním přeboru družstev táborští vyhráli a v krajském přeboru skončili na druhém místě. V krajském přeboru žen vyhrály společně Buchtová ze Strakonice a Štěpánková z Tábora. Znovu přišly VS Tábor o klubovnu ve Slovanu a po 4 měsících získaly novou v hotelu Jordán.

V roce 1963 VS Tábor vyhrály v korespondenčním šachu v sestavě Heřmánek, Pátý, Zapletal, Barbora přebor ČSSR. V krajském přeboru skončili táborští na druhém místě a v bleskovém přeboru na třetím místě a členka Štěpánková získala titul krajské přebornice.

Rok 1964 nebyl pro VS vydařený, kdy se do krajského přeboru nepřihlásili muži ani ženy a v krajském přeboru družstev skončili táborští až pátí. V korespondenčním šachu VS Tábor neobhájily prvenství a skončily až čtvrtí.

V roce 1965 se krajský přebor mužů a žen konal opět v Táboře a vyhrál ho tábořský rodák Dr. Doležal s 11 body. V krajském přeboru družstev se VS opět nedařilo, když skončily na posledním místě a musely v příštím roce bojovat o tuto soutěž v kvalifikačním turnaji. Naproti tomu v krajském přeboru v bleskové hře se jim dařilo, když zvítězily.

V roce 1966 dosáhl skvělého výsledku Jindřich Zapletal z Tábora, když se stal mistrem Evropy v korespondenčním šachu a tím se kvalifikoval do finále mistrovství světa. Úspěšní byli hráči VS v neoficiálním mistrovství Evropy družstev, když skončili na 2. místě. Na tomto výsledku se podíleli i táborští hráči Heřmánek, Pátý, Vinklář a Barbora. VS Tábor se probojovaly zpět do krajského přeboru, když k finále se Slavojem Budějovice vůbec nedošlo.

V roce 1967 došlo mezinárodnímu přátelskému utkání proti Schwarzheidu, se kterým VS u nich prohrály 8:4 a v bleskové hře dokonce 74^{1/2}:46^{1/2}.⁹⁷

5.5 Atletika

Po skončení druhé světové válce se obnovila činnost atletiky v DSK Tábor. Mezi hlavní opory oddílu patřil Jan Pán, který byl nejúspěšnější jihočeský atlet, mnohonásobný rekordman, finalista mistrovství ČSR na 800 a 1500 m, který dokázal porazit tehdy nejlepšího Evropana Švéda Andersena. Mezi další tábořské opory patřil M. Trůbl, československý

---

⁹⁷ Heřmánek, J. (1972). *100 let tábořského šachu*. Vydala: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 67–76.

reprezentant na 100 a 200 m, vrhač J. Stoklasa a A. Vošta, vytrvalec B. Drtina, J. Šalát, M. Vácha, A. Limburský, Z. Veselík a vynikající sprinter „Ferko“ Jouza.⁹⁸

V roce 1951 se přidali další nástupci, jako např. mistr ČSR v oštěpu J. Blažek a mistryně ČSR v přespolním běhu M. Dvořáková.⁹⁹ V říjnu téhož roku byla založena v Táboře Sportovní škola dorostu. Na jejím založení se podíleli F. Jouza, prof. F. Voborský, prof. Boček, A. Vošta a Ing. J. Pán. Děti projevily velký zájem působit v této škole, a proto museli být povoláni další trenéři Potměšil, Stiegler, Novák, Freundová a z vojny se navrátil několikanásobný krajský přeborník M. Růžička, J. Hrabánek, P. Adam, J. Vilímek a F. Solníčka.

V roce 1952 se podařilo Z. Zemanové vytvořit československý rekord na 60 m a tím byla povolána do československé reprezentace. Poté na sebe upozornil J. Folkman, který se stal přeborníkem ČSR v kouli a v roce 1953 se stal členem reprezentačního družstva. V roce 1954 do reprezentačního družstva přibyla další tábořská odchovankyně diskařka J. Holasová, která také získala medaile na přeborech ČSR. V roce 1955 na přeborech ČSR dosáhli vedle Folkmana skvělých úspěchu tábořský výškař Z. Klicman, kladivář Hemár, štafeta dorostenek v sestavě Adamová, Traxlerová, Hrstková, Procházková a chodec J. Hrzán. Krátce poté vzniklo velice kvalitní družstvo mužů, za které startoval, výborný čtvrtkař M. Vyčichlo, dále Z. Melichár, bratři J. a V. Formanové atd. Ale ani ženy nezůstaly pozadu, mezi elitu na mistrovství ČSR patřily koulařky Dvořáková s Fenclovou a sprinterka Zemanová.¹⁰⁰

V roce 1957 vznikla atletická základna při TJ Tatran Tábor, v jejímž čele stál Ing. Pán, M. Růžička a později V. Neděljaka. V tomto roce se mužům podařilo vyhrát oblastní pohár a ženy se zúčastnily mezinárodních závodů v Rakousku. Došlo také k dokončení stadionu Míru s atletickou drahou.¹⁰¹

V roce 1959 se ženám podařilo vyhrát v kraji a v oblasti obsadily druhé místo. K nejlepším atletkám patřily diskařka Malá, sprinterka Adamová a koulařka a diskařka Housová. Došlo také k překonání světového rekordu na 5 mil chůze, který se podařil

---

⁹⁸ Levý, J., & Pán, J. (1984). *80 let Tábor*. Vydal: Tábor, s. 3.

⁹⁹ Kolářček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 24.

¹⁰⁰ Levý, J., Růžička, M., Zachariáš, M., & Hynek, J. (1979). *75 let atletiky na Tábořsku*. Vydal: OV ČAS při OV ČSTV v Táboře ve spolupráci s VS Tábor, Spartak Sezimovo Ústí a Jiskra Bechyně, s. 8-9.

¹⁰¹ Pán, J. (1994). *90 let atletiky na Tábořsku*, Vydal: Tábor, s. 3.

Doležalovi při dojezdu Závodu míru.¹⁰² V tomto roce byla dokončena atletická dráha na Soukeníku.¹⁰³

V roce 1960 se novými přeborníky stali táborští atleti v těchto disciplínách: H. Veselá na 600 m, Hasík v trojboji (ve výšce rekord ČSR), Hofhanzl ve skoku o tyči, kterému se jako prvnímu Jihočechovi podařilo překonat laťku nad 4 m. Další závodníci, kteří bojovali ve finále ČSR: Trpák, Jelínková a Pfefferová.¹⁰⁴

V roce 1962 se podařilo ženám probojovat do II. ligy. Dále získaly v sestavě A. Housová a sestry J. a B. Krchovy titul nejvšestrannějšího kolektivu ČSSR. Velký úspěch oštěpařky Pfefferové byl získání titulu mistryně ČSR.

Medailové úspěchy přinesl rok 1963, kdy si medaile z mistrovství ČSR přivezli Folkman, J. a B. Krchová, Pilařová a titul mistryně ČSR v běhu na 600 m získala H. Veselá. I v dalším roce nebylo o medaile nouze, když na mistrovství kolektivů ČSR získaly mladší i starší dorostenky 1. místo. Medaile z mistrovství ČSR přivezli: Borešová, Filipová, B. Krchová, Housová, Pilařová a Tillinger. V roce 1965 na mistrovství ČSR získala medaili sprinterka Filipová. Mistryni ČSSR se v pětiboji stala J. Borešová a podařilo se jí zvítězit i na závodech v Rakousku. Ženy se snažily bojovat v kvalifikaci o postup zpět do II. ligy, ale skončily druhé. I další rok přinesl opět na mistrovství ČSSR cenné kovy, které vybojovali: Borešová všestrannost, Housová v disku, Hrubá, Doucha a Tillinger a tím si zajistili postup do reprezentačního družstva ČSSR.¹⁰⁵

V roce 1967 se mužům podařilo vyhrát v kraji a bojovali o postup do II. ligy. Mistrem ČSSR se stal tábořský desetibojař Vaněk a cenný kov získal v dálce Pištěk. I ženám se podařilo vyhrát kraj a postoupit do divize.¹⁰⁶

5.6 Kanoistika

Oddíl kanoistiky vznikl při TJ Vodní stavby Tábor hrstkou nadšených vojáků v roce 1965. U jeho založení byli Jan Jelšík, závodníci P. Eybert, Karel Blahník, bratři Fojtíkové, Karel

---

¹⁰² Koláček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 25.

¹⁰³ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Tábořsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 29.

¹⁰⁴ Koláček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 25.

¹⁰⁵ Levý, J., Růžička, M., Zachariáš, M., & Hynek, J. (1979). *75 let atletiky na Tábořsku*. Vydal: OV ČAS při OV ČSTV v Táboře ve spolupráci s VS Tábor, Spartak Sezimovo Ústí a Jiskra Bechyně, s. 10.

¹⁰⁶ Levý, J., & Pán, J. (1984). *80 let Tábor*. Vydal: Tábor, s. 5.

Dvořáček, Pavel Truhelka, Hanka Marhulová atd. Tito lidé měli obrovskou chuť závodit a tak vznikly nad Lužnicí první slalomové branky.¹⁰⁷

Proto se v roce 1966 začalo s výstavbou dřevěné loděnice.¹⁰⁸ Přibyli i další členové, mezi které patřili P. Novák, V. Novotný, V. Honzák a další. Uskutečnily se také první závody v Č. Budějovicích a v Bechyni.¹⁰⁹ Začaly se dostavovat také první úspěchy, když J. Jelšík si obnovil I. VT a na vodě patřil mezi československou elitu. Dostavily se také první medaile, které získali bratři Fojtíkové na C2, Marhulová – P. Eybert C2 mix a K. Blahník na C2. Kanoisté VS Tábor postupně získávali body na postup do II. VT a z té pak na postup do I. VT, která prakticky představovala I. ligu ve slalomu a ve sjezdu.¹¹⁰

Obrázek 7. Stará loděnice. Fotografie převzata z kroniky *Kronika kanoisté Tábor*. (1990). Vydal: VS Tělovýchovná jednota.

V roce 1967 přibyli do oddílu další závodníci: V. Staněk, B. Špalle, V. Āoupalík, M. Chmela a bratři Benhákové. Začaly se stavět nové lodě a kajaky a také přístavek na loď s nohejbalovým hřištěm. Oddílu se dařilo i v závodech, když se celkově umístil na 6. místě z 22 družstev. Jan Jelšík vytvořil tři československé rekordy v eskymáckých obrazech a získal

¹⁰⁷ Koláček, B. (1989). *30 let TJ Vodní stavby Tábor*. Vydal: TJ Vodní stavby Tábor ve spolupráci s oddělením informací a propagace s. p. Vodní stavby Praha, s. 37.

¹⁰⁸ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 38.

¹⁰⁹ *Kronika kanoisté Tábor*. (1990). Vydal: VS Tělovýchovná jednota.

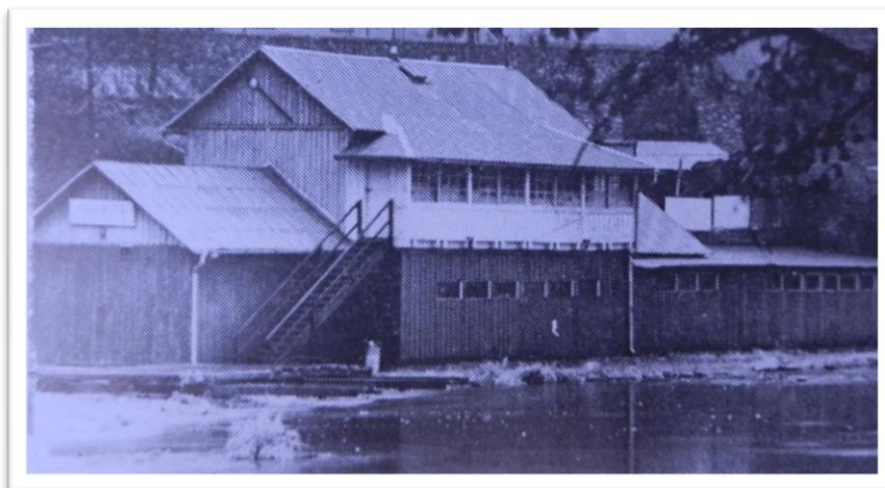
¹¹⁰ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 39.

bronzovou medaili na mistrovství ČSSR na Lipně. První úspěch se dostavil v disciplíně 3x C1, kde se dařilo v sestavě P. Eybert, K. Blahník a J. Eybert.¹¹¹

V roce 1968 se uspořádaly velmi zdařilé závody ve sjezdu a slalomu na řece Lužnici, které měly velký úspěch, a proto se začaly jezdit trvale od roku 1971 pod názvem O štít města Tábora.¹¹²

5.7 Veslování

Po osvobození v r. 1945 se činnost VK Jordán dál rozvíjela, ale na rozdíl od pražských klubů, které získaly konfiskovaný majetek a lodní park německých veslařských klubů si VK Jordán musel vystačit s malou loděnicí a pár staršími loděmi.

Obrázek 8. Loděnice veslařského oddílu Jordán. Fotografie převzata z knihy Koláček, B. (1989). 30 let TJ Vodní stavby Tábor. Vydal: TJ Vodní stavby Tábor ve spolupráci s oddělením informací a propagace s. p. Vodní stavby Praha.

Dne 29. 6. 1946 složili závodníci oddílů do rukou předsedy klubu JUDr. Čeňka Tymela tradiční slavnostní slib a na vodě pak úspěšně VK Jordán reprezentovali veslaři Veselík, Karpíšek, Kokeš, Kovář, Mlejnek, Čadil, Novák, Strážnický, Drozda, Šetek, Herynk, Fojtík, Šimák, Krch a další a také veslařky Šedivá, Švarcová, Volková, Čadilová, Tikalová, Pejšová a Kaňková. Do čs. špičky tehdy patřil skifař Zdeněk Smrž - startoval např. v červnu 1947 na 48. ročníku již tehdy slavného Jarního skullerského závodu Rösslera - Ořovského, ale VK Jordán trpěl nedostatkem kvalitních lodí a to tedy vzestup Zdeňka Smrže zastavilo.¹¹³

¹¹¹ *Kronika kanoisté Tábor.* (1990). Vydal: VS Tělovýchovná jednota.

¹¹² Koláček, B. (1989). *30 let TJ Vodní stavby Tábor.* Vydal: TJ Vodní stavby Tábor ve spolupráci s oddělením informací a propagace s. p. Vodní stavby Praha, s. 37.

¹¹³ Osobní rozhovor s J. Mládkem, dne 26. 2. 2019.

Dne 29. 6. 1947 složilo slib už jen 15 veslařů a veslařek a o jejich výsledcích historie pomlčela. Podle pamětníků však v blízké době za doby studií na dřevařské škole v Táboře vesloval Karel Mejta, člen třeboňské čtyřky - olympijských vítězů z Helsinek 1952.¹¹⁴

V roce 1948 v rámci sjednocené tělovýchovy se VK Jordán stal součástí tělovýchovné organizace Sokol, ale již začátkem roku 1953 se stal veslařským oddílem TJ Tatran Tábor, byť nadále používal historickou klubovou vlajku. I když bylo o veslování v Táboře zvýšený zájem u mládeže, chyběly lodě a finance na provoz.

Dne 20. 6. 1959 skládalo do rukou vedoucího veslařského oddílu TJ Tatran J. Šimáka slib 35 veslařů a veslařek, mezi nimi i Miroslav Děkanovský - pozdější úspěšný trenér mládeže a předseda oddílu a jeho kolegové Josef Podhrázský, Vladislav Šmakal a další, kteří pak svůj oddíl dobře reprezentovali na soutěžích.¹¹⁵

V roce 1960 je pak další existence veslování v Táboře zachráněna založením TJ Vodní stavby Tábor, které se veslařský oddíl stal součástí a získal potřebnou materiální pomoc, když se dočkal nových lodí, na kterých mohl začít trénovat a závodit ve větším rozsahu.

Po přechodu z dorostu do kategorie dospělých se pak v roce 1962 táborská osma v sestavě Berka, Bervida, Děkanovský, Berger, Podhrázský, Janouch, bratři Dvořákové a kormidelník Smažík probojovala až do finále přeboru ČSSR.¹¹⁶ Již v té době oddíl řídil předseda Josef Čadil - tuto funkci vykonával až do své smrti v r. 1986 a takovou dobrou duší oddílu byl Gustav Krch - závodník, trenér, organizátor. Oddíl tehdy získal i řadu titulů krajských přeborníků - ale v Jihočeském kraji soupeřili jen veslaři z Tábora, Třeboně a Jindřichova Hradce, úspěchy se pak přivážely i z celostátních soutěží - vyjíždělo se třeba do Prahy, na Mělník, do Litoměřic, na přehradu Seč.¹¹⁷

V roce 1964 táborskí veslaři uspořádali na Jordáně naposledy významnou soutěž - Mezinárodní mistrovství ČSSR žen a přebor ČSSR dorostu.

V roce 1968 se do finále mistrovství ČSSR probojoval dvojskif juniorek a osmiveslice juniorů. V tom samém roce obsadila táborská čtyřka mužů ve složení Děkanovský, Šmakal, Krch, Podhrázský s kormidelníkem 4. místo na Pražské mezinárodní regatě, když skončili za

---

¹¹⁴ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 32.

¹¹⁵ Osobní rozhovor s J. Mládkem, dne 26. 2. 2019.

¹¹⁶ Koláček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 61.

¹¹⁷ Osobní rozhovor s J. Mládkem, dne 27. 2. 2019.

loděmi Berlína, Drážďan a Kuby. Tento rok byl pro tábořské veslaře nejúspěšnější v historii oddílu.¹¹⁸

5.8 Stolní tenis

Kolem roku 1950 se začal opět hrát stolní tenis, o který se přičinil Zrzavecký a další. Turnaje se hrály především v závodních jídelnách, ale jednalo se o velké a úspěšné turnaje. Se závodním stolním tenisem se začínalo kolem roku 1950 pod hlavičkou DSK Tábor na Starém Městě, kde se trénovalo. Tehdy nebyly žádné okresní soutěže, ale byly pouze turnajové systémy. Jeden z prvních turnajů se hrál v jídelně v Tampě Tábor, dále se hrálo v jídelně na Silonu. Později měl DSK Tábor dvě herny na Starém Městě a druhý tábořský oddíl Lokomotiva Tábor měla útulnou hernu za nádražím. Postupem času začalo přibývat více funkcionářů a DSK Tábor se začal rozšiřovat a začal pracovat hodně s mládeží, které měl na rozdíl od Lokomotivy Tábor dostatek. Poté se začaly pořádat obrovské turnaje dospělých a mládeže, kterých se zúčastňovalo 60 až 120 lidí, jednou na zimním stadionu dokonce 220 dětí. V Táboře se na přeborníka kraje dostal F. Dyršmíd, kterému se to v té době podařilo jako jedinému.¹¹⁹

V roce 1961 se stal předsedou oddílu R. Meizl, které ho v dalším roce vystřídal J. Stránský. Úspěšnou činnost oddílu začali vytvářet trenéři J. Limburský a J. Pravdík, kteří společně s J. Cápalem, J. Čermákem, J. Klausem a Dr. Šlédrem vykonali mnoho pozitivního pro další rozvoj stolního tenisu.¹²⁰ Družstvo žen trénoval Dr. Šlédr, v jehož sestavě startovaly: Nováková, Smržová, Křivánková, Blažková, Opavová, Dvořáková, Dr. Šlédrová, Berková, Meislová a Kosobudová. Družstvo mužů trénoval J. Cápál, která měla sestavu: Dr. Šlédr, Ebert, Rejlek, Ševčík, Limburský, Klaus, Maier, Pravdík, Jachek, Doubek, Práger, Veselý, Vaněk, Hřebík, Bervida, Petrák, Běhan, Čermák, Žďánský, Novák, Kohout, Adam, Křičenský, Vacula, Šimák, Boubelík, Ing. Habrovský a další.¹²¹ V tomto roce již pod hlavičkou Vodních staveb Tábor, obsadili na turnaji VŘSR v kategorii žen 3. místo Šlédrová, ve čtyřhře 2. místo Šlédrová – Nováková a ve čtyřhře mužů 4. místo Ševčík – Jachek. V kategorii družstev hrály VS Tábor krajský přebor II. třídy, kde skončilo „áčko“ na 5. místě a „béčko“ na 2. místě.

¹¹⁸ Koláček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 62.

¹¹⁹ Osobní rozhovor s J. Klausem, dne 20. 2. 2019.

¹²⁰ Koláček, B. (1989). *30 let TJ Vodní stavby Tábor*. Vydal: TJ Vodní stavby Tábor ve spolupráci s oddělením informací a propagace s. p. Vodní stavby Praha, s. 33.

¹²¹ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 68.

V sezoně 1962/63 tábořský oddíl vyhrál krajský přebor II. třídy a zaslouženě postoupil do krajského přeboru I. třídy. Na postupu se podíleli: Ebert, Ševčík, Rejlek, Nováková, Šlédrová a další.¹²²

V roce 1963 přišli do oddílu další členové. V čele stolního oddílu stáli J. Veselý, Dr. J. Šlédra, F. Szakall a J. Bervida. V družstvu žen reprezentovaly VS Tábor: Nováková, Smržová, Blažková, Opavová, Dvořáková, Volanská, Komendová, Menšíková, Laszáková, Nováková ml., Čeňková a Dr. Šlédrová. Za muže nastupovali: Dr. Šlédra, Ebert, Rejlek, Ševčík, Limburský, Klaus, Maier, Pravdík, Jachek, Doubek, Práger, Veselý, Vaněk, Hřebík, Bervida, Petrák, Běhan, Čermák, Žďárský a Novák.¹²³

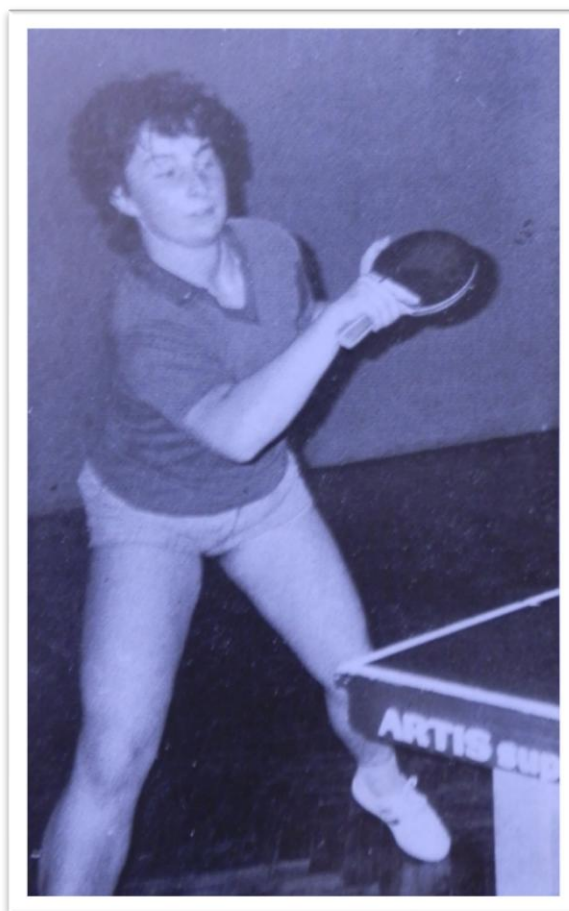
Rok 1964 byl pro tábořské stolní tenisky velice úspěšný, když se jim podařilo pod vedením Dr. Šlédra ve složení Dr. Šlédrová, Nováková st., a Smržové postoupit do II. ligy, kde se jim podařilo vydržet po dvě sezony. V tomto roce se také uskutečnil okresní přebor jednotlivců, ve kterém Šlédrová obsadila 2. místo a Čermáková 3. místo.¹²⁴ Došlo také k otevření sportovní haly, ve které měl tábořský oddíl svoji hernu, po které toužil už od prvopočátku.

---

¹²² *Kronika oddílu stolního tenisu Vodní stavby Tábor. (1977).*

¹²³ Koláček, B. (1977). *55 let DSK Tábor. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 63.*

¹²⁴ *Kronika oddílu stolního tenisu Vodní stavby Tábor. (1977).*

Obrázek 9. Stabilní výkony ve II. lize žen podávala I. Nováková. Fotografie převzata z knihy Koláček, B. (1989). *30 let TJ Vodní stavby Tábor*. Vydal: TJ Vodní stavby Tábor ve spolupráci s oddělením informací a propagace s. p. Vodní stavby Praha.

V roce 1966 se podařilo i mužům probojovat do II. ligy.¹²⁵ V rámci oslav 45. výročí založení DSK Tábor, se uskutečnilo mezinárodní utkání mezi VS Tábor a BSG Schwarzheid, které skončilo vítězstvím táborských 18:7. Na konci sezony 1965/66 dosáhla v krajském žebříčku pěkného 2. místa Laszáková a 4. místa Rukavičková.

V roce 1967 se podařilo VS Tábor B, postoupit z krajského přeboru II. třídy do krajského přeboru I. třídy ve složení: Adam, Ebert, Jachek, Klaus, Bervida, Kříčenský, Dr. Šlédr a Uhlíř. Dne 23. 7. 1967 se odehrálo mezinárodní utkání mezi VS Tábor a Chemii Schwarzheid, které skončilo s vypětím všech sil vítězstvím táborských 11:10.

V sezoně 1967/68 se bojovalo o titul okresního přeborníka, který vyhrál Šindelka z VS Tábor, v ženách zvítězila Rukavičková z VS, která přebrala titul Čermákové z loňského roku. Došlo také ke změně vedení, když se předsedou stal J. Klaus, jednatelem K. Stránský,

---

¹²⁵ Koláček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 63.

trenérem mužů Ševčík a žen Rejlek. V této sezoně se ženám opět podařilo navrátit do II. ligy.¹²⁶

5.9 Tenis

V roce 1946 byl uspořádán XI. ročník táborského turnaje. Tenisový oddíl LTC Tábor se po šestnácté stal nejlepším družstvem na jihu Čech, když ve složení: J. Plocek, K. Šáda, Trska a JUDr. Votýpka porazili ČLTK Č. Budějovice 10:3 a ČLTK Jihlavu 8:5. Uskutečnil se také Všesokolský slet v Praze, na kterém K. Šáda a V. Votýpka skončili na 3. místě.¹²⁷

V roce 1948 přešel LTC Tábor pod hlavičku jednoty Sokol v Táboře.¹²⁸ V 50. letech tenis nepařil k preferovaným sportům a jeho hřiště si zabraly sporty jako je odbíjená. I v této těžké době se, ale podařilo bratrům Krchovým zvítězit v Pardubické juniorce ve čtyřhře a V. Krch zvítězil i ve dvouhře. Do tenisového oddílu v této době přišly dvě posily, MUDr. Blahoslav Tichý a Miroslav Klimeš.

V roce 1954 táborskí tenisté zvítězili v krajském přeboru smíšených družstev a bojovali o postup do celostátní soutěže ve složení: MUDr. Blahoslav Tichý, Ing. Jiří Míka, Miroslav Klimeš a Jiří Doležal.¹²⁹ V tomto roce došlo ke změně názvu oddílu na Tatran Tábor.¹³⁰ Došlo také k 1. ročníku pro nejlepšího táborského tenistu, který vyhrál Ing. Jiří Míka. V okrskovém přeboru družstev Tatran Tábor zvítězil a přeborníky kraje se stali: MUDr. Tichý, Ing. Míka, M. Klimeš, Hlava, R. Tučková a H. Míková. Dne 16. – 18. 9. se konal XVII. ročník Táborského turnaje, kde se přeborníky okresu stali: Ing. J. Míka, M. Klimeš – MUDr. Tichý, M. Klimeš – R. Tučková a H. Míková – R. Tučková.

V roce 1956 hrál v tenisovém oddílu přes 100 členů. Byl zvolen nový výbor ve složení: předseda M. Klimeš, zástupce M. Tuček a jednatel K. Kalista. Tatran Tábor hrál v krajském přeboru, kde skončil na 2. místě. V té době závodně hráli: Ing. J. Míka, MUDr. Tichý, J. Doležal, J. Šecht, M. Klimeš, R. Hřebík, M. Černoch, J. Dolejší, K. Kalista, M. Zachariášová, H. Míková, M. Šechtlová, J. Dolejší a další. Konal se také XVIII. Táborský turnaj, ve kterém zvítězili v přeboru oddílu Ing. J. Míka a R. Tučková.

---

¹²⁶ *Kronika oddílu stolního tenisu Vodní stavby Tábor. (1977).*

¹²⁷ Nosek, J. (1969). *Tenis na Táborsku*. Tábor: Nákladem OV ČSTV v Táboře, s. 30.

¹²⁸ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 62.

¹²⁹ Nosek, J. (1969). *Tenis na Táborsku*. Tábor: Nákladem OV ČSTV v Táboře, s. 31–32.

¹³⁰ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 62.

V roce 1958 došlo k tenisové krizi, když počet členů oddílu klesl a oddíl skončil na posledním místě v krajském přeboru a sestoupil. V oddílovém žebříčku byl na 1. místě MUDr. Tichý, H. Míková a dorostenec J. Tuček.

V roce 1959 došlo opět ke vzestupu tenisu v Táboře. Novým předsedou byl M. Novák, jednatelem R. Máca a hospodářem J. Chdraba. Oddílu se podařilo vybojovat postup zpět do krajského přeboru a došlo ke spolupráci s tenisty ze Sezimova Ústí.¹³¹

V roce 1961 opět tenisový oddíl přešel pod jiný název, tentokrát pod VS Tábor a o rok později pod SZTŠ Tábor.¹³² V roce 1962 oddíl dospělých hrál oblastní přebor a zaměřil se především na rozvoj mládeže pod vedením J. Doležala a MUDr. Tichého. V tomto roce došlo k přátelskému mezinárodnímu utkání s týmem BSG Chimie Schwarzeheide v NDR.

V roce 1965 přišla do SZTŠ Tábor nová posila ze Sezimova Ústí J. Novák, který pomohl ke 2. místu v krajském přeboru. Přebornicí okresu se v tomto roce v kategorii žen stala H. Amchová. Dále se přeborníky Jihočeského kraje ve smíšené čtyřhře stali J. Novák a H. Míková.

V roce 1967 se začalo s opravami sociálního zařízení, sprch a opravami hřiště. Ve výboru byl předsedou J. Dolejší, zástupcem J. Doležal, jednatelem J. Novák a správcem dvorců se stal J. Olšaník, bez něhož by tenisový oddíl nebyl tak úspěšný.¹³³ Po deseti letech došlo k uspořádání XIX. ročníku celostátního turnaje, který dostal název Táborský kotel a kterého se zúčastňovala tenisová elita.¹³⁴

---

¹³¹ Nosek, J. (1969). *Tenis na Táborsku*. Tábor: Nákladem OV ČSTV v Táboře, s. 32–35.

¹³² Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 62.

¹³³ Nosek, J. (1969). *Tenis na Táborsku*. Tábor: Nákladem OV ČSTV v Táboře, s. 36–38.

¹³⁴ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 62–63.

Obrázek 10. Lázeňský turnaj v Bechyni v roce 1967. Fotografie převzata z knihy Nosek, J. (1969). *Tenis na Táborsku*. Tábor: Nákladem OV ČSTV v Táboře.

Novou sezonu tenisový oddíl doplnil mladými nadějnými hráči P. Slabým, V. Amchou, J. Kadlíkem, I. Dolejší a R. Tichou. V tomto roce v „Memoriálu Pavla Škáchy“ v Pelhřimově zvítězili táborští, J. Novák s J. Frantou v turnaji dvoučlenných družstev. I v oblastním přeboru v Písku se jim dařilo, když vypadli až ve finále s druholigovým párem z Č. Budějovic. Vše se zhatilo s událostmi po 21. srpnu 1968, kdy měl být na programu XX. ročník celostátního turnaje a II. ročník Táborského kotle. Zahraniční hráči samozřejmě účast odřekli, ale nakonec se, II. ročník Táborského kotle uskutečnil za účasti 70 hráčů a hráček.¹³⁵

5.10 Kuželky

První zmínka o tomto sportu byla v roce 1945, kdy se hrálo občas na několika kuželnách v restauracích. Pevná sportovní základna přišla až po roce 1945, kdy se první nadšenci scházeli v hotelu „Znamenáček“. Tento sport přitáhl velkou základnu lidí, a proto se začalo uvažovat o postavení jiného kuželníku. Výbor SK Slovan Tábor svolal v polovině června 1945 schůzi v hotelu „Volák“.¹³⁶ Na této schůzi byli do výboru zvoleni: předseda H. J. Hynek, místopředseda L. Rieger a jednatel J. Morava. Novému výboru se podařilo získat 50 nových členů, a proto došlo k tomu, že se kuželkářský spolek přihlásil za člena „Svazu kuželkářských spolků v Praze“ a tím se mohl účastnit a uspořádat kuželkářské závody. Jelikož, ale ani

¹³⁵ Nosek, J. (1969). *Tenis na Táborsku*. Tábor: Nákladem OV ČSTV v Táboře, s. 41–42.

¹³⁶ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 43.

jeden z kuželníků neměl předepsanou délku, začalo se uvažovat o tom, jak získat dvouplánový kuželník, který by odpovídal pravidlům. Než se to, ale podařilo, trénovali táborští kuželkáři na kuželníku „Slovana“, kde se také uskutečnilo první „Koulení o ceny“.

V roce 1946 kuželkářský oddíl Slovan Tábor sehrál přátelské zápasy ve Vlašimi, v Pelhřimově, v Benešově atd., kdy celková bilance byla z 20 odehraných zápasů: 11 vyhraných, 5 nerozhodných, pouze 4 prohrané a skóre 96:68. Slovan Tábor, ale pořád nemohl hrát závodní zápasy, protože neměl dvouplánový kuželník, a proto se musel věnovat jen přátelským utkáním.¹³⁷

V roce 1947 se táborští kuželkáři dočkali, když byla uzavřena nájemní smlouva s Právovárečným měšťanským pivovarem v Táboře, o pronájmu kuželníku na Střelnici. Zásahu na této akci mělo osm nadšenců: JUDr. Kubeš, Eduard Moss, Ladislav Rieger, Ladislav Stránský, Morava, Klejna a Říha. Smlouva byla sepsána 22. 12. 1947 a podepsána předsedou Alfrédem Pihou, který zastupoval Právovárečné měšťanstvo v Táboře.

Platnost smlouvy počínala dnem 1. 1. 1948 a byla na dobu 20 let. Záhy se ke kuželkářskému oddílu přidal J. Springer st. Hned od začátku se začalo s velkým čistěním pozemku a díky velké aktivitě a pílí byla kuželna postavena do konce roku a stala se základem kuželkářského sportu nejen v tábořském okrese ale v celém Jihočeském kraji.¹³⁸

---

¹³⁷ *Kronika kuželkářů na Střelnici v Táboře.* (1985).

¹³⁸ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku.* Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 43.

Obrázek 11. Kuželna TJ Lokomotivy Tábor na Střelnici - Dům armády. Fotografie převzata z kroniky *Kronika kuželkářů na Střelnici v Táboře.* (1985).

V roce 1949 byli do výboru zvoleni: předseda F. Kubeš, místopředseda A. Pastrňák a II. místopředseda J. Klejna. Nový kuželník přinesl spoustu zábavy a započalo se s uspořádáváním přátelských zápasů doma i venku, kterých bylo sehráno osm.¹³⁹ V průběhu roku byl Slovan Tábor včleněn do jednoty Sokol Železničář, jeho prvním předsedou se stal Jaroslav Springer st. a oddíl měl 26 členů.

V roce 1952 byl oddíl přejmenován na Lokomotiva Tábor a začalo se s prvními kuželkářskými závody.¹⁴⁰ V tomto roce I. oddíl Lokomotivy Tábor ve složení: Holcman S., Springer J., Kubeš F., Rieger L., Říha J. a Zenkl G., postoupil z okresního přeboru do krajského přeboru. Od 1. 6. – 28. 8. 1952 byl sehrán krajský přebor družstev za účasti: Slavoj ČK, Slovan Písek, Slavie ČB a Jiskra Strakonice, ve kterém Lokomotiva skončila na 4. místě ve složení: Dvořák J., Holcman S., Novák J., Pastrňák A., Rieger L., Mos Z., Říha J., Stranský L., Springer J. a Zenkl G.

¹³⁹ *Kronika kuželkářů na Střelnici v Táboře.* (1985).

¹⁴⁰ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku.* Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 43.

Obrázek 12. I. oddíl Lokomotivy Tábor. Stojící zleva: J. Springer, Holcman, Stránský, Říha, Zenkl a Novák. Fotografie převzata z kroniky *Kronika kuželkářů na Střelnici v Táboře*. (1985).

V roce 1953 se přeborníkem oddílu stal G. Zenkl, když porazil 356 kuželek. V krajském přeboru družstev se, ale tábořským nedařilo a sestoupili. Vedoucím oddílu pro tento rok byl J. Springer a správcem kuželny L. Stránský.

V roce 1955 se podařilo Lokomotivě Tábor vrátit zpět do krajského přeboru. V dalším roce v kuželně Lokomotivy přibyl další kuželkářský oddíl DH Tábor, který hrál také krajský přebor.

V roce 1958 I. oddíl Lokomotivy Tábor zvítězil v krajské soutěži a postoupil do krajského přeboru II. třídy. I počet členů se kuželkářům rozrostl na 29, z nichž pět bylo žen. V dalším roce se zvýšil počet žen na osm, kterými byli: B. Dvořáková, R. Krejčová, L. Kuchařová, B. Mosová, J. Pastrňáková, B. Springerová, B. Tikalová a M. Víznerová.

V roce 1960 se počet členů v tábořském oddílu rozrostl na 46. První družstvo Lokomotivy hrálo v tomto roce krajský přebor I. třídy.¹⁴¹

V roce 1961 došlo k založení Okresní sekce kuželek, jejímž předsedou se stal J. Springer st., který tuto funkci vykonával až do roku 1977, kdy ji předal synovi. Tato sekce měla jedinou kuželnu Lokomotivy Tábor na Střelnici až do roku 1963.¹⁴²

¹⁴¹ *Kronika kuželkářů na Střelnici v Táboře*. (1985).

¹⁴² Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Tábořsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 43.

Rok 1964 byl pro Lokomotivu Tábor velice úspěšný, když na turnaji o pohár KV ČSTV v Trhových Svinech zvítězila i při účasti ligového týmu Loko Č. Budějovice. V krajském přeboru jednotlivců žen v Lišově se stala krajskou přebornicí táborská B. Jančová, když srazila 420 kuželek. Postoupila na mistrovství ČSSR, které se uskutečnilo v Teplicích, a obsadila zde 15. místo z 25 závodnic.

Obrázek 13. B. Jančová krajská přebornice roku 1964. Fotografie převzata z kroniky *Kronika kuželkářů na Střelnici v Táboře*. (1985).

V roce 1965 obsadilo I. družstvo Lokomotivy v krajském přeboru I. třídy krásné 3. místo ze čtrnácti oddílů. I ženám se dařilo, když vyhrály krajský přebor, ale z důvodu malého počtu členek, v příštím roce nehrály. Došlo také k přátelskému mezinárodnímu utkání z Chemii Schwarzheid z NDR.

V roce 1966 táborská B. Jančová, opět zvítězila v krajském přeboru v Chotovinách a postoupila na mistrovství ČSSR, kde skončila v druhé polovině z 25 závodnic. V roce 1968 úspěch zopakovala s výkonem 808 kuželek a získala tak třetí titul. Na mistrovství ČSSR si vedla velmi dobře, když obsadila 12. místo z 25 závodnic.¹⁴³

5.11 Horolezectví

Horolezecký oddíl byl v Táboře založen v roce 1957 A. Voříškem. V prvním roce byl oddíl pod hlavičkou Spartaku Písek, již v dalším roce 1958 byl začleněn do Vodních staveb Tábor.¹⁴⁴ První výbor se stával ve složení: předseda Miroslav Pospíchal, cvičitelé Antonín

¹⁴³ *Kronika kuželkářů na Střelnici v Táboře*. (1985).

¹⁴⁴ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 44.

Voříšek a Zdeněk Svoboda, jednatel Pavel Kvasnička a pokladník Jiří Hlavnička. Mezi první členy oddílu patřili: R. Čížková, H. Králová, A. Eberle, L. Kvasničková, H. Frejlichová, J. Němejc, J. Hlavnička ml., P. Pospíchal, Z. Holan, D. Voříšková, J. Kocába, J. Voříšková, A. Zábilková, Z. Zábilka, V. Zajíčková a I. Zumrová.¹⁴⁵ Tomuto oficiálnímu počátku předcházely pokusy jednotlivců a skupinek. Za zmínku stály výsledky J. Tymela, F. Pozniaka, P. Koláře a bratří Pašmů, kteří jako první prozkoumali skály v Lužnickém údolí a zanechali zde několik lezeckých cest, které se lezou dodnes.

Obrázek 14. Jiří Tymel na Carambě v roce 1958. Fotografie převzata z kroniky nika horolezeckého oddílu TJ Vodní stavby Tábor. (1986).

Od roku 1960 začal oddíl jezdit do Tater. První zájezd byl ještě společný s Píseckými, ale poté už táborští jezdili samostatně. Táborští horolezci slézali trasy obtížnosti III. – V., začátečníci absolvovali túry lehčí. Dále se táborští jezdili učit horskému mistrovství do Českého ráje,¹⁴⁶ Sedmihorek a do Adršpašských skal.¹⁴⁷ Tyto výpravy se bohužel neobešli bez zranění a při prvním zájezdu s Píseckými do Tater došlo k tragické události, když se utrhl

¹⁴⁵ *Kronika horolezeckého oddílu TJ Vodní stavby Tábor.* (1986).

¹⁴⁶ Koláček, B. (1977). *55 let DSK Tábor.* Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 45.

¹⁴⁷ Koláček, B. (1989). *30 let TJ Vodní stavby Tábor.* Vydal: TJ Vodní stavby Tábor ve spolupráci s oddělením informací a propagace s. p. Vodní stavby Praha, s. 49.

lavína, která srazila lezeckou trojku, ve které dva Písečtí horolezci zahynuli a J. Tymelka vyvázl s menším zraněním. K nejvýkonnějším lezcům té doby patřili: Z. Svoboda, Z. Zábilka, S. Hejzlar, P. Pospíchal, J. Tymela a F. Pozniak. Všichni měli nejméně odznak „Horolezec“ a někteří i výkonnostní třídy.¹⁴⁸

Od roku 1961 se začali J. Tymela, F. Pozniak a bratři Pášmové věnovat speleologii. Zejména je zaujal průzkum Chýnovské jeskyně, kde objevili prostor u tzv. Křížového jezírka, labyrint Twistu a Petrovu chodbu, která byla největším objevem této jeskyně. Dále také prozkoumávali Moravský kras a ve společnosti brněnských jeskyňářů sestoupili na dno tehdy nejhlubší československé propasti – Barazdaláše.¹⁴⁹

V roce 1965 odešel z Tábora A. Voříšek a mnoho dalších členů opustilo oddíl. Novým předsedou se stal J. Olšaník, který přebral oddíl v hlubokém útlumu. I přesto, ale odjel horolezecký oddíl do Tater. Všechna organizace spočinula na bedrech nového předsedy a jeho dcery Jany. Oddíl v tomto roce měl jen 7 členů, ale i přes to Olšaníkovi odjeli do zahraničí do Vysokých Tater a navštívili i Julské Alpy, kde zdolali Triglav, Špik atd.

Rok 1968 byl vyvrcholením horolezecké činnosti, když Olšaníkovi navštívili Švýcarské Alpy, kde se jim podařil výstup na Matterhorn a Breithorn.¹⁵⁰

Obrázek 15. Olšaníkovi při návštěvě Švýcarských Alp v roce 1968. Fotografie převzata z kroniky *nika* horolezeckého oddílu TJ Vodní stavby Tábor. (1986).

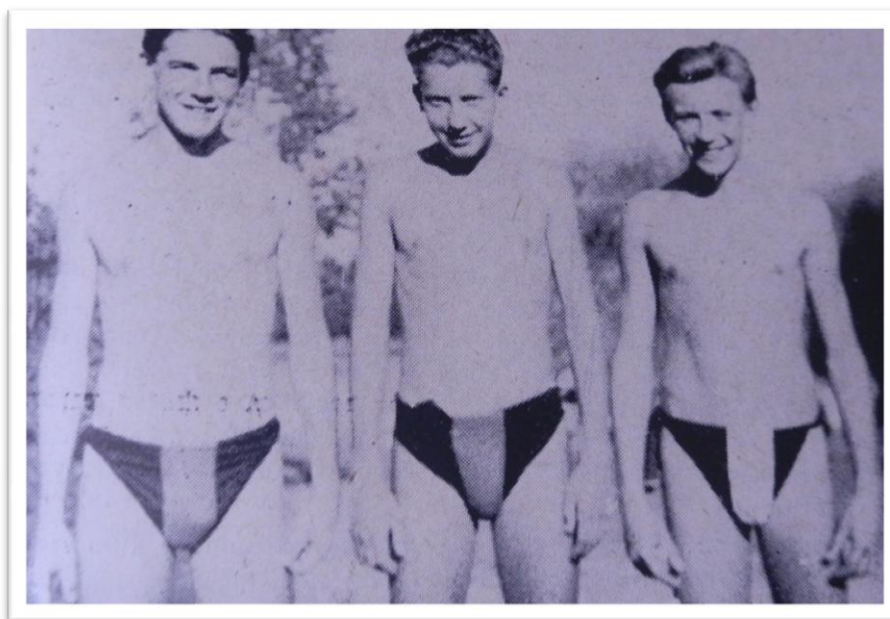
¹⁴⁸ *Kronika horolezeckého oddílu TJ Vodní stavby Tábor.* (1986).

¹⁴⁹ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku.* Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 41.

¹⁵⁰ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře.* Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 44–45.

5.12 Plavání

Po skončení II. světové války, se 21. července roku 1945 konal závod přeboru Čech, na kterém tábořská J. Pavlišová zvítězila v kategorii dorostenek na 50 m kraul, M. Chuchel získal 2. místo na 100 m znak. Dne 27. července byla otevřena plovárna, které se zúčastnilo velké množství lidí a na které byl zdolán jihočeský rekord na 50 m kraul, který překonala J. Pavlišová. Uskutečnilo se mistrovství ČSR v Přerově, na kterém J. Pavlišová obsadila skvělé 2. místo a M. Šormanová skončila na 100 m prsa na 5. místě. Dále na sebe také upozornil V. Vytiska, který porazil v závodě na 100 m znak výborného plavce pražské Slavie Doležala. J. Pavlišová opět překonala jihočeský rekord, tentokrát na 100 m kraul v čase 1:21,8 minuty a také Šormanová překonala rekord na 100 m prsa v čase 1:39,0 minuty. K dalším dobrým tábořským plavcům té doby patřili: Příbyl, Jung, Maruna, Pavliš, Němcová, Nevolová, Hruběšová a ze starších: Vytiska, Čeněk, Chuchel, Hamr, K. Sekyra, Tvrz, Stibal, Niederle, Kuchař, Čulík a další. Oddíl v té době disponoval 80 členy.

Obrázek 16. Polohová štafeta dorostenců DSK Tábor odleva Vytiska, Hamr a Chuchel. Fotografie převzata z knihy Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor.

V roce 1946 se uskutečnil závod „Napříč Vltavou“, kde K. Sekyra obsadil v prsou 5. místo a M. Sovák v kraulu 11. místo. V zimních přeborech středočeské župy obsadily dorostenky Šormanová, Němcová a Pavlišová 3. místo za Spartou a Slavií, které jim uniklo o 10 bodů. V tomto roce překonala J. Pavlišová rekord na 200 m kraul v čase 2:57,5.

V roce 1948 plavci přešli z DSK pod hlavičku Sokol DSK Tábor. J. Pavlišová opět překonala dorostenecké rekordy v Č. Budějovicích, jak na 50 m kraul tak i na 100 m kraul a

zvítězila v závodě na 100 m znak v čase 1:37,1. J. Pavlišová opět zazářila na závodech v Bratislavě, kde získala ve 3 disciplínách hodně bodů, které pomohli DSK Tábor k tomu, že obsadil 6. místo mezi plaveckými oddíly v celé ČSR.

V roce 1950 J. Pavlišová skončila plaveckou kariéru pro vleklé onemocnění. V tomto roce to s plavectvím nevypadalo vůbec dobře. Opět se začalo plavání rozvíjet až v roce 1956, kdy DSK přešel pod hlavičku Tatran Tábor.¹⁵¹ V roce 1957 se J. Pavlišová na žádost KV ČSTV vrátila a v závodě s rakouskými plavci zaplavala po sedmileté pauze jen o 1,4 vteřiny hůře, než byl její rekord.¹⁵²

V roce 1958 se krajskými přeborníky stali Louda, Stoklasová, Trpáková a Pexová. A po osmi letech se zpět vrátila i J. Pavlišová – Korbelová. V tomto roce se táborští plavci zúčastnili krajského přeboru v Českých Budějovicích, kde získali 7 titulů. K dalším skvělým tábořským plavkyním té doby patřily: Holasová, Roskovcová, Votýpková, Šichová, Šilhanová, Pazourková a další. Z plavců to byli: Slabý, Šáda, Trpák, Marek, Vlach, Zídek a Čunát. Došlo k jedné nešťastné události, když plavcům vyhořely šatny na plovárně, a proto museli přesídlit na Maredův vrch.¹⁵³

V roce 1960 došlo k další změně názvu, tentokrát plavci přešli pod TJ Vodní stavby Tábor. V dalším roce založil J. Počinek druhý plavecký oddíl při VTJ Tábor. V dalších letech VS Tábor zanikly a většina plavců přešla do Dukly Tábor. V dalších letech J. Počinka ve funkci trenéra vystřídal, P. Nesrovnal, který tuto funkci vykonával až do roku 1987.¹⁵⁴

V roce 1961 měl oddíl 50 členů a získal 3 tituly krajských přeborníků, o které se postarali: J. Chodová, O. Marek a K. Sláma. Uskutečnil se také I. ročník Memoriálu F. Kvasničky na 100 m kraul, který ovládl J. Vágner z pražské Dukly.

V roce 1962 táborští plavci získali už pouze 2 tituly krajských přeborníků. Oddíl uskutečnil kurzy pro neplavce, kterých se zúčastnilo 264 dětí. V dalším roce se uskutečnil III. ročník Memoriálu F. Kvasničky, kde si skvěle vedl tábořský K. Petráš, který obsadil 2. místo. Oddíl VS Tábor získal 4 tituly krajských přeborníků. K nejúspěšnějším plavcům té doby patřili: K. Petráš, Dráždil, Sláma, Janouch, Dvořáček, Baborský, Hnízdil, J. Pufr a z žáků Šimák, Dušek, Vlach, Pán, Pašek, J. Sovák a z děvčat J. Marková, Kustová, Strážnická, Tůmová a Sováková.

---

¹⁵¹ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 74-75.

¹⁵² Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Tábořsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 52.

¹⁵³ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 75.

¹⁵⁴ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Tábořsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 52.

V roce 1964 ve IV. ročníku Memoriálu F. Kvasničky závodili i rakouští plavci, kde na 100 m kraul zvítězil Potsch v čase 1:02,4 a 2. místo obsadil tábořský Suchánek. Tento rok byl pro tábořský plavecký oddíl značným vzestupem, když získal 32 titulů okresních přeborníků a 6 titulů krajských přeborníků. Tábořští plavci v meziměstském závodě porazili Jihlavu 52:41. Poprvé se tábořským plavcům podařilo v krajském přeboru zvítězit ve štafetě na 4 x 100 m polohový závod ve složení: Petráš, Janouch, Sláma a Dráždil v čase 5:34,2 minuty.

V roce 1965 na V. ročníku Memoriálu F. Kvasničky skončil K. Petráš opět na 2. místě, když ho porazil P. Staněk z Č. Budějovic. Oddíl získal 4 tituly krajských přeborníků, ale z důvodu odchodu mnoha závodníků na vojnu a nekvalitní údržby bazénu, plavecký oddíl VS Tábor zanikl a přešel do již zmíněné Dukly Tábor.¹⁵⁵

5.13 Zápas

S historií tábořského zápasu bude navždy spjata jméno Františka Bílka. V Táboře bylo vychováno mnoho skvělých zápasníků, kteří reprezentovali i československou republiku, např. několikanásobný mistr ČSR Alois Samec, dále pak mistr ČSSR Václav Dolejší. Mezi nejlepší elitu patřil mistr ČSSR a dlouholetý reprezentant Ladislav Sekal, který na XV. olympijských hrách v roce 1952 v Helsinkách ve volném stylu skončil na 5. místě.¹⁵⁶ Tábořští zápasníci dosahovali nejlepších umístění na celostátních i republikových soutěžích, pod taktovkou A. Peroutky a V. Mareše. Mezi nejlepší té doby patřili mistři ČSSR J. Suk, J. Kostroun, I. Sumera, M. Kulveit a P. Šedivý.

V letech 1958 až 1960 bojovali tábořští zápasníci v nejvyšší celostátní soutěži. V té době za tábořský oddíl zápasili: F. Sekal, J. Pištěk, A. Peroutka, Z. Vít, K. Pajgerth, K. Krätzer, V. Javorský, V. Sosnovec a bratři Bartáčkové. Docházelo také k turnajům se zahraničními soupeři, jako byli např. Dánové, Rakušané, Finové, Francouzi a další.

---

¹⁵⁵ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 75-76.

¹⁵⁶ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 35.

Obrázek 17. Členové zápasnického oddílu před utkáním v Rakousku. Fotografie převzata z knihy Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor.

V dalších letech, ale došlo k útlumu tohoto sportu a jen díky tomu, že se oddíl v čele A. Peroutky a V. Mareše zaměřil na výchovu mládeže, toto kritické období přečkal.¹⁵⁷

---

¹⁵⁷ Koláček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 43.

6 Tělesná výchovy a sport v Táboře v letech 1968–1989

6.1 Fotbal

V létě 1968 došlo opět k reorganizaci v soutěži mužů a to tak, že od sezony 1969/70 byla mezi II. ligou a divizí vytvořena nová soutěž a to III. liga, do které postupovalo prvních 6 týmů z divize. Hlavním cílem VS Tábor tedy bylo se do této soutěže probojovat.¹⁵⁸ V letní přípravě roku 1968 sehrály VS Tábor přátelské utkání s německým MSV Mering, s kterým prohrály 1:3. Ani odveta táborským nevyšla a v Bavorsku prohrály 0:2. V tom samém roce sehrály VS Tábor další utkání s Meringem a tentokrát se jim ho podařilo porazit 3:2, avšak další utkání proti TSV Fiedberg skončilo porážkou VS Tábor 0:2.¹⁵⁹ Opět se hrál VI. ročník turnaje o Pohár Vodních staveb, ve kterém na sebe ve finále opět narazily táborské kluby. Základní hrací doba skončila nerozhodně 0:0, a tak přišly na řadu penalty, které skončily také nerozhodně 3:3. Proto o vítězi rozhodl los, který vyšel ve prospěch VS Tábor. V mistrovském divizním utkání narazily VS Tábor na sestupující II. ligovou Viktorku Žižkov, kterou porazily hladce 4:0. Po podzimní části skončili táborští na 4. místě tabulky. Jarní část se VS Tábor vydařila a tak po konci sezony slavily zasloužený postup do III. ligy.¹⁶⁰ Dukla Tábor po návratu do II. ligy sehrála v září 1968 přátelské utkání se Spartou Praha, které podlehla 0:4. Důležité mistrovské utkání se sehrálo 6. října 1968 s horkým kandidátem na postup Škodou Plzeň. Tábořským se, ale podařilo toho favorita smést rozdílem tří branek a zvítězit 4:1. Po jarní části obsadila Dukla postupové 8. místo a na dva roky si zajistila postup v takové soutěži, která se už na Jordánu nikdy neopakovala.

V sezoně 1969/70 si Dukla zajistila postup do II. celostátní ligy, která, ale byla samozřejmě více ekonomicky i cestovně náročnější. Hrála s týmy, jako byla Sparta B, Vítkovice, Pardubice, Banská Bystrica, Bardejov, Nitra atd. Po podzimu obsadila Dukla 9. místo. Na jaře 1970 přišla řada proher, např. se Spartou B 1:4, s Banskou Bystricí dokonce 0:5, ale i tak se Dukla Tábor dokázala udržet v této soutěži, když celkově skončila na 11. místě.¹⁶¹ Léto 1969 bylo pro VS Tábor první historickou přípravou na vstup do III. ligy v osmačtyřicet let trvajících dějinách klubu. Za nepříznivého počasí se uskutečnil VII. pohár Vodních staveb, který táborští opět ovládli, když ve finále porazili západoněmecký SV Mering

¹⁵⁸ Pivoda, A. (2012). *Fotbalové Tábořsko*. Vydavatelství MAC, spol. s.r.o., s. 127–128.

¹⁵⁹ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 9.

¹⁶⁰ Pivoda, A. (2012). *Fotbalové Tábořsko*. Vydavatelství MAC, spol. s.r.o., s. 128–129.

¹⁶¹ Tamtéž, s. 164–165.

1:0.¹⁶² Poté odcestovaly VS Tábor do NSR, kde jim Mering vrátil prohru z poháru, když zvítězil vysoko 7:4, za to si spravili táborští chuť v Kiessingu, kde vyhráli 7:1.¹⁶³ Ještě stál za zmínku turnaj O perleťový pohár v Žirovnici, kde obsadily VS Tábor 3. místo, když porazily Slavoj 4:2. V této sezoně skončily VS Tábor na 14. místě a jen díky lepšímu skóre si zajistily udržení v této soutěži i na další sezonu. Hráči B-týmu VS Tábor se konečně dočkaly vytouženého postupu do I. A třídy.¹⁶⁴ Ve velmi náročné III. lize se VS Tábor udržely dlouhých osm let, ale jen třikrát skončily v první části tabulky. Jinak tým končil na 11. až 14. místě a tak není divu, že v roce 1977 skončil na posledním 16. místě a tím pádem spadl do divize. Za zmínku ještě stálo, že v roce 1975 hrály VS Tábor s prvoligovým FC Karl-Marx-Stadtem, se kterým remizovaly 1:1, a poté následovala cesta do Maďarska, kde se utkaly VS Tábor s MOM Budapešť, kde zvítězily 5:0 a druhé utkání odehrály s Metrou Budapešť, se kterou remizovaly 1:1.¹⁶⁵

Obrázek 18. I. mužstvo TJ Vodní stavby Tábor z roku 1977. Fotografie převzata z knihy Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor.

V sezoně 1970/71 se Dukle Tábor vůbec nedařilo a tak spadla z II. celostátní ligy do III. ligy. V další sezoně 1971/72 byl pro Duklu prvořadý postup zpět do II. ligy, na podzim to ještě vypadalo nadějně, ale po jarní části, která se tábořským vůbec nepovedla, se musela ještě obávat o III. ligu, kterou nakonec uhájila, když skončila na 10. místě. Senzací byl postup v Československém poháru, když ve III. kole, které se hrálo 29. září 1971, přešla Dukla přes Slavii Praha, kterou porazila vysoko 4:1. V osmifinále, ale bohužel narazila na Škodu Plzeň, se

¹⁶² Pivoda, A. (2012). *Fotbalové Tábořsko*. Vydavatelství MAC, spol. s.r.o., s. 130.

¹⁶³ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 9.

¹⁶⁴ Pivoda, A. (2012). *Fotbalové Tábořsko*. Vydavatelství MAC, spol. s.r.o., s. 130.

¹⁶⁵ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 8–9.

kteřou prohrála 0:3 a vypadla. V sezoně 1975/76 se Dukla dostala v Československém poháru až do čtvrtfinále, kde prohrála s druholigovou Spartou 0:2.

V sezoně 1976/77 se hrála celostátní II. liga naposledy, došlo k jejímu zrušení a byla nahrazena Českou národní ligou. Došlo také k přejmenování fotbalového klubu z Dukly Tábora na Vojenskou tělovýchovnou jednotu Tábora.

Obrázek 19. VTJ Tábora na jaře v roce 1977 postoupil do ČNL. Fotografie převzata z knihy Pivoda, A. (2012). *Fotbalové Táborsko*. Vydavatelství MAC, spol. s.r.o.

V další sezoně 1977/78 dosáhla VTJ Tábora pod vedením trenéra Aloise Špačka podruhé v historii na nejlepší umístění v A-skupině ČNL, když skončila na krásném 4. místě. Tuto soutěž se jim s výjimkou ročníků 1982/83 až do sestupu v sezoně 1988/89 dařilo hrát neustále.¹⁶⁶ Ani VS Tábora na tom nebyly nejlépe, poté co po osmi letech spadly z III. ligy do divize, bojovaly tuto sezonu o to, aby se v ní vůbec udržely, což se jim nakonec podařilo, i když skončily až na 13. místě.

V další sezoně 1978/79 si VS Tábora o jedno místo polepšily, když skončily v divizi na 12. místě.¹⁶⁷ V roce 1978 přijela do Tábora WIWENA Naumburg z NDR a byla poražena kombinovaným družstvem VS Tábora 1:3. A hned v dalším roce 1979 zaměřily VS Tábora do italského Milána, kde porazily RODIO 5:2. Poslední zahraniční zájezd byl uskutečněn v Kostnici, kde táborští remizovali s kombinovaným týmem FC a DJK Konstanz 2:2.¹⁶⁸

V sezonách 1980/81 až 1984/85 VS Tábora nepředváděly v divizní soutěži žádné skvělé výsledky a vždy se celkově v tabulce umísťovaly v dolní části tabulky. Od sezony 1985/86 až

¹⁶⁶ Pivoda, A. (2012). *Fotbalové Táborsko*. Vydavatelství MAC, spol. s.r.o., s. 165–166.

¹⁶⁷ Tamtéž, s. 137.

¹⁶⁸ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábora: Nákladem TJ Vodní stavby Tábora, s. 9.

do sezony 1987/88 se tábořským začalo dařit lépe, když se začaly umisťovat v horní části tabulky, dvakrát skončily třetí a jednou šestí. V sezoně 1988/89 se to konečně VS Tábor podařilo, když postoupily z divize výše.

6.2 Lední hokej

Na jaře roku 1970 oslavilo město Tábor 550 let od svého založení a jediné co tu chybělo, byl pořádný zimní stadion, který by zabezpečoval umělý led po celý rok. Dodnes nikdo neví, koho to byl nápad postavit zimní stadion v Táboře, ale hned od začátku nebylo vůbec jisté, kde se bude zimní stadion nacházet. Jedna z variant byla, postavit ho u bývalých Mrazíren, kde by se využilo chladicí zařízení, další možností byla stavba Na Svěpomoci, kde byl a i dnes je fotbalový stadion. Třetí možností byla Ctiborova louka, od té se, ale záhy upustilo, neboť tam byla špatná dostupnost hromadnou i individuální dopravou a zejména proto, že se louka na jaře dost často zatopovala. Poslední varianta byla postavit stadion na Pražském sídlišti, kde bylo, jak dostatek místa, tak i mnoho malých záčků budoucího mužstva Vodní stavby Tábor. Zimní stadion patřil ve své době k nejmodernějším v Evropě, a proto mu ho mnoho ostatních měst a oddílů dlouho závidělo. Než došlo k postavení stadionu tak VS Tábor trénovaly ve Vlašimi, kde také ve velmi důležitě sezoně 1969/70 vyhrály oblastní přebor jihočeského kraje.¹⁶⁹

V sezoně 1970/71 hokejisté VS Tábor zvítězili v krajském přeboru a poslední mistrovský zápas o postup do divizní soutěže si zahráli od 22. ledna 1971 na nově vybudované umělé ledové ploše.¹⁷⁰ Trenérem I. mužstva, které postoupilo do divize, byl Jan Trčka a kádr, který se o to zasloužil, tvořili: Sládek, Baborský, Moudr, Čepa, Rozkošný, Volf Josef, Schráníl, Berka, Brož, Kolář, Hruška, Čížek, Volf Karel, Slavík, Strnad, Ing. Dušek, Buřič, Lenc, Procházka, Znamenáček, Buriánek, Janda, Pupala, Mládek a Babor. Dále si připomeňme, kdo stál u zrodu ledního hokeje v sedmdesátých letech. Výbor hokejového oddílu byl v tomto uskupení: předseda Karel Studenovský, Černoch, Dvořák, Koláček, Jokl, Prinke, Kutílek, Vrla, Dlouhý, Němec, Mottl, Louda, Trčka, Kamba, Kratochvíl, Sýkora, MUDr. Zikmund, Šimek, Drtina, Znamenáček, Majer, Lutovský, prof. Voborský a

---

¹⁶⁹ Šácha, P. & Koláček, B. (2015). *Táborská doba ledová aneb 90 let hokeje u Jordánu*. Tábor: Viva Design s. r. o., s. 10.

¹⁷⁰ Koláček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 19.

Šilhavecky.¹⁷¹ Za zmínku stálo, že VS Tábor krajský přebor vyhrály s přehledem, když ani jednou nezaváhaly se ziskem dvaceti bodů a skórem 71:22. V kvalifikaci přišla jedna porážka 1:5 ve Vlašimi, ale i to jim nezabránilo v postupu do divize.

První přátelský zápas, který měl návštěvnost 1 500 diváků, byl sehrán na nově postaveném zimním stadionu v Táboře 22. ledna 1971 proti Bohemians ČKD Praha, který skončil smírně 3:3.¹⁷²

Obrázek 20. Zimní stadion otevřený v roce 1971. Fotografie převzata z knihy Koláček, B. (1989). *30 let TJ Vodní stavby Tábor*. Vydal: TJ Vodní stavby Tábor ve spolupráci s oddělením informací a propagace s. p. Vodní stavby Praha.

Od sezony 1971/72 hrály VS Tábor divizní soutěž a měly proti sobě za soupeře Hlubokou nad Vltavou, Spartak Soběslav, Jitex Písek, Šumavan Vimperk, Prazdroj Plzeň, Kovosvit Holoubkov a Spartak Rožmitál pod Třemšínem. Sestava mužstva pro první divizní ročník byla následující: brankáři – Vladimír Sládek, Václav Svatoš, Jiří Čepa a Jan Šimek, obránci – Karel Berka, Pavel Běhunčík, Radek Dvořák, Jan Hynouš, Jiří Hrneck, Miroslav Rozkošný, Václav Schorník, Josef Veselý a Josef Volf, útočníci – Josef Buřič, František Čížek, Jan Hruška, Václav Douda, Stanislav Kolář, František Květoň, Karel Lenc, Milan Procházka, Milan Řežáb, Jaromír Slavík, Pavel Šindelář, Karel Volf, Petr Strnad, Egon Schiller, Karel Hoffman, Bedřich Rybák a Jaromír Votík. V premiéře této soutěže obsadily VS Tábor 5. místo s dvanácti body a se skóre 45:60. Trenéry byli Jan Trčka a Jaromír Votík a asistent Milan Znamenáček. V té samé sezoně se VS Tábor zúčastnily sportovních bojů v divizi, kde vybojovaly krásné 5. místo.

¹⁷¹ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 22.

¹⁷² Šácha, P. & Koláček, B. (2015). *Táborská doba ledová aneb 90 let hokeje u Jordánu*. Tábor: Viva Design s. r. o., s. 12.

Od sezony 1972/73 až 1974/75 se nic zásadního neudálo a VS Tábor se držely v divizní soutěži. Za zmínku stálo, že v závěru sezony 1972/73 vystřídal na postu trenéra Jana Trčku Zlatko Červený, k němuž se v další sezoně přidal Milan Znamenáček, kterého v sezoně 1975/76 nahradil Jaroslav Marhula.

Sezona 1975/76 byla velice úspěšná, protože VS Tábor se podařilo po zásluze vyhrát, když z dvaceti zápasů jen jednou remizovaly a jednou prohrály a tím pádem si zajistily postup z divizní soutěže do II. ligy. Sestava v této postupující sezoně byla následující: Svatoš, Svejhovský, Helis – Rozkošný, Dvořák Z., Melichar, John, Winkler, Mikuláš, Novák, Matějka – Kikta, Šilháb, Blecha, Urban, Ježek, Zuziak, Květoň, Mizera, Seiml, Bartoň, Bartůněk, Vítů, Pokrupa a Víšek. Trenérské duo bylo v podání Zlatko Červený a Jaroslav Marhula.¹⁷³ Nesmíme opomenout ani družstvo dorostenců, které se v té samé sezoně stalo účastníkem II. dorostenecké ligy, kde jako nováček skončilo z osmi týmů na 4. místě. Ani starší žáci nebyli pozadu, když v krajském přeboru obsadili 2. místo a mladší žáci ve stejné soutěži 3. místo.¹⁷⁴

Obrázek 21. Vítěz divize 1975/76 TJ Vodní stavby Tábor. Fotografie převzata z knihy Koláček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor.

Sezony 1976/77 a 1977/78 hrály VS Tábor v II. lize a držely se v ní, ale s příchodem sezony 1978/79 došlo k reorganizaci soutěží, kdy první tři týmy postoupily z II. ligy do nově vytvořené Národní ligy a ostatní čekal sestup do krajského přeboru, který neminul ani VS Tábor, které v něm sehrály ještě jednu sezonu. Mužstvo by se v krajském přeboru udrželo, ale na začátku roku 1980 se ocitl hokejový klub ve finanční tísní. Z toho důvodu došlo

¹⁷³ Šácha, P. & Koláček, B. (2015). *Táborská doba ledová aneb 90 let hokeje u Jordánu*. Tábor: Viva Design s. r. o., s. 16–18.

¹⁷⁴ Koláček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 19.

k přestupu hráčů do jiných oddílů, zbylé hráče nechaly hrát za ČSAD Tábor a tím se družstvo dospělých rozpadlo.¹⁷⁵ Místo VS Tábor soutěžily ČSAD Tábor a VTJ (Vojenská tělovýchovná jednota), která tuto soutěž vyhrála.¹⁷⁶ V kvalifikaci o postup do národní ligy se, ale vojákům nedařilo a skončili ve čtyřčlenné kvalifikaci až na třetím nepostupovém místě: postoupil Třinec a Prostějov.¹⁷⁷ V další sezoně 1981/82 se VTJ opět podařilo vyhrát krajský přebor, ale v kvalifikaci do národní ligy opět nepostoupila, když skončila třetí ze čtyř: postoupila VTJ Vyškov.¹⁷⁸ V této sezoně ČSAD Tábor opět vystřídaly Vodní stavby Tábor, které skončily na 4. místě.¹⁷⁹

Do třetice se VTJ podařilo vyhrát krajský přebor v další sezoně 1982/83 a doplnila tak jihočeský počet celků pro II. národní ligu. Mezi nejlepšími střelci vojáků byli Heinisch a Slunečko, kteří za pár sezon přestoupili do ligového Litvínova.¹⁸⁰

V sezoně 1983/84 bojovala Dukla, tj. VTJ Tábor ve II. lize, kde skončila na krásném 5. místě a VS Tábor krajský přebor vyhrály před Jindřichovým Hradcem.¹⁸¹ Jenže v kvalifikaci o postup do II. národní ligy VS Tábor neobstály, kdy ve čtyřech utkáních získaly jen tři body. Postup si zajistil ČKD Slaný, který tábořské porazil v Táboře 5:2 a na domácím ledě 6:4.¹⁸²

V další sezoně 1984/85 se VTJ Tábor dařilo skvěle, když II. NL vyhrála o jeden bod před píseckým Jitexem, ale v kvalifikaci o postup do I. NL táborští neuspěli, když neuhráli ani jeden bod a postupujícím byl Liberec. I VS Tábor se dařilo, když v krajském přeboru zvítězily, ale na rozdíl od vojenského týmu si v kvalifikaci vedly zdatně, když doma i venku porazily VTJ Pardubice, s Berounem uhrály tři body a tím si zajistily postup do II. národní ligy.¹⁸³

V sezoně 1985/86 opět VTJ Tábor vyhrála II. národní ligu, ale opět se jí v kvalifikaci nepodařilo postoupit. VS Tábor skončily na 7. místě. Hned v další sezoně 1986/87 se to, ale

---

¹⁷⁵ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 23.

¹⁷⁶ Šácha, P. & Koláček, B. (2015). *Táborská doba ledová aneb 90 let hokeje u Jordánu*. Tábor: Viva Design s. r. o., s. 18.

¹⁷⁷ Turek, P. (1990). *Kniha o jihočeském hokeji*. Vydalo Jihočeské nakladatelství České Budějovice, s. 129.

¹⁷⁸ Tamtéž, s. 131.

¹⁷⁹ Šácha, P. & Koláček, B. (2015). *Táborská doba ledová aneb 90 let hokeje u Jordánu*. Tábor: Viva Design s. r. o., s. 18.

¹⁸⁰ Turek, P. (1990). *Kniha o jihočeském hokeji*. Vydalo Jihočeské nakladatelství České Budějovice, s. 133.

¹⁸¹ Šácha, P. & Koláček, B. (2015). *Táborská doba ledová aneb 90 let hokeje u Jordánu*. Tábor: Viva Design s. r. o., s. 18.

¹⁸² Turek, P. (1990). *Kniha o jihočeském hokeji*. Vydalo Jihočeské nakladatelství České Budějovice, s. 137.

¹⁸³ Tamtéž, s. 139.

již vojákům podařilo a postoupili v kvalifikaci do I. národní ligy. VS Tábor skončily na 6. místě.¹⁸⁴

V další sezoně 1987/88 se VTJ Tábor v I. národní lize dařilo, když obsadila bronzové umístění, ale na prahu sezony díky reorganizaci uvnitř klubu se vojáci stali B-mužstvem Dukly Jihlava.¹⁸⁵

V před revoluční sezoně 1988/89 skončila VTJ Tábor v I. lize na 5. místě a VS Tábor ve II. lize na 7. místě.¹⁸⁶

Obrázek 22. VS Tábor účastník II. ligy v sezoně 1988/89. Fotografie převzata z knihy Koláček, B. (1989). *30 let TJ Vodní stavby Tábor*. Vydal: TJ Vodní stavby Tábor ve spolupráci s oddělením informací a propagace s. p. Vodní stavby Praha.

6.3 Turistika

V roce 1970 byl na návrší Beránek poblíž Hlasiva postaven zásluhou předsedy MUDr. Arnošta Pastrňáka pamětní kámen, připomínající shromáždění lidu v roce 1419. Při této příležitosti zpívali turisté chorál Ktož jsou boží bojovníci.

Ve dnech 17. až 18. června 1972 se v Táboře uskutečnil Krajský sraz turistů. Tohoto srazu se zúčastnili turisté z celého Jihočeského kraje, pro které byl přichystaný program výletů „po hanebném místě kacířů, které kdysi nejničemnější z lidí – Žižka, založil“.

V roce 1973 Věra Řeháčková připravila pro účastníky cykloputování Krajem kalicha. Start a cíl byl u zimního stadionu v Táboře. Trasy procházely okolím Tábora a byly rozděleny od 35 do 80 km.

¹⁸⁴ Šácha, P. & Koláček, B. (2015). *Táborská doba ledová aneb 90 let hokeje u Jordánu*. Tábor: Viva Design s. r. o., s. 18.

¹⁸⁵ Turek, P. (1990). *Knih o jihočeském hokeji*. Vydalo Jihočeské nakladatelství České Budějovice, s. 145.

¹⁸⁶ Šácha, P. & Koláček, B. (2015). *Táborská doba ledová aneb 90 let hokeje u Jordánu*. Tábor: Viva Design s. r. o., s. 18.

K blížící se spartakiádě v roce 1975 bylo připravováno mnoho turistických akcí. Táborské cvičitelky připravily procházku po Táboře, nazvanou Táborské schody.¹⁸⁷ V tom samém roce pořádali turisté poprvé dálkový pochod „Husitským krajem“, nejprve jen pro pěší túry, ale později přibyly i cyklotrasy.¹⁸⁸

V sedmdesátých letech jezdili turisté i do zahraničí provozovat středně náročnou turistiku, zejména do rumunských a bulharských pohoří Pirinu, Rily a Fagaraše. Pořádaly se také tzv. „Svatojánské noci“ (noční výlety se svíčkami či baterkami), nejprve jen tak do „lesa“, později již cíleně směr Příběnice. Tyto výlety se pořádaly ke konci června a na jejich konci se rozdělal oheň, hrálo na kytaru a zpívalo se až do časných ranních hodin. O tyto výlety byl zájem celých 10 let, poté došlo k úpadku těchto výletů a k jejich následnému zaniknutí.¹⁸⁹

Dne 16. května 1978 otevřeli turisté Táborský zdravotní okruh ve spolupráci s MěNV Tábor, který byl postaven na základě poznatků MUDr. Karla Daňka Csc. Tento okruh byl průvodcem města a při jeho zdolání každý účastník musel ujít 4 km s převýšením 119,6 m, vystoupat nebo sestoupit po 396 schodech a shlédnout 31 zajímavostí, s testem, zda příjem kyslíku odpovídá jeho váze.¹⁹⁰

---

¹⁸⁷ Charvát, K. (2003). *Sto deset let činnosti táborského odboru Klubu českých turistů 1893 – 2003*. Vydal jeho nákladem Václav Šedivý – nakladatelství OSSIS Tábor, s. 15–16.

¹⁸⁸ Charvát, K., & Ing. Černý, R. (2005). *Encyklopedie na pokračování. Historie turistiky*. Vydal: Klub českých turistů za podpory akciové společnosti ZENTIVA, s. 3.

¹⁸⁹ Charvát, K. (2003). *Sto deset let činnosti táborského odboru Klubu českých turistů 1893 – 2003*. Vydal jeho nákladem Václav Šedivý – nakladatelství OSSIS Tábor, s. 15.

¹⁹⁰ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 30.

Obrázek 23. Předseda turistiky B. Mašek a náměstek předsedy J. Radikovýský před otevřením tábořského Zdravotního okruhu. Fotografie převzata z knihy Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor.

V roce 1979 vznikla tradice novoročních výletů na Čertovu hrbatinu, na které se podílel tehdejší předseda, cvičitel a značkař Bořivoj Mašek. Po jeho smrti se odbor turistů v roce 1998 rozhodl, že bude tyto výlety nadále provozovat pod názvem Memoriál Bořivoje Maška.

Za zmínku stálo, že ve dnech 30. 6. - 6. 7. 1985 se v Táboře konal 22. ročník celostátního turistického srazu dětí z dětských domovů. Táborští turisté připravili pro děti pěší okruh, který se dětem moc líbil, o čemž svědčila návštěvnost dětí ze 74 dětských domovů z celé republiky.¹⁹¹

V roce 1988 získala cvičitelka Věra Řeháčková titul Zasloužilá mistryně turistiky.¹⁹²

6.4 Šachy

V roce 1968 došlo k rozdělení šachistů na dva svazy, český a slovenský. V Jihočeském kraji se tento rok nehrál krajský přebor družstev, ale bylo rozhodnuto, že se bude hrát ve dvou kvalifikačních skupinách, východní a západní. Do východní skupiny patřily VS Tábor, které sehrály své zápasy v J. Hradci, kde prohrály s Duklou Č. Budějovice $6^{1/2}:3^{1/2}$ a s J. Hradcem $7^{1/2}:2^{1/2}$. Poslední zápas vyhráli táborští nad Jiskrou Humpolec $7^{1/2}:2^{1/2}$.

---

¹⁹¹ Charvát, K. (2003). *Sto deset let činnosti tábořského odboru Klubu českých turistů 1893 – 2003*. Vydal jeho nákladem Václav Šedivý – nakladatelství OSSIS Tábor, s. 37.

¹⁹² Tamtéž, s. 41.

O konečném pořadí obou skupin se rozhodlo v Č. Budějovicích, kde VS Tábor remizovaly s Pískem 5:5 a tím se udržely v divizi. Sehrálo se také mezinárodní utkání v korespondenčním šachu proti Neubrandenburg NDR, které táborští vyhráli v poměru 17^{1/2}:14^{1/2}.

V roce 1969 v oblastním přeboru družstev VS Tábor zvítězily ve východní skupině a tím si zajistily setrvání v divizi. V bleskové hře skončili táborští na druhém místě. VS Tábor opět sehrály přátelské utkání v korespondenčním šachu proti Eckturm Berlin NDR, které vyhrály 11:7.

V rámci 550. výročí založení města Tábor byl 12. dubna 1970 uskutečněn přátelský zápas na Slovensku, kde táborští šachisté s Novými Zámky prohráli 4^{1/2}:1^{1/2} a se Seglédou Budapešť zvítězili 6:0. V oblastním přeboru družstev se VS Tábor udržely v této soutěži i pro příští rok. V oddílovém i okresním přeboru zvítězil v tomto roce J. Heřmánek.

V roce 1971 se VS Tábor podařilo vyhrát krajský přebor a postoupit do II. ligy, mistr Evropy Ing. Zapletal vyhrál titul krajského přeborníka v praktickém šachu a mladíček M. Procházka vyhrál okresní přebor. Ani ženy nezůstaly pozadu a podařilo se jim zvítězit v krajském přeboru. Tento rok byl pro tábořské šachisty velice úspěšný.¹⁹³

V roce 1972 se VS Tábor nepodařilo udržet ve II. lize, když skončily na posledním místě a spadly do krajského přeboru. Místo nich se do II. ligy probjovala Škoda Č. Budějovice.¹⁹⁴ V krajském přeboru v bleskové hře družstev skončily VS Tábor A na 2. místě ve složení Zapletal, Heřmánek, Salvat a Procházka.¹⁹⁵

V roce 1973 se tábořským šachistům podařilo v korespondenčním šachu probjovat do I. ligy. V krajském přeboru družstev skončily VS Tábor na 1. místě společně s Pískem, ale díky lepšímu skóre postoupil Písek. Od 1. ledna 1973 musely VS Tábor opustit klubovnu v hotelu Jordán a musely nouzově hrát v Palu. Naštěstí od července okresní výbor ČSTV povolil šachistům svoji klubovnu.¹⁹⁶

V roce 1974 se VS Tábor v krajském přeboru družstev podařilo dostat do České národní ligy, když se Škoda Č. Budějovice postupu vzdala. Táborští šachisté posílení hráči Rosenzweigem a prof. Salvatem zvládli tuto roli na jedničku a i v dalších letech si v lize vedli

---

¹⁹³ Heřmánek, J. (1972). *100 let tábořského šachu*. Vydala: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 76–82.

¹⁹⁴ *Kronika šachového oddílu Vodní stavby Tábor*. (1980), s. 152.

¹⁹⁵ Tamtéž, s. 156.

¹⁹⁶ Tamtéž, s. 170.

velmi dobře. Korespondenční táborští šachisté se hráli přátelské utkání s polským Krakowem, které vyhráli 13:11.¹⁹⁷

Obrázek 24. Táborští šachoví oddíl TJ Vodní stavby v České národní lize v sezoně 1975/76. Fotografie převzata z knihy Kolářek, B. (1977). 55 let DSK Tábor. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor.

V roce 1977 přišly do VS Tábor nové posily jako např. Rudolf Truc ze Soběslavi, vojáci Ing. Novák z Havlíčkova Brodu a Ing. Vondráček z Loun. Dále se z vojny vrátili Ing. Uhlíř a M. Richter a z mladých hráčů je doplnili Hašek, Žárský, Bartoš a Ing. Dudlíček. Tím se pro tento rok dala do soutěží přihlásit čtyři silná družstva, jedno do české národní ligy, jedno do krajského přeboru a dvě do okresního přeboru. Také v korespondenčním šachu byla tři silná družstva, jedno bylo v celostátní soutěži a dvě se nacházela v divizi. Dále se uskutečnil v Táboře krajský přebor s mistrovskou účastí, na které zvítězil Dr. Doležal z VS Tábor.¹⁹⁸

V roce 1978 se VS Tábor dařilo hlavně v krajském přeboru v Pelhřimově, kde obsadili první čtyři místa právě táborští šachisté Dr. Doležal, M. Procházka, prof. Salvat a Ing. Zapletal. Také v krajském přeboru žen byla na prvním místě tábořská šachistka Blanka Slancová.¹⁹⁹

V září 1980 došlo opět k vypovězení klubovny a tak museli táborští šachisté přesídlit na Žižkovo náměstí, které klubu propůjčil Svaz mládeže. Výsledky pro tento rok, ale byly velmi solidní, když VS Tábor A v ČNL obsadily 7. místo, v krajském přeboru I. bylo „béčko“ páté a v krajském přeboru II. skončilo „céčko“ na 3. místě. I družstvo „D“ se v okresním

¹⁹⁷ Tamtéž, s. 193-194.

¹⁹⁸ *Kronika šachového oddílu Vodní stavby Tábor.* (1980), s. 273.

¹⁹⁹ Tamtéž, s. 299.

přeboru udrželo, když skončilo na 5. místě. Hezkého úspěchu dosáhli táborští i v krajském přeboru jednotlivců, kde Dr. Doležal již po deváté obhájil titul krajského přeborníka.²⁰⁰ Došlo také v Táboře k založení nového šachové oddílu Elektroisola Tábor, jehož předsedou byl Miloš Buchl.

Obrázek 25. Dr. J. Doležal, vítěz krajského přeboru. Fotografie převzata z kroniky *Kronika šachového oddílu Vodní stavby Tábor*. (1981).

Dne 19. 2. 1983 byl na okresním svazu šachu zvolen předsedou F. Zabloudil, který přinesl spoustu nových myšlenek a nápadů. Díky němu vznikla v okrese spousta nových turnajů a akcí.²⁰¹ V srpnu pořádaly VS Tábor v součinnosti se silonským učilištěm významný šachový turnaj: Pohár šestičlenných žákovských krajských družstev, na kterém Jižní Čechy skončily na 6. místě.

Dne 14. 4. 1984 se sehrál I. ročník okresního přeboru v bleskové hře družstev v Soběslavi, ve kterém za účasti 9 družstev zvítězily VS Tábor „A“. Dne 9. června se v Lukavci v okrese Pelhřimov uskutečnilo setkání šachistů táborského okresu a pelhřimovského okresu. Závodů se zúčastnilo 100 šachistů z 9 oddílů obou okresů. Zápas dospělých vyzněl ve prospěch táborských, ale v zápase dětí zvítězili pelhřimovští. V bleskovém zápase táborská patnáctka zvítězila výsledkem 144,5:80,5 a i v korespondenčním zápase táborští zvítězili v poměru 16,5:13,5.

²⁰⁰ *Kronika šachového oddílu Vodní stavby Tábor*. (1980), s. 354–355.

²⁰¹ Zabloudil, F. (1986). *Stručná historie táborského šachu*.

V roce 1985 přišla do šachového oddílu VS Tábor nová posila v podobě Ing. L'udevíta Meszárose. Dařilo se mu i v individuálních soutěžích, když se mu v roce 1987 podařilo vyhrát kandidátský turnaj v Kutné Hoře, který se díky účasti dvou Jugoslávců stal mezinárodním turnajem.²⁰² Dne 14. 4. byl sehrán II. ročník okresního přeboru v bleskové hře družstev v Bechyni, ve kterém za účasti 14 družstev opět zvítězily VS Tábor „A“ ve složení: Bartoš, Hašek, Havlůj a Marek. Dne 11. 5. uspořádali táborští šachisté tzv. Setkání generací, v klubovně Jordán. Turnaje se zúčastnilo 46 účastníků z 9 oddílů. Dále byl uspořádán turnaj veteránů (hráči nad 60 let), který byl trošku zklamáním, když z 24 účastníků, kteří připadali v úvahu, se přihlásilo jen 10 a přišlo pouhých sedm. V turnaji zvítězil pan R. Vokáč ze Sezimova Ústí.²⁰³

V roce 1986 se stal předsedou oddílu Ing. Jindřich Zapletal.²⁰⁴ V tomto roce skončili šachisté VS Tábor v ČNL na pěkném 5. místě.²⁰⁵ Krajským přeborníkem se pro tento rok stal tábořský JUDr. J. Doležal.²⁰⁶ Dále se šachový oddíl zasloužil o to, že od školního roku 1986/87 byla na školách prováděna nepovinná výuka šachu, která vedla k rozvoji mládeže v daném sportu.²⁰⁷

V roce 1989 obsadili první tři příčky v krajském přeboru jednotlivců šachisté VS Tábor, kterými byli: JUDr. J. Doležal, A. Bartoš a Ing. Meszáros.²⁰⁸

6.5 Atletika

V roce 1970 ženy obsadily v divizi krásné 3. místo za Karlovými Vary a Děčínem. Z tábořských atletů se mistrovství ČSSR zúčastnili: Koktová, Hrubá, Pech v přespolním běhu, Bém ve výšce a Bémová v disku. Tábořský oddíl měl 11 přeborníků župy a startoval na závodech v Rakousku.²⁰⁹

V roce 1971 družstvo žen skončilo o stupínek lépe než v roce minulém. Mistrovství ČSR a ČSSR se zúčastnili: manželé Bémovi, Horáková, Nousek, Wildová a Petržel. Oddíl získal 7 krajských titulů a E. Hrubá vyhrála v běhu Rudé právo v Praze.²¹⁰

---

²⁰² Zabloudil, F. *Co si tak pamatují...2. díl*, s. 8-11.

²⁰³ Tamtéž, s. 15-16.

²⁰⁴ Zabloudil, F. (1986). *Stručná historie tábořského šachu*.

²⁰⁵ Palcát, 30. 4. 1986.

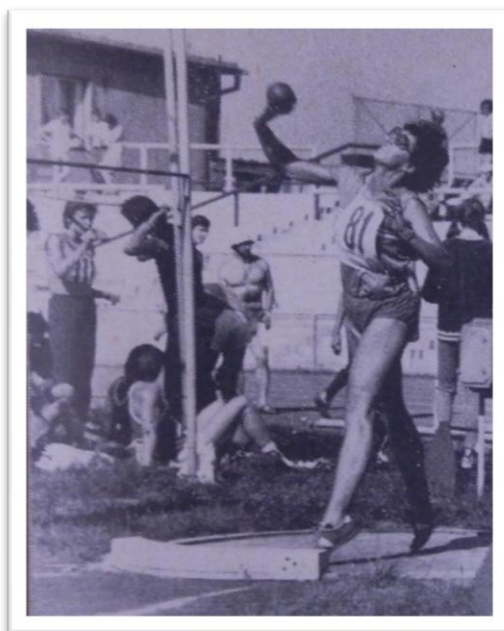
²⁰⁶ Palcát, 13. 8. 1986.

²⁰⁷ Palcát, 27. 8. 1986.

²⁰⁸ Palcát, 9. 8. 1989.

²⁰⁹ Koláček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 27.

²¹⁰ Pán, J. (1994). *90 let atletiky na Tábořsku*. Vydal: Tábor, s. 4.

Obrázek 26. A. Bémová, po léta nejlepší diskařka v kraji, finalistka ČSSR. Fotografie převzata z knihy Levý, J., Růžička, M., Zachariáš, M., & Hynek, J. (1979). *75 let atletiky na Táborsku*. Vydal: OV ČAS při OV ČSTV v Táboře ve spolupráci s VS Tábor, Spartak Sezimovo Ústí a Jiskra Bechyně.

V roce 1972 ženy skončily v divizi opět na 2. místě, ale dostavily se i úspěšné výsledky mládeže, kdy Drsová získala zlatou medaili v kouli a Wildová zlatou a stříbrnou medaili. Táborský oddíl získal 16 titulů krajských přeborníků a překonal 5 rekordů kraje.

Rok 1973 byl pro ženské družstvo úspěšný, když se jim podařilo postoupit z divize do II. ligy. Ani o medaile v tomto roce nebyla nouze, když na mistrovství republiky získala Wildová stříbrnou medaili a Drsová s Veřtátem bronzové medaile. Pírková skončila ve všestrannosti na druhém místě. V tomto roce bylo překonáno 9 krajských rekordů a táborští atleti získali 14 přebornických titulů.²¹¹

V roce 1974 došlo k dohodě, že muži a dorostenci budou závodit za Sezimovo Ústí a ženy a dorostenky zůstanou ve Vodních stavbách Tábor. Skvělých úspěchů dosáhli atleti na mistrovství ČSR a ČSSR, když Drsová získala dvě zlaté a Wildová dvě stříbrné medaile. Za zmínku stálo, že Wildová závodila i na juniorském mistrovství Evropy, kde obsadila krásné 11. místo. Oddíl získal 22 krajských titulů a probojoval se do I. národní ligy žen jako 1. jihočeský klub.²¹²

---

²¹¹ Levý, J., Růžička, M., Zachariáš, M., & Hynek, J. (1979). *75 let atletiky na Táborsku*. Vydal: OV ČAS při OV ČSTV v Táboře ve spolupráci s VS Tábor, Spartak Sezimovo Ústí a Jiskra Bechyně, s. 11.

²¹² Levý, J., & Pán, J. (1984). *80 let Tábor*. Vydal: Tábor, s. 5.

Obrázek 27. Kolektiv žen, který vybojoval poprvé v historii Táboru I. NL žen. Fotografie převzata z knihy Koláček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor.

Rok 1975 byl neúspěšnějším rokem v historii táborské atletiky. Družstvo žen skončilo v I. národní lize na 5. místě a oddíl získal titul Vzorný II. stupně. Na mistrovství ČSR a ČSSR získala Wildová 4 zlaté medaile a 1 stříbrnou, Drsová 1 zlatou a 2 stříbrné, H. Hrubá 1 stříbrnou a bronzové E. Hrubá a K. Válková. Táborský oddíl získal 16 titulů krajských přeborníků a překonal 10 krajských rekordů.²¹³

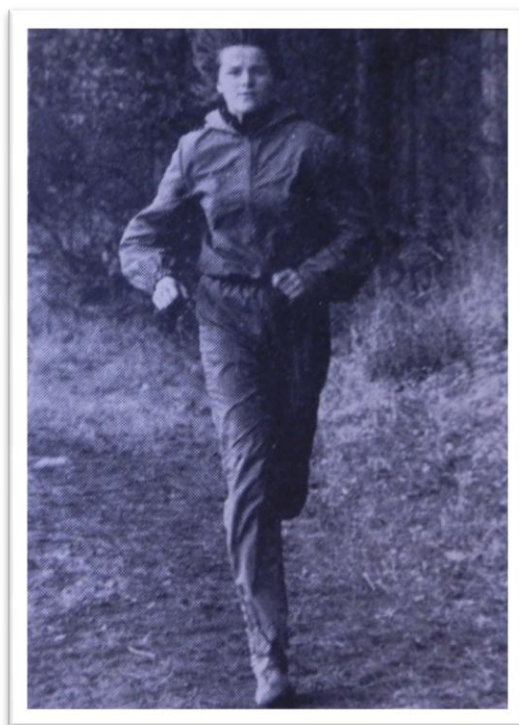
---

²¹³ Koláček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 30.

Obrázek 28. Zdeňka Drsová přivezla z mistrovství ČSR a ČSSR 4 zlaté medaile. Fotografie převzata z knihy Koláček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor.

V roce 1976 obsadilo družstvo žen v I. NL 3. místo, když skončilo za Bohemian a Škodou Plzeň. Mladší dorostenky vyhrály krajský přebor a v národní dorostenecké lize skončily na 5. místě. V tomto roce závodnice získaly 25 titulů krajských přeborníků a třikrát překonaly krajský rekord. Oddíl absolvoval 27 startů na mistrovství ČSR a ČSSR, kde získal 2 zlaté a 8 dalších medailí. Wildová dala o sobě opět vědět, když na utkání reprezentačních juniorských družstev obsadila v Berlíně krásné 6. místo a na Praga Academika zvítězila na 400 m překážek v pátém nejlepším čase čs. historických tabulek.

Obrázek 29. Medailistka na mistrovství ČSSR E. Hrubá. Fotografie převzata z knihy Levý, J., Růžička, M., Zachariáš, M., & Hynek, J. (1979). *75 let atletiky na Tábořsku*. Vydal: OV ČAS při OV ČSTV v Táboře ve spolupráci s VS Tábor, Spartak Sezimovo Ústí a Jiskra Bechyně.

V roce 1978 byla účast na mistrovství jak co do rozsahu tak do kvality největší. Mistrovství ČSR si vybojovalo 18 jednotlivců a 12 kolektivů a mistrovství ČSSR 16 jednotlivců a 4 kolektivy. Na mistrovství ČSSR získala jednu stříbrnou medaili Řeřichová ve čtyřboji, druhou stříbrnou štafeta zákyň na 4x60 m, dvě bronzové získala Roháčková v pětiboji a v odborné zdatnosti. Mistrovství ČSR už nebylo tolik bohaté na medaile, ale i tak do Tábora doputovaly dvě: 1 zlatá od Řeřichové ve čtyřboji a 1 stříbrná od Roháčkové v pětiboji. Ženy obsadily v I. NL krásné 4. místo.²¹⁴

V roce 1980 získal na mistrovství ČSR a ČSSR Vít Šourek dvě zlaté medaile na 60 m překážek a překonal čs. rekord žactva a bronzovou v běhu na 60 m. V kategorii žen na mistrovství ČSR získala stříbrnou medaili A. Bémová v odborné zdatnosti. Celkově si z mistrovství tábořský oddíl odnesl 11 medailí. Ženy skončily v I. NL na 4. místě.²¹⁵

V roce 1981 získala na mistrovství P. Kuralová 2 zlaté a 1 bronzovou medaili, V. Šourek a A. Bémová zvítězili v odborné zdatnosti. Celkem si tábořští atleti odvezli 8 medailí.²¹⁶ Kuralová překonala československý rekord v pětiboji a E. Hrubá zvítězila v běhu

²¹⁴ Levý, J., Růžička, M., Zachariáš, M., & Hynek, J. (1979). *75 let atletiky na Tábořsku*. Vydal: OV ČAS při OV ČSTV v Táboře ve spolupráci s VS Tábor, Spartak Sezimovo Ústí a Jiskra Bechyně, s. 12–13.

²¹⁵ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 65.

²¹⁶ Levý, J., & Pán, J. (1984). *80 let Tábor*. Vydal: Tábor, s. 8.

na 25 km. Tábořský oddíl získal 55 titulů krajského přeborníka a pětkrát překonal krajský rekord. Do vedení se postavil prof. Trenér J. Nousek.

V roce 1982 získal na mistrovství ČSR a ČSSR dvě zlaté medaile P. Holomek, dále přivezli medaili A. Bémová, Bém, Hnojnová, R. Bémová, Švarcová, Hrubá, Kuralová, Dziurová a Jiroušková.²¹⁷

V roce 1983 došlo k přestavbě stadionu, což mělo za následek, že ženy nedohonily ztráty v prvních dvou kolech a z I. NL sestoupily. Krásného úspěchu dosáhli muži, kteří v kraji skončili na 4. místě. Na mistrovství ČSR a ČSSR bylo získáno 22 medailí, o které se nejvíce zasloužil čtyřikrát P. Holomek.²¹⁸ V dalším roce se ženám podařilo vrátit zpět do NL, když v kvalifikaci obsadily druhé místo. Na mistrovství se opět předvedl P. Holomek, když získal 6 zlatých a 1 stříbrnou medaili. Došlo také na stadionu ke zřízení vlastní posilovny.

V roce 1986 na mistrovství ČSSR a ČSR opět Holomek zazářil, když získal 4 zlaté medaile, dále Dziurová získala 1 zlatou a 1 stříbrnou a Tučková 1 zlatou, 1 stříbrnou a 1 bronzovou medaili. Oddíl získal titul 27 krajských přeborníků a 29x překonal krajský rekord.

V roce 1987 získali táborští atleti na mistrovství ČSSR a ČSR celkem 15 medailí, z toho 3 zlaté, 6 stříbrných a 6 bronzových. Podělili se o ně Dziurová, Tučková, Bor, Tošenovský, Vaňková, Vejvodová a Novotná. Za zmínku stálo, že A. Bémová zvítězila v disku veteránů. Vynikajícího výsledku dosáhlo družstvo žen, když v NL obsadilo 2. místo a v kvalifikaci o celostátní ligu skončilo na 6. místě. V roce 1989 na mistrovství získali táborští 13 medailí, o které se 4 zlatými zasloužila Jirmusová.²¹⁹

6.6 Kanoistika

Rok 1969 přinesl řadu dobrých úspěchů, oddíl se umístil na 6. místě v republice, trojice Ťoupalík – Staněk a J. Eybert získala přebornický titul v 3x C1 a prvního úspěchu se dočkali bratři Benhákové, když obsadili 2. místo ve slalomu. Tento rok byl jakýmsi odrazovým můstkem pro další léta.

---

²¹⁷ Pán, J. (1994). *90 let atletiky na Táborsku*. Vydal: Tábor, s. 7.

²¹⁸ Levý, J., & Pán, J. (1984). *80 let Tábor*. Vydal: Tábor, s. 8.

²¹⁹ Pán, J. (1994). *90 let atletiky na Táborsku*. Vydal: Tábor, s. 7–9.

Obrázek 30. Stříbrní bratři Benháci na přeboru ČSSR v roce 1969. Fotografie převzata z kroniky *Kronika kanoisté Tábor*. (1990). Vydal: VS Tělovýchovná jednota.

V roce 1970 byl dorostenecký oddíl vyhlášen nejlepším v republice. V dalším roce došlo ke změně pravidel hlavně v kategorii C1, když byly lodě zúženy na 70 cm.²²⁰

V roce 1972 se táborští dorostenci z 56 oddílů z celé ČSSR umístili na skvělém 2. místě.²²¹ Započalo se také s výstavbou nové loděnice, která po pěti letech úmorné dřiny dostala dnešní podobu.²²²

Roky 1973/74 byly roky velkých odchodů, když VS Tábor opustil nejdříve L. Benhák, který šel studovat do Prahy. Rok na to ho následoval jeho bratr J. Benhák, který odešel za bratrem do Slavie. Dále odešel M. Pytelka se Z. Černým do Dukly Brandýs a koncem roku přešel J. Eybert do Tatry Smíchov. I J. Jelšík skončil s aktivním závoděním, protože měl stále více práce s vedením oddílu a s jejím trénováním. Záhy se mu, ale podařilo získat čtyři kluky: Konopu, P. Moláčka, J. Moláčka a Šilhavického, kteří se rychle dostali do solidní formy.

V roce 1975 získali v dorosteneckém přeboru ve složení Šilhavický, Konopa a J. Moláček titul ve slalomu a ve sjezdu se stali přeborníky Šikanovci i Ťoupalík. Od 1. září bylo při oddílu kanoistiky zřízeno TSM.

²²⁰ *Kronika kanoisté Tábor*. (1990). Vydal: VS Tělovýchovná jednota.

²²¹ Koláček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 34.

²²² Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 40.

Obrázek 31. Šilhavec a Konopa přeborníky ČSSR v dorostu v roce 1975. Fotografie převzata z kroniky *Kronika kanoisté Tábor*. (1990). Vydal: VS Tělovýchovná jednota.

V roce 1976 si J. Jelšík dodělal licenci trenéra I. tř., a s odhodláním se pustil do trénování. V tomto roce opustila oddíl dvojice Šilhavec a Konopa, ale v polovině roku se z vojny vrátili M. Pytelka a Z. Černý, takže měl oddíl čtyři I. VT v C1.²²³ Dále se bohužel nepodařilo udržet TSM v tábořském oddíle, protože nebyl sehnán trenér, a proto došlo k přemístění TSM do Č. Krumlova.²²⁴ Další stinnou stránkou bylo, že J. Jelšík skončil s funkcí předsedy a od roku 1978 tuto funkci zastával K. Černý, trenérem se stal Z. Černý a trenérem mládeže P. Eybert.

Dne 20. – 21. května 1978 se uskutečnil VIII. ročník vodního slalomu „O štít města Tábor“, který v kategorii K1 muži vyhrál M. Novák, v C1 M. Pytelka a v K1 ženy I. Nováková.

V roce 1979 odešel nejlepší závodník tábořského oddílu M. Pytelka, který se stal členem juniorského reprezentačního družstva ČSSR. V tomto roce se M. Novák stal druhým sportovcem okresu Tábor, když dosáhl v TJ Vodní stavby v kategorii C1 těchto úspěchů: titul přeborníka ČSR ve slalomu a ve sjezdu, stříbrnou medaili na mistrovství ČSSR ve slalomu, čtvrté místo na mistrovství ČSSR ve sjezdu, byl členem mistrovské hlídky 3 x C1 ve slalomu, získal II. VT ve slalomu a ve sjezdu, byl zařazen do juniorského družstva ČSSR a do vrcholového střediska Slavia VŠ Praha.

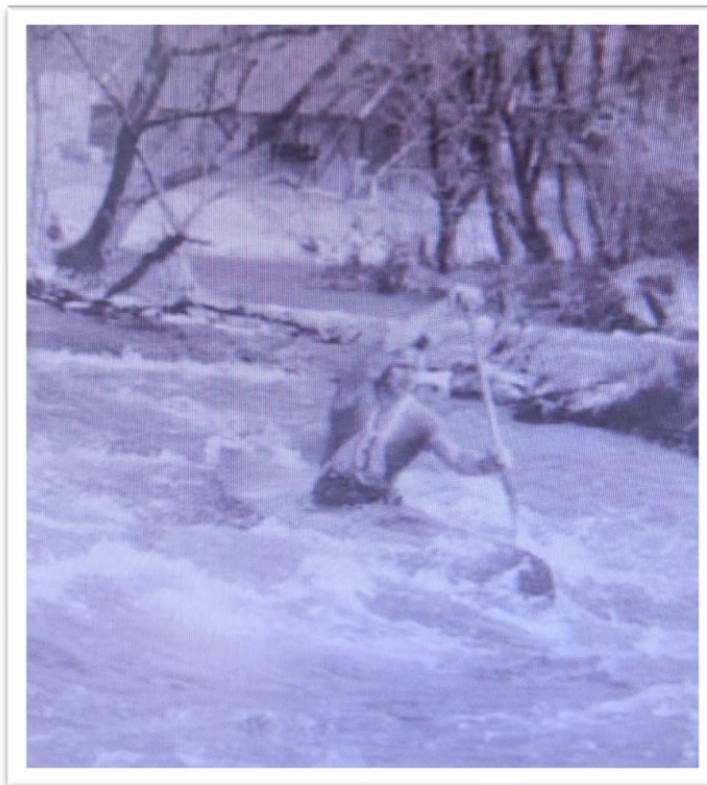
V roce 1981 se novým předsedou oddílu stal J. Eybert. K příležitosti 60. výročí založení DSK v Táboře, uspořádal kanoistický oddíl veřejný nepostupový závod ve sjezdu „Maratón

²²³ *Kronika kanoisté Tábor*. (1990). Vydal: VS Tělovýchovná jednota.

²²⁴ Koláček, B. (1989). *30 let TJ Vodní stavby Tábor*. Vydal: TJ Vodní stavby Tábor ve spolupráci s oddělením informací a propagace s. p. Vodní stavby Praha, s. 37.

Tábor – Bechyně“, který se uskutečnil 12. 4. 1981, v kategoriích K1 m, K1 ž, C1 m a ostatní. Zúčastněných nebylo mnoho asi 25 závodníků, z nichž většina byla z oddílu. Vítězem se stal Vladimír Valda, který uspěl i 12. – 13. 9. 1981 na mistrovství ČSR dorostu, kde v kategorii C1 ve sjezdu vybojoval 1. místo a to samé zopakoval i na mistrovství ČSSR, které se konalo 26. – 27. 9. 1981.

Obrázek 32. V. Valda mistrem ČSSR v dorostu v roce 1981. Fotografie převzata z kroniky *Kronika kanoisté Tábor*. (1990). Vydal: VS Tělovýchovná jednota.

V roce 1982 se uskutečnil II. ročník „Maratón Tábor – Bechyně“, ve kterém zvítězil Tomáš Klouboučník v novém rekordu 2 hodiny 23 minut. V tomto roce se Vít Novák stal krajským přeborníkem v kategorii K1 ve slalomu. Začalo se také se stavbou nové loděnice, která 19. 7. 1982 měla udělané základy a s přispěním učedníků VS v čele s panem Vrkočem se podařilo do zimy dát loděnici pod střechu.

V roce 1983 se III. ročníku „Maratón Tábor – Bechyně“, zúčastnilo velice málo lidí, a proto nebylo vůbec jisté, jestli se i v dalších letech pojede. Uskutečnil se také XIII. ročník závodu „O štít města Tábor“, kterého se zúčastnilo 240 lodí ve slalomu a 106 ve sjezdu. Z tábořských kanoistů si nejlépe vedl ve slalomu Vít Novák, který skončil na 3. místě, Iva Nováková na 1. místě a M. Pytelka na 2. místě. Ve sjezdu se nejvíce dařilo Jirkovi Dvořákovi, který dojel na 5. místě.

V roce 1984 a 1985 se V. Dvořákovi podařilo získat v závodě „O štít města Tábor“ druhé místo ve sjezdu. V roce 1985 získal v tom samém závodě Richard Terber 1. místo ve slalomu.

V roce 1986 se konal již XVI. ročník závodu „O štít města Tábor“, které ho se zúčastnilo rekordních 350 závodníků z 28 oddílů celé ČSR. Nejlépe z tábořských zajel v kategorii C1 R. Terber, který skončil na 2. místě a o příčku níže dojel R. Pytelka. Z dorostenců se na bronzovou příčku usadil Luděk Šťastný a v kategorii C2 muži, získali 3. místo duo Keller - Pěknic. Dne 31. 5. – 1. 6. 1986 se uskutečnil krajský přebor v Českém Vrbném, kde získali 1. místo v kategorii C2 F. Mysliveček a M. Pytelka a na 3. místě skončili M. Keller a Z. Pěknic.

Na začátku roku 1988 došlo k otevření nové loděnice. V tomto roce se uskutečnil XVIII. ročník závodu „O štít města Tábor, na kterém bylo uskutečněno rekordních 543 kanoistických startů. Z tábořských si nejlépe vedli ve slalomu v kategorii K1 A. Blažková, která se umístila na 1. místě a v kategorii C1 R. Terber na 2. místě a Z. Krofta na 3. místě. Nejlepším závodníkem tohoto roku byl vyhodnocen Václav Dvořák.²²⁵

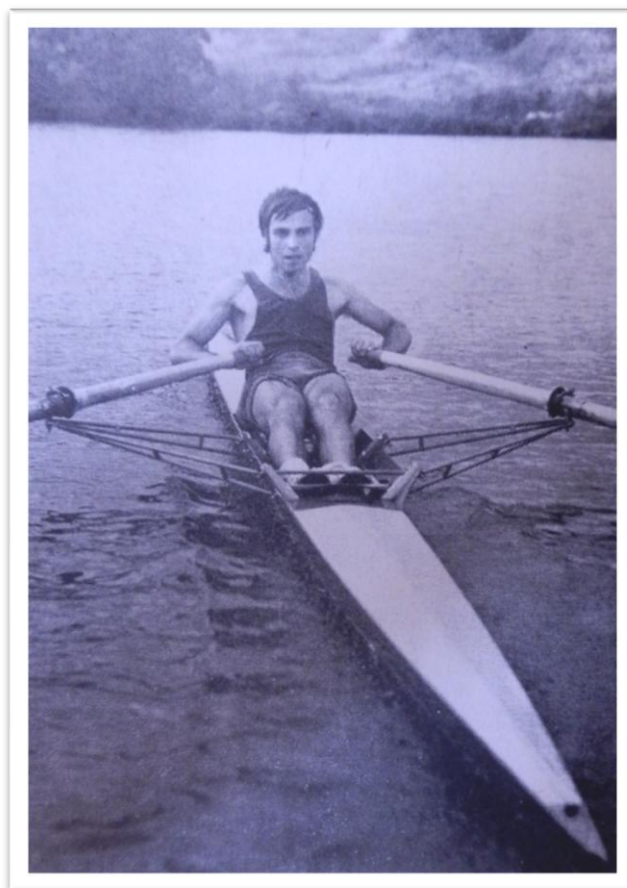
Obrázek 33. Nová loděnice otevřená roku 1988. Fotografie převzata z kroniky *Kronika kanoisté Tábor*. (1990). Vydal: VS Tělovýchovná jednota.

---

²²⁵ *Kronika kanoisté Tábor*. (1990). Vydal: VS Tělovýchovná jednota.

6.7 Veslování

Po roce 1968 nastal určitý útlum - činnost se uskromňovala, veslovalo se i závodilo méně a třešničkou na dortu bylo jen vítězství tábořské čtyřky Buriánek, Šmakal, Parma a Bláha v r. 1973 na regatě „O perníkové srdce na Seči“. Objevovali se také spíše individualisté a menší posádky - třeba skifaři Jiří Olšaník a Jiří Strážnický, kteří jezdili na dvojskifu a dvojce s kormidelníkem.

Obrázek 34. Skifař J. Olšaník, člen oddílu veslování tábořských Vodních staveb. Fotografie převzata z knihy Koláček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor.

Určitým zlomem byl rok 1975, kdy se hlavním trenérem v oddíle stal Miroslav Děkanovský. Přišlo spoustu nové mládeže, která pak pravidelně tvořila zásadní oporu oddílu vlastně až do současnosti. V tomto roce se loděnice u Jordánu zaplňovaly středoškoláky z gymnázia a průmyslovky, ale i žákyněmi. Jezdilo se na čtyřkách s kormidelníkem, ale zkoušeli to i skifaři Jiří Kotaška, Jiří Kudláček, kteří se připojili k již mužům Jiřímu Olšaníkovi a Jiřímu Strážnickému. Na dvojskifu jezdil Karel Mašek a Petr Hořejší - ještě jako dorostenci a dále juniorky Irena Cápálová a Jana Jakešová. Všechny posádky trénoval Mirek

Děkanovský.²²⁶ Jiří Strážnický startoval na historickém Jarním skullerském závodě Rösllera Ořovského a skončil na 5. místě, při účasti 50 skifařů z ČSSR.²²⁷ Na podzimní soutěže tábořské posádky vyrazily dobře připraveny, když na regatě v Litoměřicích 30. - 31. 8. 1975 překvapivě zvítězily st. žákyně Chovancová, Dobiášová, Štroufová, Lutovská na čtyřce s kormidelníkem, za týden na Sečské přehradě tato posádka dojela na 2. místě, za další týden na Mělnických pohárech opět zvítězily a zvítězily i o posledním zářijovém víkendu na regatě ve Štětí.

V roce 1976 se veslařská mládež částečně obměnila nebo přešla do vyšší věkové kategorie. Poslední podzimní regata v Neratovicích přinesla dvě vítězství dorostenek a dorostenců na čtyřce s kormidelníkem.

Dne 11. 5. 1977 zvítězila čtyřka s kormidelníkem dorostenek a skifař - dorostenec Pavel Šetek. V polovině května na regatě v Hodoníně dorostenky na čtyřce opět zvítězily, další posádky se také dobře umístily. Dne 21. a 22. 5. 1977 na oblastním přeboru Vltava v Praze zvítězila zase čtyřka dorostenek, dobrá místa měly i další posádky. V polovině června 1977 si po dlouhé odmlce oddíl pořídil novou loď.²²⁸ V tomto roce vybojoval Jiří Strážnický na párové čtyřce 3. místo na přeboru ČSSR ve spolupráci se Slovanem Lysá nad Labem. I dorostenkám se dařilo, když na přeboru ČSSR s kormidelníkem ve složení Chovancová, Mládková, Štroufová a Lutovská vybojovaly 4. místo.²²⁹ O prvním červencovém víkendu pak čtyřka dorostenek zvítězila na regatě v Lysé, zlato získal na skifu i Jiří Strážnický a dorostenka Dáša Šmejkalová. Na podzim na Seči hned na začátku září zvítězila opět čtyřka dorostenek a Jiří Strážnický na skifu, dorostenky na čtyřce zvítězily i za týden na Mělnických pohárech. Dne 18. 9. 1977 startoval Jiří Strážnický na párové čtyřce ve společenství se Spolanou Neratovice na Mistrovství ČSSR a přivezl si jako první tábořský veslař v historii bronzovou mistrovskou medaili. V Brandýse 25. 9. 1977 zvítězily tábořské dorostenky na čtyřce, Jiří Strážnický na skifu a také žákyně Zuzana Štroufová na skifu. Na Pražských podzimních pohárech 1. - 2. 10. 1977 přidala dobré výsledky řada posádek a Jiří Strážnický ve společenství se Spolanou Neratovice na párové čtyřce zkompletoval celkový počet vítězství na patnáct za celý rok. Celková aktivita oddílu představovala účast na 15 závodech s 89 starty a ziskem přes

---

²²⁶ Osobní rozhovor s J. Mládkem, dne 3. 3. 2019.

²²⁷ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 33.

²²⁸ Osobní rozhovor s J. Mládkem, dne 3. 3. 2019.

²²⁹ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 33.

800 bodů do celostátního žebříčku. Dorostenka Irena Mládková byla na podzim pozvána na testování pro reprezentační výběr ČSSR.

Obrázek 35. Dorostenci TJ Vodní stavby při tréninku v roce 1977. Fotografie převzata z knihy Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor.

V roce 1978 řady tábořských veslařů rozšířila Zuzana Prokešová, několikanásobná reprezentantka ČSSR a účastnice OH 1976 v Montrealu.²³⁰ Ale hlavní oporou oddílu zůstala mládež, kterou trénoval Miroslav Děkanovský. V polovině května odjela výprava do Uherského Hradiště, kde na skifu zvítězily dorostenky Dáša Šmejkalová a Irena Mládková. Koncem května pak reprezentanti oddílu po velmi dlouhé odmlce vyrazili na Primátorky do Prahy, ze skifařů uspěl Jiří Strážnický, který skončil 4. v malém finále. Zuzana Prokešová si našla do osmy kolegyně z jiných oddílů a ve společenství skončily na druhém místě. O prvním červnovém víkendu vyjela výprava tábořské mládeže na Brněnskou mezinárodní regatu mládeže, kde překvapivě zvítězila skifařka Dáša Šmejkalová, s Hanou Müllerovou na dvojskifu byly druhé. Na oblastní přebor Vltavy do Prahy v polovině června pak vyrazila velká výprava, kde se dorostenkám podařilo složit posádku osmy, a zvítězily, skifař Jiří Strážnický v kategorii lehké váhy také zvítězil, Zuzana Prokešová si na dvojskif našla pražskou kolegyni a spolu také zvítězily. Za týden na regatě v Lysé, Jiří Strážnický opět zvítězil na skifu lehké váhy, ostatním se nedařilo a oddílový vlek se připletl do dopravní nehody - vznikla škoda na lodích i vleku.

²³⁰ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 33.

Přebor ČSR ve Štětí 5. 7. 1978 se musel odjet na vypůjčených lodích a s individuální dopravou.²³¹ Na přeboru ČSR a ČSSR Jiří Strážnický na skifu lehké váhy zvítězil a Zuzana Prokešová si z mistrovství ČSSR v párové čtyřce žen přivezla bronzovou medaili.²³² Jiří Strážnický byl pak za rok 1978 vyhlášen nejlepším sportovcem okresu Tábor, v celostátním žebříčku oddíl skončil na 24. místě se 139 starty, 8 vítězstvími a ziskem přes 1.200 bodů.

Rok 1979 zahájil oddíl spuštěním prámu na rozmrzlý Jordán. Dorostenky Irena Mládková a Ivana Chovancová byly hned na začátku sezony pozvány na testování adeptů mládežnické reprezentace a pak i na kontrolní závod, ale tam neuspěly. V regatě v Lysé nad Labem 16. - 17. 6. 1979 zvítězili skifaři Dáša Šmejkalová a Jiří Strážnický, všechny ostatní posádky byly ve finále a nikdo nedojel poslední.²³³ Na přeboru ČSSR žen získala Dáša Šmejkalová 3. místo ve skifu a po boku Ireny Mládkové vybojovaly 4. místo na dvojskifu. Ani na mistrovství ČSSR děvčata nepropadla a dojela si ve dvojskifu pro krásné 6. místo. Jiří Strážnický na přeboru ČSR získal 4. místo ve skifu.²³⁴ Podzimní závody pak táborští veslaři zahájili na Litoměřické regatě 25. - 26. 9. 1979, kde zvítězily ve dvojskifu dorostenky Zuzana Štroufová a Petra Lutovská. Za další týden na Seči dosáhli na vítězství skifaři Dáša Šmejkalová a Miroslav Ballák. Dne 14. - 16. září 1979 se konal Přebor ČSSR na jezeře Sl'ňava v Piešťanech na Slovensku, kde skončily Dáša Šmejkalová a Irena Mládková ve dvojskifu na 4. místě. Dáša Šmejkalová na skifu v kategorii do 22 let si výbornou jízdou dojela pro bronzovou medaili. Polabský pohár ve Štětí 23. 9. 1979 přinesl vítězství skifaři Petru Zamrzlovi. Za celý rok bylo nakonec jen 7 vítězství. Dáša Šmejkalová pak byla vyhlášena 6. nejlepším sportovcem okresu Tábor.

Rok 1980 začal na vodě 2. 4. a veslování se věnovala převážně mládež. Regata v Lysé nad Labem 14. - 15. 6. přinesla vítězství skifaři Jiřímu Strážnickému a 2. místo skifaři Petru Zamrzlovi, i ostatní posádky zajely docela dobře. Přebor ČSR I. VT v Třeboni 4. - 6. 7. přivítal několik tábořských posádek i společenství - Petr Zamrzla a Jiří Strážnický si ve společenství s ČVK Praha na párové čtyřce zajistili postup na Přebor ČSSR, Irena Mládková opět ve společenství s ČVK Praha na párové čtyřce vybojovala ve finále 4. Místo. Petr Zamrzla na vypůjčeném skifu, vybojoval dokonce bronzovou medaili a Jiří Strážnický mezi skifaři lehké váhy si dojel pro stříbro. Pět posádek pak postoupilo na Přebor ČSSR. Ten proběhl opět

---

²³¹ Osobní rozhovor s J. Mládkem, dne 3. 3. 2019.

²³² Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 33.

²³³ Osobní rozhovor s J. Mládkem, dne 3. 3. 2019.

²³⁴ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 33.

v Třeboni 19. - 20. 7. Irena Mládková na párové čtyřce ve společenství s ČVK Praha skončila čtvrtá, Petr Zamrzla a Jiří Pištěk na dvojskifu byli také čtvrtí. Jiří Strážnický na skifu lehké váhy, pak vybojoval znovu zlatou medaili a titul Přeborník ČSSR. V prosinci 1980 obdržel oddíl novou loď - párovou čtyřku s kormidelníkem, hlavní zásluhu na jejím pořízení měl předseda oddílu, Josef Čadil. Za celý rok se oddíl zúčastnil 8 soutěží, posádky startovaly celkem 53x, vítězství však bylo jen pět.

V červenci 1981 se nad Tábořem přehnal velká bouře, která málem poničila loděnici, naštěstí to odnesla jen ohradní zeď. Na podzim oddíl obdržel nový prám - plato, výsledky jsou pak zaznamenány z jediné regaty - Podzimních závodů mládeže v Praze 10 - 11. října - dorostenky Pavla Plemeníková a Jana Berková byly na dvojskifu druhé, dobře na skifech zajeli Jana Berková a Petr Hána a čestný výsledek vybojovaly na dvojce bez kormidelníka Zuzana Štroufová a Iva Bernardová. Aktivního závodění v tomto roce pak zanechal Jiří Strážnický, ale dál působil jako hospodář oddílu a trenér mládeže.

Rok 1982 zahájili veslaři zimním soustředěním v Krkonoších 21. - 27. 3., Jordán rozmrzl až později a veslovat se tedy mohlo až od 3.4. Na oblastním přeboru Vltava v Praze 29. - 30. 5. dobře zajela dvojskif juniorek Pavla Plemeníková, Jana Berková byla třetí ve finále. Na Pražské letní regatě 26. - 27. 6. zvítězil na skifu žák Petr Hána, Pavla Plemeníková s Janou Berkovou na dvojskifu byly třetí. Bohužel hned začátkem léta dosloužil oddíl vlek na dopravu lodí, a tak si oddíl pořídil vlastní nákladní automobil Robur a pak se řešila jeho úprava tak, aby mohl převážet současně lodě i závodníky. Dne 4. - 5. 9. se na regatu „O perníkové srdce na Seč“ vyjelo již vlastním nákladním automobilem, zvítězily zde Pavla Plemeníková s Janou Berkovou na dvojskifu, Pavla Plemeníková na skifu a také další skifaři Radek Batista a Petr Hána. Dne 11. a 12. 9. se oddíl poprvé zúčastnil závodů na umělém veslařském kanále v Račicích a přivezl si první zlato.

V roce 1983 se prám na Jordán spustil 23. března, mládež hned začala trénovat, juniorka Pavla Plemeníková absolvovala již 2. 4. distanční kontrolní závod v Praze a skončila na 3. místě, což pro ni znamenalo zařazení do širšího reprezentačního výběru. Na jarních závodech mládeže a dospělých v Praze 16. - 17. 4. zvítězily juniorky Pavla Plemeníková a Jana Berková na dvojskifu, Pavla Plemeníková na skifu byla druhá, čestně dojely i ostatní posádky a oddíl si z Prahy přivezl další 2 dětské skify Technosport. Na regatě v Neratovicích 7. - 8. 5. Pavla Plemeníková na skifu zvítězila, ostatní moc neuspěli a Pavla Plemeníková hned následně byla vyslána jako členka širšího reprezentačního výběru ČSSR na závody do

Maďarska - musela jet na oddílové lodi, moc se jí závod nevyvedl a loď se z ciziny vrátila poškozená. Kontrolní závody mládeže v Praze 20. - 22. 5. znamenaly úspěch Pavly Plemeníkové - vždy se dostala do finále, kde byla čtvrtá, čtvrtá a šestá a s Janou Berkovou na dvojskifu byly dokonce třetí. Přebor ČSR juniorů v Račicích 11. - 12. 6. dopadl dobře, když si Pavla Plemeníková a Jana Berková na dvojskifu dojezily pro bronz a na párové čtyřce ve společenství s Jiskrou Třeboň - Hanou a Jitkou Vonkovými dokonce pro stříbro. Trenér Miroslav Děkanovský odvedl skvělou práci. Za týden na Přeboru ČSSR ve slovenských Piešťanech si Třeboň opět vybojovalo na párové čtyřce stříbro. Koncem června pak oddíl řešil zpevnění břehu u loděnice pomocí ocelových štětovic - bylo to náročné a o nervy, ale nakonec to dopadlo dobře. Na regatu v Hodoníně 8. - 10. 7. 1983 nebyly dobré vzpomínky - oddílový nákladní automobil přišel o technický průkaz, pak i naboural, píchl i kolo. Vyvážily to úspěchy na vodě - na skifu zvítězila Pavla Plemeníková a na dvojskifu Pavel Průša, Petr Hána, dobře zajeli na dvojskifu i nováčci Jan Děkanovský a Martin Šimák. Po opravě automobilu se pak mohlo jet až na Litoměřickou regatu 27. - 28. 8. - zvítězily juniorky Pavla Plemeníková a Jana Berková na dvojskifu a ve společenství s Třeboní na párové čtyřce byly druhé, i další posádky zajely slušně. Dne 10. - 11. 9. na Mělnických pohárech zvítězily juniorky Pavla Plemeníková a Jana Berková na dvojskifu, obě pak vyhrály své dělené závody na skifech, další zlato přidal na skifu dorostelec Pavel Průša a ještě další pak dvojskif dorostenců Pavel Průša, Petr Hána. Polabský pohár v Neratovicích 17. - 18. 9. přinesl zlato skifaři Pavlu Průšovi, juniorkám Pavle Plemeníkové a Janě Berkové ve společenství na párové čtyřce a velmi dobře zajela dorostenecká párová čtyřka Jan Děkanovský, Martin Šimák, Pavel Průša a Petr Hána. Na závod ženských skifů - součást Primátorek v Praze 1. - 2. 10. získala Jana Berková bronz. Celoroční dobrá práce oddílu byla oceněna na vyhlášení nejlepších sportovců okresu Tábor 13. 12. - mezi nejlepšími trenéry byl oceněn Miroslav Děkanovský, mezi desítkou nejlepších sportovců se na 5. místě objevila Pavla Plemeníková a na 6. místě Jana Berková. Zlatých medailí získali veslaři za celou sezonu dvanáct.²³⁵

Sezona 1984 byla zahájena spuštěním prámu a návratem do loděnice 31. března. K výročí 100 let veslování byli vyznamenáni oddíloví činovníci - nejvyšší vyznamenání ČSTV - medaili Dr. Miroslava Tyrše obdržel, předseda oddílu Josef Čadil, diplom veslařského svazu Miroslav Děkanovský, Milan Bláha, Pavel Navrátil, Josef Mládek, J. Strážnický a stejný diplom

---

²³⁵ Osobní rozhovor s J. Mládkem, dne 10. 3. 2019.

obdržel celý veslařský oddíl.²³⁶ Jarní závody mládeže v Praze 13. 5. přinesly vítězství skifařům Janu Děkanovskému a Pavlu Průšovi. Za týden na oblastním přeboru Vltava v Praze vybojovaly zlato Pavla Plemeníková a Jana Berková ve společenství s Tatrou Smíchov na párové čtyřce žen do 22 let, na dvojskifu ve stejné kategorii byly třetí. Výborné 2. místo získali na dvojskifu dorostenci Jan Děkanovský a Martin Šimák. Na regatě v Lysé 16. - 17. 6. zvítězila Pavla Plemeníková na skifu dokonce 2x - za ženy i v kategorii do 22 let, ve stejné kategorii zvítězil i skifař Radek Batista. Přeboru ČSR seniorů na umělé veslařské dráze v Račicích ve dnech 30. 6. - 1. 7. se zúčastnily Jana Berková a Pavla Plemeníková v kategorii do 22 let - na párové čtyřce ve společenství se SVS Praha to bylo vítězství a titul Přebornic ČSR pro rok 1984. Následovalo Mistrovství ČSSR v Třeboni 13. - 15. 7. spojené s přeborem ČSSR v kategorii do 22 let - Pavla Plemeníková s Janou Berkovou na dvojskifu byly páté na mistrovství a navíc získaly bronzovou medaili jako třetí nejlepší posádka do 22 let. Párová čtyřka ve stejném složení jako na Přeboru ČSR byla mezi mistrovskou elitou čtvrtá a v kategorii do 22 let druhá - byla z toho tedy stříbrná medaile. Přes léto se pak opravovala loděnice - pořídily se nové schody na verandu, na podzim se vyjelo do Litoměřic 25. - 26. 8., zde zvítězila na skifu Mirka Děkanovská, Pavla Plemeníková s Janou Berkovou byly na dvojskifu druhé, na Seči 1. - 2. 9. pak zvítězili mladí skifaři Vladimír Hána, Mirka Děkanovská a Jana Kratochvílová a další posádky byly na pěkném 2. a 3. místě. Dne 15. 9. proběhla v Praze regata k 100 letům veslování - táborští dorostenci na párové čtyřce dojeli třetí, ale hlavní součástí této regaty bylo finále spartakiádních skifů (kvalifikaci absolvovalo přes 600 žáků). Jana Kratochvílová mezi st. žákyněmi dojela na 2. místě, Mirka Děkanovská v mladších žákyních zvítězila. Náročná sezona byla ukončena vytažením prámu 11. 11., ale ještě 22. 11. byla dobrá celoroční práce oddílu oceněna přidělením tzv. státní lodi - dvojskifu (jezdila velmi dobře - proto byla pojmenována Audi a slouží dodnes). Celkem se za rok 1984 oddíl zúčastnil 16 soutěží a posádky zvítězily 22x, v anketě nejlepších sportovců okresu Tábor obdržel trenér Miroslav Děkanovský cenu Otakara Jandery a zvláštní ocenění získala i jeho dcera Mirka Děkanovská.

Sezona 1985 byla zahájena spuštěním prámu na Jordán 6. 4. Regata v Neratovicích 10. - 11. 5. přinesla vítězství dvojskifu dorostenek Jana Kratochvílová, Klára Blažková, dvojskifu juniorů Pavel Průša, Pavel Doležal, dále zvítězila skifařka Mirka Děkanovská a také

---

²³⁶ Tichá, P., Havel, P., Kolářek, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 70.

Jana Kratochvílová. Oblastní přebor Vltava v Praze 18. a 19. 5. přinesl vítězství dvojskifu dorostenek Jana Kratochvílová, Klára Blažková a skifařce Mirce Děkanovské, další posádky se probjovaly do finále a vybojovaly si postup na Přebor ČSR. Oddíl si z Prahy také přivezl již čtvrtý dětský skif Technosport. Ústecká zatáčka 24. - 25. 5. přinesla opět vítězství dvojskifu dorostenek Jana Kratochvílová, Klára Blažková a zvítězila i skifařka Mirka Děkanovská.²³⁷ Na přeboru ČSR získaly dorostenky J. Kratochvílová a K. Blažková stříbrné medaile a stříbro získal na přeboru ČSR a ČSSR i junior J. Děkanovský, kterému o kousek unikla nominace do juniorského reprezentačního družstva ČSSR. Jeho sestře Mirce se velmi dařilo, když ve skifu získala titul oblastní, republikové i federální přebornice.²³⁸ Regata v Lysé 22. - 23. 6. přinesla vítězství na skifu Mirce Děkanovské a Evě Vavřínové, zvítězili i junioři na dvojskifu Jan Děkanovský a Martin Šimák. Přebor ČSSR dorostu a st. žactva v Praze 6. - 7. 7. znamenal stříbrnou medaili pro skifařku Mirku Děkanovskou. Na Přebor ČSSR juniorů do Třeboně 7. - 8. 9. se kvalifikovala jediná táborská posádka - dvojskif Jan Děkanovský, Martin Šimák a dojeli si pro výborné 4. místo. Posledním závodem sezóny byly Mělnické poháry 21. - 22. 9., kde zvítězily juniorské dvojskify Jan Děkanovský, Martin Šimák a Pavel Průša, Pavel Doležal, dále skifaři Pavel Doležal, Mirka Děkanovská a Jana Kratochvílová a junioři pak společně zvítězili i na párové čtyřce. Rok 1985 celkově znamenal účast na 15 soutěžích a 34 prvních míst, opět byl táborský oddíl nejlepší v celém Jihočeském kraji.²³⁹ V tomto roce tato mládež vytvořila základní kádr jihočeského TSM veslování v Třeboni.²⁴⁰

Rok 1986 byl zahájen spuštěním prámu na hladinu 31. 3., ale už před tím se konaly testy reprezentačních výběrů, kterých se zúčastnili Jan Děkanovský a Pavel Průša. První společnou soutěží byly veslařské závody mládeže v Praze 26. - 27. 4., zde zvítězila na skifu st. žákyně Mirka Děkanovská a dobře si vedli junioři Jan Děkanovský, Martin Šimák, Pavel Průša a Pavel Doležal na skifech, na dvojskifech i párové čtyřce dokázali porazit i některé posádky ze střediska vrcholového sportu mládeže. Na oblastním přeboru Vltava v Praze 24. - 25. 5. zvítězila žákyně Mirka Děkanovská, na 2. místo na skifu dosáhla Jana Kratochvílová a přidala stejné umístění s Klárou Blažkovou i na dvojskifu, druhý byl na skifu i žák Vladimír Hána, žákyně Dana Folkmanová a Ivona Průchová na dvojskifu. Na regatě v Lysé 14. - 15. 6. táborští

---

²³⁷ Osobní rozhovor s J. Mládkem, dne 3. 3. 2019.

²³⁸ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 70.

²³⁹ Osobní rozhovor s J. Mládkem, dne 3. 3. 2019.

²⁴⁰ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 70.

junioři zvítězili ve všech šesti disciplínách, kde startovali a pět vítězství přidali i žáci a dorostenky - 11 vítězství na jediné regatě se stalo historickým a dosud nepřekonaným úspěchem. Jan Děkanovský ve stejném termínu startoval s Duklou Praha na Přeboru ČSR juniorů v Brně - na dvojskifu byl pátý a na párové čtyřce získal stříbrnou medaili. Přebor ČSR dorostu a žactva proběhl 20. - 22. 6 v Jindřichově Hradci – 3. místo ve vloženém závodě vybojovala ml. žákyně Dana Folkmanová a pro suverénní vítězství a titul si mezi st. žákyněmi dojezdila na skifu Mirka Děkanovská. Přebor ČSSR st. žactva v Praze 5. - 6. 7. znamenal vítězství a titul pro Mirku Děkanovskou na skifu. Dne 11. - 13. 7. pak proběhly celostátní prověřkové závody tréninkových středisek mládeže "O pohár Dr. Otakara Johna" a Přebor ČSSR juniorů v Praze. Junior Jan Děkanovský startoval zase ve společenství s Duklou Praha na párové čtyřce a byla z toho stříbrná přebornická medaile. V závodech TSM zvítězily Jana Kratochvílová a Klára Blažková na dvojskifu, také skifařka Mirka Děkanovská, 2. místo přidal dvojskif st. žáků Vladimír Hána, Miroslav Kovač a díky dobrým výsledkům dalších mladých veslařů z Třeboně a Jindřichova Hradce jihočeské TSM v celostátní soutěži překvapivě zvítězilo. Úspěchy však byly zastíněny úmrtím dlouholetého předsedy veslařského oddílu, Josefa Čadila v červenci roku 1986. Po prázdninové přestávce vyjely pak táborské posádky na regatu do Břeclavi 23. - 24. 8. - zde na skifu zvítězila Dana Folkmanová. Regata na Seči 6. - 7. 9. přinesla vítězství žákyním Daně Folkmanové a Ivoně Průchové na dvojskifu, zvítězil i mužský dvojskif Jiří Diviš - Jan Děkanovský, dvojskif žáků Kovač - Berka a zvítězili i skifaři Kovač a Jan Děkanovský. V Račicích na umělém kanále pak 20. - 21. 9. proběhlo finále čs. poháru ve veslování "C" - z 12 bodovaných oddílů skončil Tábor na krásném 4. místě, když vítězství ve svých disciplínách vybojovali Mirka Děkanovská, Jan Děkanovský, Dana Folkmanová, Martin Šimák, Jana Kratochvílová, Pavel Doležal, Klára Blažková, Miroslav Kovač, Ivona Průchová i veslující trenér Jiří Diviš. Přes únavu z dlouhé sezony se oddíl zúčastnil i Mělnických pohárů 27. - 28. 9. - posádky z Tábora zvítězily 6x. Mirka Děkanovská s Janou Kratochvílovou pak přešli na Sportovní gymnázium v Pardubicích, ale nadále závodily za mateřský oddíl - na podzimních mezinárodních závodech v Praze Mirka Děkanovská zvítězila na školní párové čtyřce i dvojskifu a porazila i oddílové posádky tehdejší veslařské velmoci NDR. Polabský pohár v Brandýse 19. 10. znamenal dalších 9 vítězství do sbírky. Dne 15. 11. 1986 se vyndal prám a uzavřela se loděnice s bilancí účasti ve 20 soutěžích a 55 vítězstvími, které nebyly dodnes překonány. Mezi nejlepšími sportovci okresu Tábor se umístila Mirka Děkanovská na 3. místě, mezi kolektivy na 2. místě družstvo veslařů -

talentované mládeže a ocenění získal i trenér Jiří Diviš. Předsedou oddílu byl pak v prosinci po Josefu Čadilovi zvolen Pavel Navrátil.

Rok 1987 byl veslaři zahájen až 4. 4., kdy konečně rozmrzl Jordán, 12. 4. se spustil na vodu prám a hned 21. 4. se oddíl zúčastnil Veslařské středy v Třeboni, kde zvítězili skifaři - dorostenec Vladimír Hána a st. žák Miroslav Kovač. Na regatě v Neratovicích 9. - 10. 5. zvítězila ml. žákyně Dana Folkmanová na skifu a skifař st. žák Miroslav Kovač. Oblastní přebor Vltava byl rozdělen na dvě části - v Račicích 16. - 17. 5. získala zlato Mirka Děkanovská a Jana Kratochvílová ve školních posádkách (dvojskify) a 23. - 24. 5. v Praze zvítězily na dvojskifu ml. žákyně Dana Folkmanová a Ivona Průchová a na skifu st. žák Miroslav Kovač. Mělnické poháry 30. - 31. 5. znamenaly zlato pro skifaře Miroslava Kovače, Vladimíra Hánu, Pavla Doležala a ve dvojskifu st. žáků získali zlato Miroslav Kovač a Václav Berka. Dne 6. 6. proběhla mezinárodní regata veteránů v Jindřichově Hradci - spíše symbolicky se zúčastnil Jiří Vidlák (veteránské veslování se pak začalo hodně rozvíjet a tábořské posádky se do něj v dalších letech úspěšně zapojovaly). Dne 27. -28. 6. na regatě v Lysé zvítězili skifaři Miroslav Kovač, Václav Berka, Dana Folkmanová a dvojskif Dana Folkmanová a Ivona Průchová. V Hodoníně 4. - 5. 7. zvítězili skifaři Miroslav Kovač, Václav Berka, Dana Folkmanová a dvojskify Miroslav Kovač, Václav Berka a Dana Folkmanová, Ivona Průchová. Dne 10. - 12. 7. proběhl v Račicích Přebor ČSSR a závody TSM, kde za Tábor startovali Jana Kratochvílová, Miroslav Kovač a Vladimír Hána - individuální výsledky se nepodařilo zachytit, ale třeboňské TSM skončilo na 3. místě. Ve stejném termínu proběhla v SSSR soutěž Družba veslařek do 17 let - reprezentací ČSSR byla pověřena Mirka Děkanovská a na párové čtyřce si mladé veslařky dojely pro 4. místo. Po letní přestávce pak pokračovaly další soutěže - 20. - 21. 8. to byly závody mládeže v Třeboni, zde si táborští veslaři připsali dalších pět vítězství - dvojskif Vladimír Hána a Miroslav Kovač a skifaři Václav Berka, Vladimír Hána, Tomáš Makovec a Jan Jiráček. Mužská posádka Miroslav Krejčí, Jiří Diviš, Pavel Doležel, doplněná Janem Děkanovským za Bohemians Praha poněkud ilegálně vyrazila na Slováckou regatu v Břeclavi 22. - 23. 8., kde se jim na čtyřce s kormidelníkem podařilo zvítězit. V závodě „O perníkové srdce v Pardubicích“ 5. - 6. 9. přidaly celkem čtyři vítězství Mirka Děkanovská a Jana Kratochvílová ve školních posádkách. V Československém poháru „C“ v Račicích 3. - 4. 10 sice žádná tábořská posádka nezměřila, ale oddíl VS Tábor skončil na 6. místě z 15 účastníků. Tábořské posádky pak se ctí absolvovaly podzimní kontrolní závody 24. 10. na Hořínském kanále u Mělníka. Za celý rok to bylo 26 soutěží a dle vlastní evidence 52 vítězství - oficiální žebříček však oddílu přiznal jen 49

vítězství ze 177 startů a 27. místo mezi 38 klasifikovanými veslařskými oddíly. Mezi nejlepšími sportovci okresu Tábor za rok 1987 se Mirka Děkanovská umístila na 7. místě a oceněna - bez určení pořadí byla i Dana Folkmanová.

Počínaje rokem 1988 začalo období největších úspěchů oddílů, ale zároveň obdobím, které bylo jen spoře zaznamenáváno a pamatováno. V březnu se rozvodnil Jordán - uplaval i prám, vytažený na zimu na břeh, takže veslovat se mohlo až od 2. 4. Sezona začala optimisticky, ale po její polovině bylo nutné konstatovat, že po 12 tradičních soutěžích měl oddíl VS Tábor jen 13 vítězství. Dobře si vedli ml. žáci Tomáš Makovec, Michal Pěkný a Jan Jiráček, také dorostenci Vladimír Hána, Miroslav Kovač a Miroslav Semrád. Přebor ČSR přinesl stříbro pro Mirku Děkanovskou na skifu, Miroslav Kovač a Vladimír Hána byli ve finále pátí a Mirka Děkanovská si pak ve společenství zajela i párovou čtyřku, kde získala další zlato a její posádka porazila i reprezentační posádku. Dne 8. - 10. 7. startovala Mirka Děkanovská na mezinárodní soutěži Družba juniorek v Třeboni - na dvojskifu dojela čtvrtá, byl to třetí nejlepší výsledek čs. družstva. Dne 17. 7. si pak Mirka Děkanovská dojela na Přeboru ČSSR juniorek v Račicích pro zlatou medaili a titul na dvojskifu s reprezentační kolegyní Veverkovou z Brna. Zbytek sezony však už zaznamenán nebyl.

Rok 1989 začal spuštěním prámu na vodu 11. března, do poloviny května pak tábořské posádky absolvovaly tři soutěže - v Praze, Třeboni a Neratovicích. Zvítězili na skifu Tomáš Makovec, Martin Pouzner, znovu Tomáš Makovec, junior Milan Semerád a dorostenec Tomáš Pytelka a dorostenci Baluch s Berkou zvítězili na dvojskifu. V Neratovicích opět zvítězil Tomáš Makovec, také Martin Pouzner a s litoměřickým Šmerdou přidal i vítězství na dvojskifu. Zvítězily i st. žákyně na dvojskifu Dana Folkmanová a Ivona Průchová. V kontrolních závodech reprezentačních výběrů se dařilo Mirce Děkanovské - ta se pak stala mezinárodní juniorskou mistryní Francie na dvojce bez kormidelníka (soutěž se konala v Maconu). Na Přeboru ČSR juniorek pak získala zlato na dvojce bez kormidelníka i na osmě. Vladimír Hána si na Přeboru ČSR vyjel stříbrnou medaili ve společenství na čtyřce bez kormidelníka. Hned na začátku července se Mirka Děkanovská dočkala i medaile ze soutěže Družba v Rumunsku - bylo to stříbro za osmu. Na Přeboru ČSSR si Mirka Děkanovská vybojovala znovu zlato za dvojku bez kormidelníka i osmu, s posádkou osmy juniorek pak absolvovala i Mistrovství ČSSR seniorek - zde juniorky zvítězily. Dvě finálová umístění vybojoval na Přeboru ČSSR juniorů i Vladimír Hána. Začátkem srpna se pak konalo MS juniorů v maďarském Szegedu - Mirka Děkanovská byla členkou čs. osmy, která vybojovala

bronzovou medaili a tím i největší úspěch veslařského oddílu VS Tábor v celé jeho 80leté historii. Podzimní závodění už bylo skromnější, historie pamatuje, že v Třeboni zvítězili skifaři Petr Čermák, Martin Pouznar a dvojskif Pouznar a Šmerda. Prám se vyndal 11. 11., pak už byla sametová revoluce a nová doba přinesla nové věci a ty tábořské veslování dost upozadily. Celkové výsledky roku 1989 nikdy úplně shrnuty nebyly, ale Mirka Děkanovská byla vyhodnocena 8. nejlepším jihočeským sportovcem a 3. nejlepším sportovcem okresu Tábor. Funkci předsedy oddílu pak převzal Miroslav Děkanovský, když hlavním trenérem již delší dobu byl a nadále zůstal Jiří Diviš.²⁴¹

Obrázek 36. M. Děkanovská. Fotografie převzata z periodika Palcát 30. 8. 1989.

6.8 Stolní tenis

Dne 8. – 9. 11. 1969 se uskutečnil 12. ročník celostátního turnaje ve stolním tenise, kde na 3. místě skončily tábořské ženy Hrušová a Rukavičková. Cenu nejlepších hráčů okresu získaly z VS Tábor Čermáková a Šimák. Také se uskutečnil zájezd na Slovensko, kde se sehrálo

---

²⁴¹ Osobní rozhovor s J. Mládkem, dne 17. 3. 2019.

přátelské utkání s Župou Budapešť, které VS Tábor podlely 5:9 a druhé utkání se stejným výsledkem skončilo proti Novým Zámkům. Táborští hráli v sestavě Dyršmíd, Adam, Kohout, Kříčenský a Ševčík. V sezoně 1969/70 se podařilo jak mužům ve složení: F. Dyršmíd, F. Kohout, F. Ševčík, P. Adam a F. Kříčenský vybojovat 1. místo v divizi, tak i ženám ve složení: H. Smržová, M. Hrušová, A. Dvořáková a J. Rukavičková zvítězit v divizi. A tak oba týmy pro nadcházející sezonu postoupily do II. ligy.

V sezoně 1971/72 se hráči VS Tábor neudrželi ve II. lize a museli sestoupit zpět do divize. V roce 1972 se uskutečnil další okresní přebor, ve kterém VS Tábor získaly 11 titulů ze třinácti. V kategorii mužů zvítězil F. Kohout a v ženách Šindelková.

V roce 1973 došlo k přesunu ze Starého města do tělocvičen IV. ZDŠ na Maredově vrchu, ale bylo to jen přechodné období. Poté se tabletenisté přestěhovali na Zimní stadion, kde měli nádhernou herna se 6 stoly.²⁴²

Obrázek 37. Herna na tábořském zimním stadionu. Fotografie převzata z knihy Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor.

Poté co byla zřízena herna na Zimním stadionu, vzniklo v roce 1974 TSM, jehož vedoucím se stal J. Klaus a trenéry A. Novák, J. Bohdanecký, Z. Lambert a V. Jehně. TSM vychovávalo nejen tabletenisty pro VS Tábor, ale i pro ostatní oddíly v Jihočeském kraji. Od jeho založení bojovala u zelených stolů nová generace ve složení: Procházka, Sechovec, P. Novák, Jindra, Veslík, Smrž, Kříčenská, Bartáková, Smržová, Vozábalová, Štěpánová, Nováková, Ševčíková, Truhlářová a Hejlíková, pro které byly vzorem absolventky TSM – R. Pravdíková, Z., a H. Lončíkovy a J. Miškovčiková.

²⁴² *Kronika oddílu stolního tenisu Vodní stavby Tábor*. (1977).

V roce 1975 došlo k jednomu z nejlepších úspěchů v oddíle VS Tábor, když se R. Pravdíková a Z. Lončíková staly mistryňmi ČSR v družstvech žactva a o rok později mistryňmi ČSSR v družstvech.²⁴³

Obrázek 38. Vlevo R. Pravdíková, vpravo Z. Lončíková. V roce 1975 přebornice ČSR v družstvech a v roce 1976 přebornice ČSSR v družstvech. Fotografie převzata z knihy Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor.

V sezoně 1980/81 se hráčkám VS Tábor podařilo udržet v Národní lize, když skončily na 8. místě z jedenácti týmů. Muži i pro příští sezonu hráli krajský přebor I. třídy. V této sezoně se vyhlášoval žebříček deseti nejlepších hráček v krajském přeboru a z VS Tábor skončila na 2. místě I. Štěpánková a na 5. místě J. Miškovčíková

V červnu roku 1982 se uskutečnil turnaj veteránů, na kterém zvítězil Knotek před Klausem a Jirčíkem.²⁴⁴

V roce 1984 došlo k rozpadu TSM v Jihočeském kraji. Tábor dlouhodobě v krajském přeboru reprezentovaly VS Tábor a po jednom družstvu Spartak Sezimovo Ústí a Lokomotiva Tábor.²⁴⁵

²⁴³ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 56.

²⁴⁴ *Kronika oddílu stolního tenisu Vodní stavby Tábor*. (1982).

V sezoně 1985/86 došlo k mezinárodnímu utkání proti Moskvě, ve kterém tábořské ženy prohrály suverénně 0:18 a muži 8:10. K dalšímu přátelskému utkání došlo proti hráčkám z NDR, ve kterém tábořské ženy zvítězily s převahou 10:0 a muži 12:8.

Obrázek 39. Muži VS Tábor z roku 1985. Fotografie převzata z knihy Koláček, B. (1989). *30 let TJ Vodní stavby Tábor*. Vydal: TJ Vodní stavby Tábor ve spolupráci s oddělením informací a propagace s. p. Vodní stavby Praha.

V sezoně 1986/87 hráli jak muži, tak i ženy krajský přebor I. třídy. Dne 27. 9. 1986 se uskutečnil okresní přebor jednotlivců dospělých, ve kterém zvítězila v ženách I. Nováková a v mužích V. Sechovec, oba z VS Tábor. Dne 11. – 12. 10. 1986 se konal krajský přebor jednotlivců v Netolicích, ve kterém zazářila tábořská J. Miškovčiková, když se stala trojnásobnou přebornicí Jihočeského kraje, když zvítězila ve dvouhře, s Bohdaneckým ve smíšené čtyřhře a s Lambertovou ve čtyřhře žen. V této sezoně se ženám podařilo vyhrát krajský přebor I. třídy, ale v kvalifikaci neuspěly a do Národní ligy nepostoupily.²⁴⁶

Ale již v další sezoně se tábořským ženám podařilo postoupit zpět do II. ligy. V krajském přeboru I. třídy reprezentovala v této sezoně dvě družstva a v krajském přeboru II. třídy jedno družstvo.²⁴⁷

²⁴⁵ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 56.

²⁴⁶ Koláček, B. (1989). *Stolní tenis od roku 1981 do konce sezony 1988-89*.

²⁴⁷ Koláček, B. (1989). *30 let TJ Vodní stavby Tábor*. Vydal: TJ Vodní stavby Tábor ve spolupráci s oddělením informací a propagace s. p. Vodní stavby Praha, s. 34.

V sezoně 1988/89 byl sestaven nový výbor oddílu, jehož předsedou se stal J. Cápál, místopředsedou J. Klaus a trenérem dospělých P. Lončík.²⁴⁸

6.9 Tenis

Dne 22. 11. 1969 byla v Táboře ustanovena Jihočeská župa tenisová, v jejímž čele stál Miroslav Hlaváček. Mladí tenisoví hráči si založili sekci Experiment sport klubu Tábor. Vedení oddílu jim propůjčilo klubovnu, kterou si mladíci na vlastní náklady přebudovali tak, aby se zde ve svém volném čase mohli scházet. Po dlouhé době došlo k dohodě mezi oddíly Sezimova Ústí a SZeŠ Tábor. Sezimovo Ústí posílily táborské tenistky Dolejší a Tichá a do Tábora přišel J. Franta, který byl jeden z nejlepších tenistů v oblasti a V. Hudečková, která byla vítězkou celostátních turnajů žáků a jedna z nejlepších dorostenek. Do této sezony nastoupil táborský tenisový oddíl v této sestavě: J. Novák, J. Franta, V. Hudečková a H. Amchová.²⁴⁹

V průběhu 70. a 80. let se tenis dostával do popředí. Docházelo k postupnému postavení nových tenisových kurtů a vznikaly nové tenisové oddíly. Táborský tenisový oddíl SZeŠ Tábor hrál nejvyšší krajskou soutěž tzv. krajský přebor I. třídy. Začal také velice svědomitě pracovat s mládeží a vznikla při oddíle tenisová škola.²⁵⁰

Za zmínku stálo, že v roce 1980, se H. Míková stala krajskou přebornicí ve starších žákyních ve dvouhře.²⁵¹

V roce 1982 se táborskí tenisté staršího dorostu umístili v KP I. třídy jako nováček na krásném 3. místě.²⁵² V kategorii dospělých skončili táborskí v KP I. třídy na 5. místě.²⁵³

6.10 Kuželky

V roce 1969 táborský kuželkářský oddíl vystoupil z krajského přeboru I. třídy pro nedostatek hráčů a Budín s Hachem přestoupili do Sezimova Ústí, kde se tato soutěž hrála.

---

²⁴⁸ Koláček, B. (1989). *Stolní tenis od roku 1981 do konce sezony 1988-89*.

²⁴⁹ Nosek, J. (1969). *Tenis na Táborsku*. Tábor: Nákladem OV ČSTV v Táboře, s. 44.

²⁵⁰ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 62-63.

²⁵¹ Palcát, 18. 6. 1980. (č. 24).

²⁵² Palcát, 1. 9. 1982. (č. 35).

²⁵³ Palcát, 29. 9. 1982. (č. 39).

V sezoně 1972/73 dosáhl v okresním přeboru v domácím zápase proti Spartaku Sezimovo Ústí, Hrstka V. nového rekordu výkonem 467 kuželek. V další sezoně Lokomotiva Tábor „A“ postoupila do krajského přeboru II. B třídy.

V roce 1975 proběhl okresní přebor jednotlivců v Sezimově Ústí, na kterém J. Janča obsadil krásné 5. místo. Dne 3. dubna 1975 se uskutečnil turnaj k svátku žen, ve kterém táborská B. Jančová obsadila také 5. místo.

Sezona 1976/77 se Lokomotivě Tábor v krajském přeboru nevydařila, když se hráči nepohodli a přestal hrát L. Suchánek a O. Tuček. Proto museli nastoupit hráči z okresní soutěže, což mělo za následek, že kuželkáři uhráli jen 4 body a sestoupili do okresního přeboru.

Hned v další sezoně, ale Lokomotiva Tábor „A“ zvítězila a postoupila zpět do krajského přeboru II. B třídy, když se o tento postup zasloužili: B. Jančová, J. Janča, J. Čásenský, J. Bohuslávek, Z. Zeman, P. Vodstrčil, K. Macoun, L. Suchánek a A. Bartoš. Bohužel, ale hned v další sezoně Lokomotiva spadla zpět do okresního přeboru. V roce 1978 se uskutečnil okresní přebor jednotlivců v Soběslavi, na kterém hráči Lokomotivy Tábor obsadily 2., 6. a 11. místo. Nejlepší z táborských byl J. Čásenský, který výkonem 889 kuželek, byl nejlepší v druhém náhozu a jen 10 kuželek ho dělilo od titulu okresního přeborníka. Od sezony 1980/81 hrála Lokomotiva Tábor „A“ opět krajský přebor.

V roce 1984 zvítězili táborskí kuželkáři v ČNL a stali se tak přeborníky ČSR, o což se zasloužili: J. Zámečník, Z. Procházka, Ing. I. Kučera, L. Ludvík, J. Zikuška, I. Zámečník, P. Hofbauer a M. Fořter.²⁵⁴

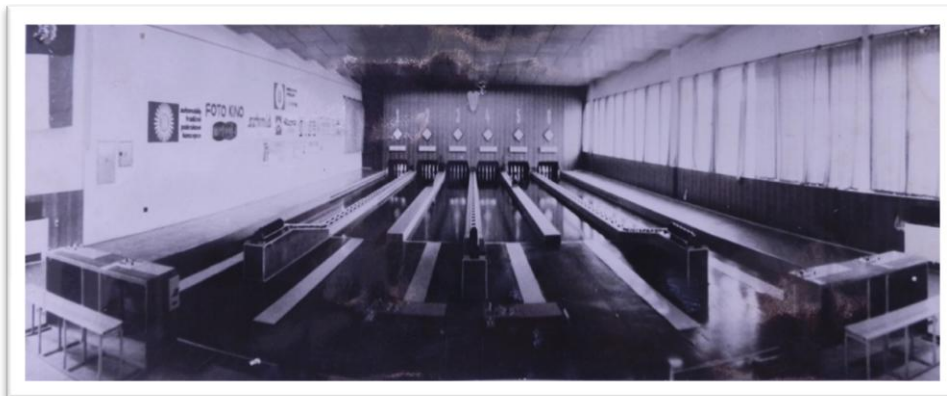
Rok 1985 byl pro Lokomotivu Tábor historický, když L. Bartoš vyjednal přátelský zápas proti Spartaku Třebíč, který byl mistrem celostátní ligy. Tohoto utkání se zúčastnili: Zeman, Janča, Fröhlich, Kašpar, Čásenský, Kovařík, Pudil, Jančová, Fröhlichová, Paulová a Kohoutková. Táborskí prohráli „jen“ o 334 kuželek. Uskutečnil se také okresní přebor mužů a žen, ve kterém v kategorii mužů obsadil 2. místo Z. Zeman a 5. místo P. Vodstrčil, kteří si zajistili postup do krajského přeboru jednotlivců. V kategorii žen se na 5. místě umístila L. Paulová a na 8. místě L. Zubrycká.²⁵⁵

---

²⁵⁴ Palcát, 25. 4. 1984. (č. 17).

²⁵⁵ *Kronika kuželkářů na Střelnici v Táboře.* (1985).

Od 1. 1. 1986 započala Lokomotiva Tábor se stavbou nové čtyřdráhové kuželny na fotbalovém hřišti Lokomotiva Tábor za nádražím.²⁵⁶

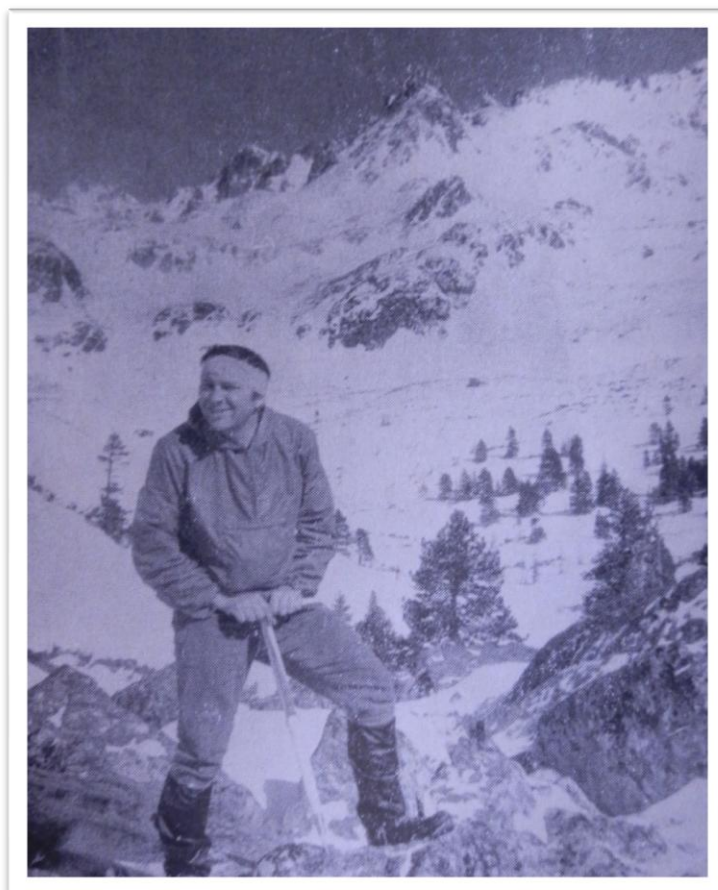
Obrázek 40. Sen kuželkářů čtyřdráhová kuželna. Fotografie převzata z kroniky *Kronika kuželkářů na Střelnici v Táboře*. (1985).

6.11 Horolezectví

V roce 1972 byl na svoji žádost zproštěn funkce J. Olšaník a na jeho místo nastoupil od 1. 1. 1973 F. Pozniak. Převzal oddíl, který měl 6 členů, z toho prakticky žádné lezce ani žádný lezecký materiál. Na jaře se přihlásili noví zájemci, a tak započal jejich výcvik, který se uskutečnil u Lužnice a na Choustníku. Jelikož měli noví členové zájem a nadání, byl jim poté umožněn i výcvik v Prachovských skalách a na podzim ve Vysokých Tatrách. Díky pravidelnému tréninku se dostavily první úspěchy, jako např. v Tatrách byly přeženy cesty kvalifikace IV. a V. na pískovci dokonce VII. Došlo i k navýšení počtu členů, někteří si udělali i cvičitelský kurs IV. třídy a také I. výkonnostní třídy. Byl uspořádán první ročník horolezeckého srazu na Choustníku, kterého se zúčastnili českobudějovičtí, píseční i strakoničtí horolezci. Došlo k obnově vztahů s jihočeskými horolezci a tým tábořský horolezecký oddíl vnikl do podvědomí horolezecké veřejnosti.²⁵⁷

²⁵⁶ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Tábořsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 44.

²⁵⁷ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 44.

Obrázek 41. Předseda tábořského horolezeckého oddílu F. Pozniak na snímku ve Vysokých Tatrách. Fotografie převzata z knihy Kolářek, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor.

V roce 1974 se tábořský oddíl dočkal nového lezeckého materiálu, který byl dovozen z Rakouska. Dne 27. 1. se uskutečnil závod „Jizerská 50 – Memoriál Peru“, kterého se zúčastnil V. Honzák, J. a F. Pozniakovi. Závod dokončil, ale pouze V. Honzák, který skončil na 643. místě z 847 startujících. V květnu byly uspořádány v Prachově oslavy 50 let horolezectví v Čechách, kterých se z tábořských zúčastnil pouze J. Pozniak, který zdolal výstup na Obelisk trasou kvalifikace VII.²⁵⁸

V roce 1975 bylo v oddíle již 40 aktivních členů: z toho šest cvičitelů a dvanáct nositelů výkonnostních tříd.²⁵⁹ K náročným akcím patřil přechod rumunského hřebene Faragáže, výjezdy do Tater, kde tábořští horolezci absolvovali trasu klasifikace VI. a samozřejmě výjezdy na pískovcové skály, kde se VS zaměřovaly na lezení klasifikace VII.²⁶⁰ V tomto roce dostal horolezecký oddíl od pana Chalupy klubovnu v Lužnickém údolí. Dále se

²⁵⁸ *Kronika horolezeckého oddílu TJ Vodní stavby Tábor*. (1986).

²⁵⁹ Kolářek, B. (1989). *30 let TJ Vodní stavby Tábor*. Vydal: TJ Vodní stavby Tábor ve spolupráci s oddělením informací a propagace s. p. Vodní stavby Praha, s. 49.

²⁶⁰ Kolářek, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 45.

táborským podařilo s pomocí paní Maňhové získat tělocvičnu, kde mohly zlepšovat svoji fyzickou kondici. Dne 3. – 13. 9. absolvoval J. Pech a F. Pozniak cvičitelský kurs ve Vysokých Tatrách, který úspěšně zvládli a získali kurz cvičitele III. třídy.

Obrázek 42. J. Pech při výšlapu na Ošarpan ve V. Tatrách. Fotografie převzata z kroniky *Kronika horolezeckého oddílu TJ Vodní stavby Tábor*. (1986).

V roce 1976 došlo k dokončení klubovny. Na výroční schůzi, která se uskutečnila 12. 12. 1976, byl předán diplom za II. stupeň odznaku „horolezectví“ těmto členům: J. Hauserovi, J. Pechovi, J. Markovi, O. Drahozalovi, S. Wildové, J. Olšaníkovi, J. Olšaníkové a F. Pozniakovi.²⁶¹

V roce 1978 se vypravili do Rakouských Alp táborští horolezci P. Konečný, M. Řezáč a J. Hauser, kteří zde zdolali nejvyšší vrchol Ötzallských Alp. Dále vystoupali ve slavné horolezecké oblasti Wilder Kaiser, na Pradigstuhl trasou obtížnosti IV +, na Fleischbank a na závěr na Christaturm trasou obtížnosti V + A1. Další členové přešli hřeben Faragaše.²⁶² K nezapomenutelným výstupům v Tatrách patřily Západní bašta, Křižákova a Orłowského cesta, dále výstup na východní Železný štít a další.²⁶³ Táborští, ale zdolávali nejenom výstupy v Tatrách, ale i u nás na pískovci. Absolvovali krásné cesty Kosmonautů, Paštův odkaz,

²⁶¹ *Kronika horolezeckého oddílu TJ Vodní stavby Tábor*. (1986).

²⁶² Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 46.

²⁶³ Koláček, B. (1989). *30 let TJ Vodní stavby Tábor*. Vydal: TJ Vodní stavby Tábor ve spolupráci s oddělením informací a propagace s. p. Vodní stavby Praha, s. 50.

Západní sokolíky, Studenou cestu na Modlitbu skal, Prachovskou jehlu, Kapelníka, Taktovku, Dračí věž, Dračí zub a spoustu dalších. Tento úspěšný rok zakončil J. Marek, který ve společnosti českobudějovického P. Dvořáka zdolali direttisimu Malého Kežmarského štítu. Tento výstup byl oceněn jako krajský výstup roku.

V roce 1979 přišla pro horolezecký oddíl tragická chvíle, když se 3. července zřítíl v Příhrazech člen oddílu Ing. Karel Budinský. Celý zbytek sezony proběhl ve stínu jeho odchodu. V srpnu 1979 odjel tábořský horolezec P. Konečný do francouzských Alp do Chamonix, kde absolvoval výstup na ledovou stěnu Tour Ronde, Kosmickým pilířem a Rebuffotovou cestou na Auguille di Midi a na konec zdolal nejvyšší vrchol Alp – Mont Blanc, hřebenem Fourche. Další členové oddílu P. Filip a Ing. J. Prchlík zavítali do Julských Alp, kde zdolali náročný výstup na Triglav, Škrlatici, Jalovec a další.²⁶⁴ Dále zavítali táborští horolezci do Bulharských hor, kde absolvovali výstup na vrchol Vichrenu, což je druhá nejvyšší hora Bulharska, dále pak zdolali vrcholy Kutelo, Suchodol, Todorin, Muratov, Vzela, Tipic, Bezbog a další. Absolvovali také výstup na Rilú, která je nejvyšším pohořím Balkánu.

Od roku 1980 absolvovali táborští horolezci výstupy na Etzalské Alpy, kde vystoupali na ledový Brochkogel a Wildspitz, dále navštívili italské Dolomity a evropskou horolezeckou arénu Paklenici.²⁶⁵ Dne 25. 5. 1980 se uskutečnil V. závod dvojic v horolezecké všestrannosti, který pořádali České Budějovice. Táborští horolezci se tohoto závodu zúčastnili poprvé ve složení: Marek a Zachariáš. Tábořská dvojice si i přes menší ztrátu z lezecké části vše vynahrádila během na Klet, kde všechny soupeře porazila, a Marek vylepšil traťový rekord o 6 minut. Tím to si táborští horolezci zajistili vítězství v tomto závodě.

V roce 1983 absolvovali táborští horolezci Zachariáš, Marek a Konečný společně s pražskými vysokoškoly zájezd do sovětské Asie do Fanských hor. Z důvodu neznalosti terénu bylo dosaženo pouze několika štítů a to chodeckým způsobem.

V červnu roku 1984 proběhl v Radošovicích kurz cvičitelů III. třídy, kterého se z tábořských zúčastnili: Kasl, Řezáč, Šípka, Marek, Zachariáš, kteří obdrželi titul cvičitelů a i pan Pilař, který nebyl přítomen.

V září roku 1985 byl uspořádán zájezd na Kavkaz do hlavního města Svanetic, kterého se zúčastnil tábořský předseda ve společnosti pražských horolezců. Všechny výstupy byly

---

²⁶⁴ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 46.

²⁶⁵ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Tábořsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 42.

uskutečněny turistickou formou. Byl pokořen výstup na Joseliani a Tviber, vrcholu Lajla nebylo docíleno z důvodu malých zkušeností pražských horolezců a pokusu o túru na Elbus nebylo dosaženo, protože na severu už vládla zima. Další výprava byla uskutečněna do Rumunska ve složení: F. Vondruška, D. Jakešová, A. Romanovský, manželé Vaněčkovi a D. Věncek. Táborští horolezci zde absolvovali turistický výstup na nejvyšší vrchol La Om, který měří 2 244 m.²⁶⁶

Obrázek 43. Výstup na Lajlu - horní patro ledovce. Fotografie převzata z kroniky *Kronika horolezeckého oddílu TJ Vodní stavby Tábor*. (1986).

Nejlepším horolezcem oddílu byl vyhlášen Jindřich Zachariáš, když v roce 1986 před očima lezců z celé Evropy přelézal ty nejobtížnější výstupy v jugoslávské Paklenici.²⁶⁷

6.12 Plavání

V roce 1971 vznikla v plaveckém oddíle nová jednota TJ Dukla Tábor, která pod tímto názvem fungovala do roku 1982. Doposud tábořský plavecký oddíl trénoval na Maredově vrchu nebo na vojenské plovárně na Jordáně. V zimním období se jezdilo trénovat do Jihlavy, Strakonice i Č. Budějovic.

²⁶⁶ *Kronika horolezeckého oddílu TJ Vodní stavby Tábor*. (1986).

²⁶⁷ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Tábořsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 42.

V roce 1982 byl v Táboře konečně otevřen krytý plavecký bazén, který měl délku 25 m a tak začali táborští trénovat tam. V té době patřily k nejlepším tábořským plavkyním E. Kolesová a E. Macháčková, které se umísťovaly na předních medailových příčkách. K dalším skvělým plavcům té doby patřili: J. Křivánková, J. Křivánek, D. Bor a další. V roce 1985 bylo při TJ Tábor vytvořeno TSM plavání s 8 závodníky.

V roce 1988 se stala přebornicí ČSR desetiletá L. Karibová, která vyrovnala čs. rekord na 50 m prsa v čase 0:40,4. V tomto roce řídil plavání nový výbor TJ Tábor v čele s předsedou Schnejdrem, který se zasloužil o rekonstrukci vojenské plovárny se sportovním areálem. V TJ Tábor začaly vznikat nové oddíly vodního póla, synchronizovaného plavání, triatlonu a později i windsurfingu.²⁶⁸

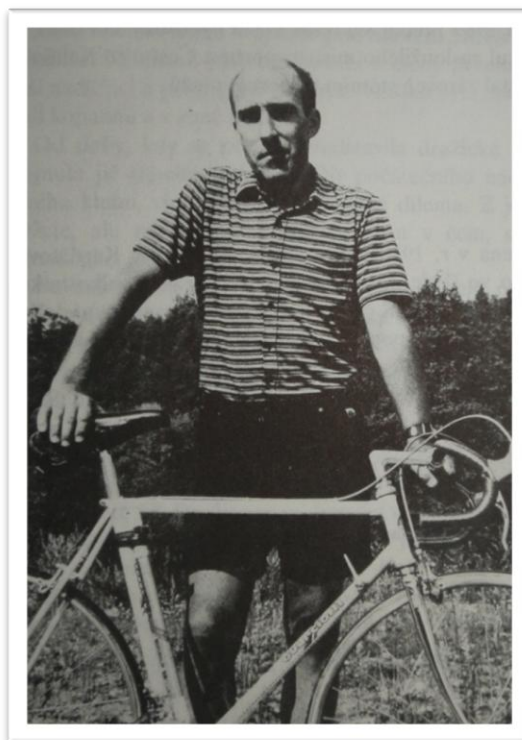
6.12 Cyklistika

V roce 1952 se jel v Českých Budějovicích Závod míru, který byl pro tábořské cyklisty značným impulsem. Všechny další ročníky Závodu míru, už byly v režii tábořských. Začaly vznikat cyklistické oddíly v okrese Tábor, konkrétně v Táboře Lokomotiva Tábor.

V roce 1972 Čestmír Kalaš založil v Táboře cyklistický oddíl, jehož patronem se stal Jihočeský podnik služeb mládeže. Zde dosahovali úspěchů např. Jiří Ženíšek, Václav Samec, Václav Kaprál, Jindřich Bílý, bratři Sosnovcové, z nichž Jiří byl čs. reprezentantem v cyklokrosu i na silnici.

---

²⁶⁸ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Tábořsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 52-53.

Obrázek 44. Č. Kalaš zakladatel táborského cyklistického oddílu ČSAD Tábor. Fotografie převzata z knihy Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor.

V roce 1975 startoval na mistrovství světa juniorů ve Švýcarsku L. Ferebauer a rok poté i J. Sosnovec na MS v Belgii. Poté oba přešli do jiného oddílu a v Táboře nastala dlouhodobá pomlka.

Přelom nastal 1. října 1977, když oddíl cyklistiky přešel pod nový oddíl TJ ČSAD Tábor.²⁶⁹

V roce 1980 získal na přeborech ČSSR junior J. Morava bronzovou medaili v cyklokrosu, která pro něj byla zatím největším úspěchem.²⁷⁰ Uskutečnil se 21. ročník Táborských okruhů, na kterých zvítězil táborský J. Sosnovec.²⁷¹

V roce 1981 vybojoval na mistrovství ČSSR J. Sosnovec pro táborské barvy bronzovou medaili v cyklokrosu.²⁷² Na přeborech ČSR v cyklokrosu získali mladší dorostenci zlatou a stříbrnou medaili, o kterou se zasloužili R. Koberna a Jiříčka. Šlo o největší úspěch nejen v táborské, ale celé jihočeské historii.²⁷³

---

²⁶⁹ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 31.

²⁷⁰ Palcát, 9. 1. 1980.

²⁷¹ Palcát, 11. 6. 1980.

²⁷² Palcát, 14. 1. 1981.

²⁷³ Palcát, 16. 12. 1981.

Obrázek 45. Mistrovství ČSSR v cyklokrosu, kde J. Sosnovec z TJ ČSAD Tábor získal zaslouženě bronz. Fotografie převzata z periodika Palcát 21. 1. 1981.

V roce 1982 na přeborech ČSSR v cyklokrosu v dorostu v Plzni získal stříbro R. Koberna a bronz Jiříčka.²⁷⁴ Na přeboru ČSR v časovce jednotlivce získal v silniční cyklistice stříbrnou medaili ml. dorostenec R. Koberna a ve st. dorostu K. Camrda.²⁷⁵ Na přeborech ČSSR se bojovalo o titul přeborníka v silniční cyklistice, kterého v dorostu dosáhl tábořský R. Koberna.²⁷⁶ Dalšího tábořského historického úspěchu dosáhl opět R. Koberna, když ve stíhacím závodě na dráze získal stříbrnou medaili, která byla v této disciplíně první.²⁷⁷

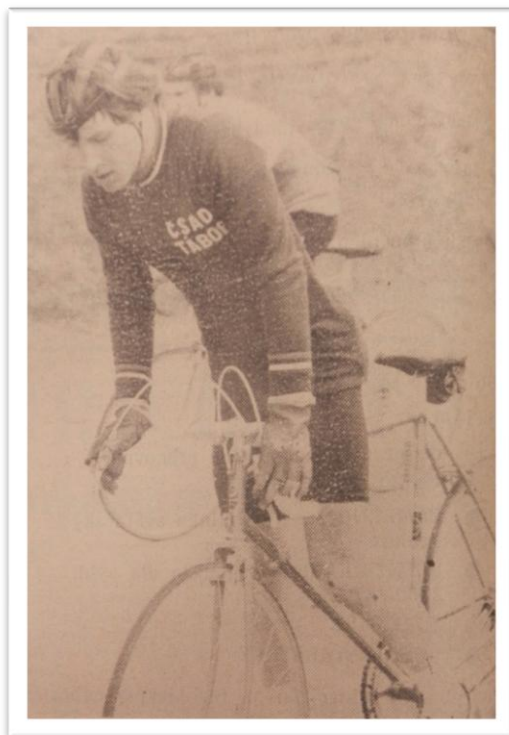
---

²⁷⁴ Palcát, 6. 1. 1982.

²⁷⁵ Palcát, 7. 7. 1982.

²⁷⁶ Palcát, 4. 8. 1982.

²⁷⁷ Palcát, 11. 8. 1982.

Obrázek 46. Nadějný cyklista R. Koberna. Fotografie převzata z periodika Palcát 11. 8. 1982.

V roce 1983 zvítězil tábořský J. Jiříčka v sérii mezinárodních cyklokrosů „Velká cena Polska“.²⁷⁸ Dalšího úspěchu dosáhl na přeboru ČSSR v cyklokrosu na Slovensku, kde získal zlatou medaili ve st. dorostu.²⁷⁹

---

²⁷⁸ Palcát, 16. 11. 1983.

²⁷⁹ Palcát, 21. 12. 1983.

Obrázek 47. J. Jiříčka, juniorský reprezentant ČSSR a vítěz Velké ceny Polska. Fotografie převzata z periodika Palcát 30. 11. 1983.

V roce 1984 na mistrovství světa v Holandsku, získal v cyklokrosu bronzovou medaili v kategorii juniorů tábořský R. Koberna a J. Jiříčka obsadil krásné 4. místo.²⁸⁰ Na přeborech ČSSR získal zlatou medaili ve stíhacím závodě na 3 km tábořský dorostenec K. Vondráček.²⁸¹ Dalšího úspěchu dosáhl K. Vondráček, když se stal přeborníkem ČSR v časovce jednotlivců na silnici v kategorii dorostu.²⁸² Sportovcem okresu Tábor pro tento rok se stal po právu J. Jiříčka z týmu ČSAD Tábor.²⁸³

---

²⁸⁰ Palcát, 22. 2. 1984.

²⁸¹ Palcát, 1. 8. 1984.

²⁸² Palcát, 29. 8. 1984.

²⁸³ Palcát, 19. 12. 1984.

Obrázek 48. K. Vondráček, přeborník ČSSR na dráze ve stíhacím závodě. Fotografie převzata z periodika *Palcát* 1. 8. 1984.

V roce 1985 získal na přeboru ČSR v časovce jednotlivců na silnici zlatou medaili K. Vondráček v kategorii dorostu.²⁸⁴ Toho samého úspěchu dosáhl K. Vondráček i na přeboru ČSSR v Ostravě, kde se stal přeborníkem.²⁸⁵ Na přeboru ČSR v cyklokrosu získal stříbrnou medaili táborský K. Hrubý a bronz J. Morava v kategorii mužů.²⁸⁶ Sportovcem okresu Tábor se pro tento rok stal táborský cyklista K. Vondráček.²⁸⁷

V roce 1986 skončil S. Bambula v celkovém Čs. poháru v cyklokrosu na krásném 3. místě a P. Camrda byl zařazen do závěrečné přípravy na MS v Belgii.²⁸⁸ MS v Belgii se mužům nepovedlo, ale v kategorii juniorů P. Camrda obsadil 8. místo.²⁸⁹ Historický úspěch se podařil cyklistům ČSAD Tábor, konkrétně S. Bambulovi, který ovládl 1. závod Čs. poháru v silniční cyklistice.²⁹⁰ V tomto roce se uskutečnil v Rakousku 12. ročník čtyřetapového mezinárodního závodu juniorů, kterého se zúčastnili i cyklisté ČSAD Tábor, kteří o sobě dali znát, když 4. etapu ovládl táborský junior Martin Novák.²⁹¹ Sportovcem okresu pro rok 1986 se stal cyklista ČSAD Tábor, reprezentant ČSSR v cyklokrosu Pavel Camrda.²⁹²

---

²⁸⁴ *Palcát*, 13. 6. 1985.

²⁸⁵ *Palcát*, 14. 8. 1985.

²⁸⁶ *Palcát*, 4. 12. 1985.

²⁸⁷ *Palcát*, 18. 12. 1985.

²⁸⁸ *Palcát*, 15. 1. 1986.

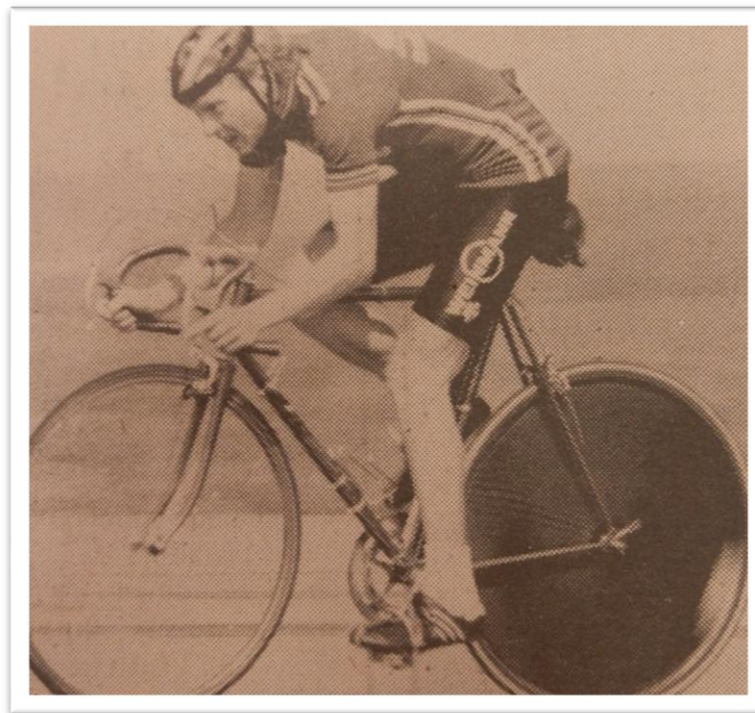
²⁸⁹ *Palcát*, 5. 2. 1986.

²⁹⁰ *Palcát*, 30. 4. 1986.

²⁹¹ *Palcát*, 6. 8. 1986.

²⁹² *Palcát*, 23. 13. 1986.

V roce 1987 skončil S. Bambula v celkovém Čs. poháru v cyklokrosu o příčku níže než v roce minulém, tedy na 4. místě. V kategorii družstev, ale ČSAD Tábor zvítězili o 2 body před Ml. Boleslaví.²⁹³ Na přeboru ČSR na dráze získala táborská J. Mixová stříbrnou medaili ve stíhacím závodě na 3 km a bronz ve sprintu.²⁹⁴ První historickou medaili v silniční cyklistice získal pro táborský oddíl K. Camrda, když skončil na mistrovství ČSSR v časovce na 2. místě.²⁹⁵

Obrázek 49. K. Camrda stříbrný z mistrovství ČSSR v časovce jednotlivců. Fotografie převzata z periodika Palcát 5. 8. 1987.

V roce 1988 získal na mistrovství ČSSR v cyklokrosu v Plzni K. Camrda bronzovou medaili.²⁹⁶ V celkovém pořadí v Čs. poháru v cyklokrosu zvítězily ČSAD Tábor již po třetí za sebou a v jednotlivcích obsadil K. Camrda 2. místo.²⁹⁷ Největšího úspěchu tohoto roku dosáhl K. Camrda na mistrovství světa v cyklokrosu ve švýcarském Hägensdorfu, kde zvítězil a stal se mistrem světa pro rok 1988.²⁹⁸ Na mistrovství ČSSR v časovce K. Camrda opět obhájil stříbrnou pozici.²⁹⁹ Sportovcem okresu Tábor pro rok 1988 se stal letošní mistr v cyklokrosu K. Camrda.³⁰⁰

---

²⁹³ Palcát, 21. 1. 1987.

²⁹⁴ Palcát, 1. 7. 1987.

²⁹⁵ Palcát, 29. 7. 1987.

²⁹⁶ Palcát, 13. 1. 1988.

²⁹⁷ Palcát, 20. 1. 1988.

²⁹⁸ Palcát, 3. 2. 1988.

²⁹⁹ Palcát, 3. 8. 1988.

³⁰⁰ Palcát, 21. 12. 1988.

Obrázek 50. K. Camrda mistr světa v cyklokrosu. Fotografie převzata z periodika *Palcát* 10. 2. 1988.

V roce 1989 S. Bambula celkově zvítězil v Čs. poháru v cyklokrosu a v kategorii družstev tábořský oddíl ČSAD opět neměl konkurenta.³⁰¹ Tábořští cyklisté absolvovali v zahraničí sérii silničních závodů, kde si nejlépe vedl K. Camrda, který celkově opět obsadil 2. místo.³⁰² Sportovcem okresu Tábor pro rok 1989 se stal opět K. Camrda.³⁰³

6.13 Zápas

V letech 1972 až 1975 získali mladí tábořští zápasníci v kategorii žáků 6 přebornických titulů ČSR a jeden přebornický titul ČSR v kategorii mladšího dorostu. Ani muži nezůstali pozadu, kdy nejlepších výkonů dosahoval P. Šedivý, který skončil v přeborech ČSR a ČSSR na 3. místě a skončil v hodnocení sportovce okresu Tábor za rok 1975 na třetím místě.³⁰⁴

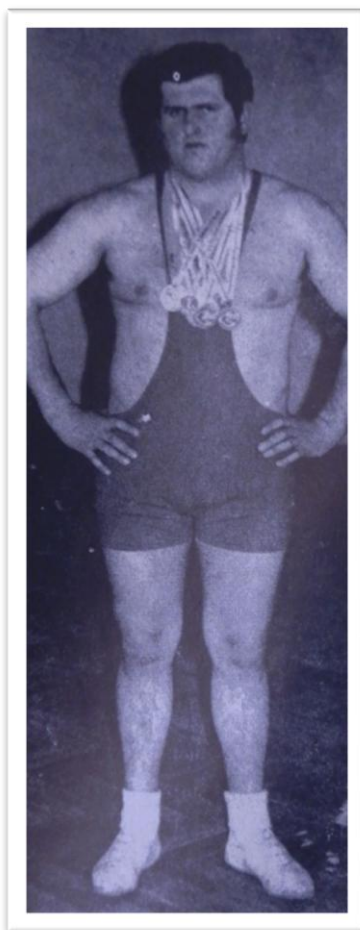
³⁰¹ *Palcát*, 22. 2. 1989.

³⁰² *Palcát*, 23. 8. 1989.

³⁰³ *Palcát*, 20. 12. 1989.

³⁰⁴ Koláček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor, s. 43.

Obrázek 51. Pavel Šedivý mistr ČSR v roce 1976. Fotografie převzata z knihy Koláček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor.

V roce 1979 získal titul přeborníka ČSSR ve váze do 82 kg Miroslav Kulveit a v kategorii mužů v těžké váze zvítězil Pavel Šedivý. Ani dorostenci nezůstali pozadu, když na přeborech ČSR si vybojovali první místa Pavel Dutka, Václav Kořenský, Miroslav Kulveit a Ivan Summer. Rok 1979 byl pro VS Tábor velice úspěšný, když zápasnický oddíl získal celkově 59 medailí.³⁰⁵ V tomto roce došlo také k otevření nové sportovní haly v Kvapilově ulici, kterou oddíl začal plně využívat a na jejíž výstavbě se členové osobně podíleli.³⁰⁶ Sportovcem okresu Tábor se pro tento rok stal po zásluze zápasník P. Šedivý.³⁰⁷

V roce 1980 na přeboru ČSSR získal zápasník I. Summer pod taktovou A. Peroutky, ve váze do 65 kg zlatou medaili a ve váze do 60 kg získal bronzovou medaili V. Kořenský.³⁰⁸ Na dalších přeborech ČSSR, které se konaly v Krnově, vybojovali starší dorostenci I. Summer ve

³⁰⁵ Koláček, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor, s. 35-36.

³⁰⁶ Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Táborsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor, s. 73.

³⁰⁷ Palcát, 16. 1. 1980.

³⁰⁸ Palcát, 16. 4. 1980.

váze do 65 kg zlatou medaili a P. Heřmánek bronzovou.³⁰⁹ Na mezinárodním turnaji v Ostravě získali M. Seiml ve váze do 52 kg stříbro, P. Dutka ve váze do 87 kg také stříbro a I. Summer ve váze do 65 kg bronz.³¹⁰

V roce 1981 na mistrovství ČSSR nechyběl mezi elitou ani tábořský P. Šedivý, který se ve váze nad 100 kg stal mistrem ČSSR v konkurenci 19 oddílů.³¹¹ Na přeborech ČSSR získal stříbrnou medaili ve váze do 100 kg P. Dutka.³¹² Velký úspěch byl pro tábořské zápasníky, že se po 20 letech vrátili zpět do I. ligy, o což se zasloužili: Čítek, Seiml, Kohoutek, Rak, Heřmánek, Kypta, Pistulka, Novotný, Prošek, Suk, Dutka a Šedivý.³¹³ Pro rok 1981 se stal sportovcem okresu Tábor opět P. Šedivý.³¹⁴

V roce 1982 se stal přeborníkem ČSSR ve starším dorostu ve váze nad 87 kg M. Petr.³¹⁵ Na juniorských přeborech ČSSR skončil na bronzovém stupínku M. Petr ve váze do 100 kg.³¹⁶

V roce 1983 na mistrovství ČSSR získal P. Šedivý ve váze nad 100 kg bronzovou medaili.³¹⁷ Po roční pauze, kdy tábořští sestoupili z nejvyšší soutěže, přišla opět kvalifikace o postup zpět do nejvyšší soutěže, ve které, ale tábořští zápasníci bohužel neuspěli.³¹⁸

V roce 1987 vybojoval na přeboru ČSSR v mladším dorostu bronzovou medaili tábořský L. Babiar ve váze do 40 kg.³¹⁹ Na dalším přeboru ČSSR v Praze získal bronzovou medaili M. Bouda ve váze do 55 kg a stříbrnou M. Pudil ve váze do 37 kg.³²⁰ Na přeboru ČSR v Jihlavě získal bronzovou medaili K. Procházka ve váze do 57 kg.³²¹ Zápasníci VS Tábor vybojovali po 6 letech opět nejvyšší zápasnickou ligu.³²²

V roce 1988 na přeboru ČSR v Praze získali ve starších žácích bronzovou medaili M. Pudil ve váze do 41 kg, M. Mezera ve váze do 55 kg a P. Katrušín stříbrnou ve váze nad

---

³⁰⁹ Palcát, 11. 6. 1980.

³¹⁰ Palcát, 19. 11. 1980.

³¹¹ Palcát, 4. 3. 1981.

³¹² Palcát, 7. 10. 1981.

³¹³ Palcát, 2. 12. 1981.

³¹⁴ Palcát, 16. 12. 1981.

³¹⁵ Palcát, 6. 4. 1982.

³¹⁶ Palcát, 17. 11. 1982.

³¹⁷ Palcát, 2. 3. 1983.

³¹⁸ Palcát, 14. 12. 1983.

³¹⁹ Palcát, 11. 3. 1987.

³²⁰ Palcát, 25. 3. 1987.

³²¹ Palcát, 4. 11. 1987.

³²² Palcát, 2. 12. 1987.

73 kg.³²³ Na přeboru ČSR si vybojoval z mladších žáků titul ve váze do 57 kg tábořský P. Koudelka.³²⁴

V roce 1989 na přeborech ČSR v Tanvaldu vybojovali titul tábořští mladší žáci P. Kroneisl ve váze do 45 kg a P. Koudelka ve váze do 62 kg.³²⁵

---

³²³ Palcát, 22. 6. 1988.

³²⁴ Palcát, 19. 10. 1988.

³²⁵ Palcát, 4. 10. 1989.

7 Tělesná výchovy a sport v Táboře od roku 1989 do současnosti

Po sametové revoluci roku 1989 se společenský život v Táboře opět naplno rozvinul. Obnovila se činnost řady spolků a organizací, vznikaly nové spolky, nadace atd. Městské zastupitelstvo i rada byly znovu zvoleny na základě svobodných voleb. Mnoho historických a uměleckých památek lákají české i zahraniční turisty do Tábora i nadále.³²⁶

7.1 Fotbal

V sezoně 1989/90 hrály VS Tábor třetí nejvyšší soutěž, do které se vrátily po dlouhých dvanácti letech. Jako nováček si nevedly vůbec špatně a nakonec z toho bylo po konci sezony 9. místo a udržení se v této soutěži. I v další sezoně 1990/91 si VS Tábor nevedly špatně a v konečném výsledku to bylo umístění o stupínek výše, tedy 8. místo.

Obrázek 52. VS Tábor ve II. ČNL v roce 1990. Fotografie převzata z knihy Pivoda, A. (2012). *Fotbalové Táborsko*. Vydavatelství MAC, spol. s.r.o.

V zimní přestávce sezony 1991/92 sehráli táborští již pod novým názvem VS Dvořák Tábor turnaj v Sezimově Ústí, kde ve finále přehráli Viktorii Tábor 5:1 a po zásluze zvítězili. Došlo také v zimní přestávce ke změně názvu soutěže, která se přejmenovala z II. české národní ligy na Českou fotbalovou ligu. Po jarní části obsadily VS Dvořák Tábor skvělé 6. místo.³²⁷ I VTJ Tábor změnila svůj název a to 30. června 1991, kdy se přejmenovala na Dukla Praha B se sídlem v Táboře.

V sezoně 1992/93 obsadila Dukla Praha B až 15. místo v ČFL a to se zachraňovala až v posledním kole. V další sezoně 1993/94, ale již následoval sestup do divize, když skončila Dukla na 18. místě. V sezoně 1994/95 nastupovalo divizní mužstvo skupiny „A“ pod novým názvem Dukla Tábor 1. FC. Nevedlo se jí špatně a obsadila 7. místo. Následující sezona byla

³²⁶ Augusta, P., & Klínková, H. (2001). *Knih o městě Tábor*. Praha: Vydavatelství a nakladatelství MILPO, s. 19-20.

³²⁷ Pivoda, A. (2012). *Fotbalové Táborsko*. Vydavatelství MAC, spol. s.r.o., s. 138–140.

pro Duklu poslední, když skončila na 15. místě a sestoupila do krajského přeboru, tu, ale nezhájila a veškerá práva v soutěži přenesla na Spartak Kaplice, který o postup usiloval a Dukla Tábor tak ukončila činnost v oficiálních soutěžích ČMFS.³²⁸ V sezoně 1992/93 hrály i VS Dvořák Tábor ČFL, tedy třetí nejvyšší soutěž. Před startem sezony porazili rakouský Bad Hall 2:0, ale podzimní sezona, ve které sehrály derby s Duklou B, skončila remízou 0:0, což bylo pro diváky zklamání, ale i tak skončily po podzimní části na 7. místě. Před jarní částí zavítaly VS Dvořák Tábor do rakouského Lince, kde prvoligovému LASK podlehly jen těsně 1:2. V zimním turnaji o pohár Táborských listů táborští zvítězili, když porazili ve finále SK České Budějovice 1:0. Ani na jaře se v táborském derby diváci nedočkali gólu a zápas skončil opět smírně 0:0. Po jarní části skončily VS Dvořák Tábor na solidním 8. místě.

Do nové sezony 1993/94 nastupovali táborští pod novým názvem Fotbalový klub Tábor, který oficiálně vznikl 1. července 1993. V této sezoně se, ale FK Tábor vůbec nedařilo a měl co dělat, aby se v této soutěži udržel, což se mu nakonec podařilo, ale již v další sezoně 1994/95 následoval sestup do divize, když skončil na 14. místě.

Ani sezona 1995/96 nezačala pro FK Tábor nejlépe, kdy se pod vedením Františka Kalouse usadil na dně tabulky, a proto byl na jarní část sezony vystřídán bývalým hráčem VS Tábor Vladimírem Káškem, který FK Tábor dovedl k udržení se v této soutěži. V této sezoně došlo také k poslednímu derby mezi táborskými, které v jarní části vyznělo lépe pro FK Tábor, který Duklu rozstřílel vysoko 6:0. FK Tábor nakonec obsadil 12. místo, které mu zaručovalo udržení se v divizní soutěži.

V sezoně 1996/97 skončil FK Tábor na 8. místě, kdy Vladimíra Káška vystřídal také bývalý hráč VS Tábor Stanislav Mansfeld a jeho asistentem se stal Jiří Šahajda. Po skončení sezony velmi překvapivě Mansfeld se Šahajdou oznámili, že končí a na jejich místo se vrátil Vladimír Kášek doprovázený Vladimírem Karmazínem.

V sezonách 1997/98 a 1998/99 bojoval FK Tábor vždy o záchranu v divizní soutěži, což se mu v obou sezonách nakonec podařilo. V těchto sezonách se vystřídali na postu trenéra Jiří Šreyer, Jaroslav Větrovský a Jiří Šahajda.

---

³²⁸ Pivoda, A. (2012). *Fotbalové Táborsko*. Vydavatelství MAC, spol. s.r.o., s. 169-170.

Obrázek 53. Divizní tým FK Tábor v roce 1999. Fotografie převzata z knihy Pivoda, A. (2012). *Fotbalové Táborsko*. Vydavatelství MAC, spol. s.r.o.

V sezoně 1999/00 se táborští chtěli vyvarovat sestupovým přičkám, což se jim nakonec podařilo, když na konci sezony obsadili 7. místo. V sezonách 2000/01 až 2004/05 se neodehrálo nic zásadního a FK Tábor vždy končil spíše v dolní části tabulky. Za zmínku snad jen stálo, že v sezoně 2001/01 hrál FK Tábor Pohár ČMFS, ve kterém narazil na Slavii. Na tento zápas se přišlo podívat dva tisíce diváků, ale slávisté nedopustili žádné překvapení a vyhráli hladce 4:0.

Kritická byla sezona 2005/06, kdy FK Tábor obsadil až 15. místo a sestoupil do krajského přeboru. V další sezoně obsadil FK Tábor 5. místo a došlo k odvolání trenéra Lubomíra Pintéra, kterého nahradil dosavadní hráč FK Tábor Petr Janota. V tomto ročníku, ale došlo k nepříjemné aféře, kterou napsal fotbalový server Jihoceskyfotbal.cz 23. dubna 2007 takto: „*Disciplinární komise krajského fotbalového svazu vyřkla na své čtvrtěční schůzi ortel ke sledované kauze FK Tábor. Tehdejší trenér „vodníků“ Petr Janota měl podle známého obvinění slíbit úplatek 30 000 Kč kaplickému kapitánovi Románkovi za ovlivnění výsledku podzimního vzájemného utkání. Čtvrtěční verdikt jihočeské disciplinárky zní takto. Petr Janota (v FK Tábor už nepůsobí) má zákaz vykonávání všech funkcí opravňujících ke vstupu do technické zóny a zastavenou činnost hráče do 16. března roku 2011. Trestu se pochopitelně nevyhnul ani táborský klub. Nejenže mu byla uložena pokuta 21 000 Kč, ale po skončení letošního ročníku krajského přeboru mu budu v tabulce odečteno 15 bodů.*“

Sezona 2007/08 nepřinesla nic nového a FK Tábor v krajském přeboru opět skončil na 5. místě, ale již v další sezoně 2008/09 měl FK Tábor nakročeno k postupu zpět do divize, ale

v klíčovém zápase proti Roudnému se přiklonila štěstěna na stranu hostů, kteří zdolali táborské 2:1. Nakonec tedy FK Tábor obsadil druhé nepostupové místo, vše se, ale změnilo 30. července 2009. Divizní Tatran Prachatice se nacházel v ekonomické krizi a tak své místo přepustil právě FK Tábor, kterému se splnilo přání a postoupil z 2. místa do divizní soutěže. V sezonách 2009/10 a 2010/11 se FK Tábor v celku dařilo a vždy v divizi skončil v polovině tabulky, nejprve na 7. místě a poté na 8. místě.³²⁹

Před startem sezony 2011/12 většinový vlastník FK Spartak MAS Sezimovo Ústí a předseda představenstva Jiří Smrž koupil FK Tábor a pod novým názvem FC MAS Táborsko skončil na 14. místě ve II. lize.³³⁰

7.2 Lední hokej

V sezoně 1989/90 se VTJ Tábor stala vítězem, ale status Jihlavy B ji neumožnil postup do celostátní Československé ligy.

V sezoně 1992/93 došlo ke sloučení táborských hokejových klubů a bohužel i k sestupu z I. ligy. Od sezony 1994/95 došlo k přejmenování na HC Tábor, pod jehož názvem hokejisté ve II. lize dosahovali střídavých úspěchů.³³¹

V sezoně 2008/09 došlo k vytouženému postupu do I. ligy. Po základní části skončil HC Tábor na čele tabulky a větší problémy nenastaly ani v následném play-off, kdy v osmifinále narazil na Kolín, který na zápasy přehrál 2:0 (utkáni skončila 8:0 a 5:4 v prodloužení). Ve čtvrtfinále narazili táborskí na Litoměřice, kde už se hrálo na tři vítězná utkání, která vyhráli 5:2, 4:1 a 6:1. Semifinále sehráli táborskí s Jindřichovským Hradcem, které se prodloužilo na čtyři hrané zápasy a které skončili ve prospěch táborských (utkáni skončila 5:3, 3:4 v prodloužení, 6:3 a 3:0). Barážové utkání se odehrálo před 3 350 diváky, 18. dubna o šesté hodině večer. Úvodním soupeřem táborských se stal soused z Milevska, který ale v té době přišel o svůj led, a tak byl nucen všechna svá barážová utkání odehrát v Táboře. Lépe tento duel zvládlo Milevsko, které po základní hrací době zvítězilo 2:1, a tak v táborské kabině zavládl smutek. Druhé barážové utkání odehrál HC Tábor pod vedením trenérů Pařízka a Ševčíka na půdě Šumperka, kde se mu podařilo zvítězit 2:1 a tím obnovit naděje na vytoužený postup. Poté co Šumperk porazil podruhé Milevsko, proměnilo se jihočeské derby

---

³²⁹ Pivoda, A. (2012). *Fotbalové Táborsko*. Vydavatelství MAC, spol. s.r.o., s. 140–150.

³³⁰ Tamtéž, s. 37.

³³¹ Šácha, P. & Koláček, B. (2015). *Táborská doba ledová aneb 90 let hokeje u Jordánu*. Tábor: Viva Design s. r. o., s. 18.

o přímý postup z druhé pozice. Hrál se znovu v Táboře, tentokrát se přišlo na rozhodující barážové utkání podívat „jen“ 2 680 hokejových nadšenců. Po první třetině lépe vyzníval výsledek pro Milevsko, které vedlo 2:1. V prostředním dějství táborští, ale výsledek otočili. Milevským se ještě podařilo srovnat krok, ale následné dva góly vsítěné do jejich branky zajistily tábořským dvoubrankový náskok. Ještě v čase 59:04 se podařilo Milevsku zdramatizovat bitvu, ale více táborští nepřipustili a tak skončil duel vítězstvím HC Tábor 5:4 a radostnou euforií jak hráčů, tak i fanoušků.

Před začátkem sezony 2009/10 došlo ke změnám v trenérském vedení, když Jaroslava Pařízka a Františka Ševčíka nahradil hlavní trenér Milan Stárek a asistentem se stal Tomáš Matušík. Samozřejmě muselo dojít také ke změně kádru, který doplnili: Martin Štrba, bratři Ivan a Aleš Padělkovi, Jan Kudrna, Petr Martínek, Ivo Kotaška, David Nedorost, Zdeněk Šperger a další.

První zápas v této prvoligové soutěži se hrál 12. září 2009 a táborští v něm zvítězili nad Havířovem 2:1. Bohužel další zápasy už tak úspěšné nebyly, když táborští v sedmi zápasech šestkrát prohráli, a proto po měsíci došlo k výměně trenérů, kdy se vedení ujal opět Jaroslav Pařízek a asistenta mu dělal Milan Stárek. S jeho příchodem se HC Tábor začalo dařit a tak po konci základní části postoupil do play-off, když obsadil 9. místo. Během sezony došlo k příchodu dalších posil: útočník Milan Kostourek a budoucí hokejový brankář Jakub Kovář z Českých Budějovic. V osmifinále, které se hrálo na tři vítězné zápasy, narazili táborští na Kadaň, které po pěti zápasech podlehli z pohledu Tábora 2:4, 4:7, 3:1, 4:1 a 2:5.

Sezona 2010/11 se nesla v duchu finančních obtíží v klubu. Navzdory tomu tábořský hokej pokračoval v I. lize. Do týmu přišla obrovská trenérská posila v podobě již tehdy vysoce respektovaného Vladimíra Kýhose. První měsíce sezony se nesly ve střídání dobrých výsledků s těmi horšími. Svízelná finanční situace se, ale nelepšila, a tak v lednu před ukončením přestupního období se tábořská obrana úplně rozpadla a někteří útočníci také zmizeli. Aby toho nebylo málo tak ve třetím lednovém týdnu opustil kabinu tábořských i trenér Vladimír Kýhos, který dostal nabídku trénovat extraligový Litvínov. Roli trenéra převzal jeho asistent Arpád Györi, který se měl pokusit zabránit tomu, aby hokejový klub sestoupil. V posledním zápase, který se hrál v Třebíči, nebylo vůbec jasné, jestli se táborští udrží a tak ve vzduchu visela reálná hrozba pádu do baráže. Zápas skončil vítězstvím Třebíče 5:3, ale i tak se táborští v I. lize zachránili, protože Chrudim prohrála v Kadani 1:5 a díky tomu sestoupila do baráže ona v doprovodu Písku.

Jenže pohroma na sebe nenechala dlouho čekat, protože slíbená finanční pomoc se nedostavila, a tak následovalo vyhlášení insolvence a pád tábořských do krajské ligy.³³²

Bylo třeba zmínit, že v devadesátých letech vznikl pod vedením Jaroslava Svejkovského a Zdeňka Berana i ženský hokejový oddíl, který si hned od začátku získal řadu věrných příznivců a stal se velkým zpestřením sezony. Zpočátku se hráčky ve II. lize pomalu rozkukávaly, ale postupem času si vydobýly velký respekt soupeřek, který po třech sezonách přinesl postup do nejvyšší soutěže, do I. ligy. O postupu se rozhodlo v posledním zápase na ledě pražské Konstruktivy. Tábořským hráčkám by stačila i remíza, ale po heraldickém výkonu zaslouženě zvítězily 1:0.

Obrázek 54. Tábořský hokejový ženský tým. Fotografie převzata z knihy Šácha, P. & Koláček, B. (2015). *Tábořská doba ledová aneb 90 let hokeje u Jordánu*. Tábor: Viva Design s. r. o.

Po postupu do I. ligy se hráčkám podařilo vzít několik bodů silným soupeřům, ale i tak po konci sezony skončily na posledním místě. Ani to by, ale neznamenal sestup do II. ligy, ale bohužel díky finančním problémům nemohl tábořský oddíl pokračovat v hokejové soutěži. V Táboře po čtyřech sezonách ženský hokejový oddíl skončil a přemístil se do blízkého Veselí nad Lužnicí. Za zmínku stálo, že tři tábořské hráčky: Zuzana Králová, Jana Svejkovská a Drahomíra Marcollová si svými skvělými výkony zajistily místo v reprezentačním kádru.³³³

³³² Šácha, P. & Koláček, B. (2015). *Tábořská doba ledová aneb 90 let hokeje u Jordánu*. Tábor: Viva Design s. r. o., s. 20–22.

³³³ Tamtéž, s. 30.

7.3 Turistika

V roce 1990 byla obnovena činnost Klubu českých turistů a odbor se 22. června 1990 stal samostatnou jednotkou s právní subjektivitou působící v Jihočeské oblasti KČT. Nejvyšším orgánem odboru byla konference, která rozhodovala o zásadních bodech své činnosti, a jednou za tři roky se volil nový výbor.

Po osamostatnění 5. května 1991 převzal odbor rozhlednu Hýlačku, kterou po větších úpravách otevřel pro veřejnost.

Od začátku roku 1993 byly zápočtové cesty nahrazeny složitým výkonnostním hodnocením. Pro jednotlivé druhy turistiky byly podle počtu absolvovaných kilometrů vytvořeny výkonnostní odznaky (bronzový, stříbrný, zlatý a diamantový), přičemž musel účastník absolvovat pěší túru delší než 30 km a senioři a mládež delší než 20 km. Dalším odznakem, který byl vytvořen, byl tzv. Základní odznak Turista, do něhož se započítávaly všechny trasy bez ohledu na délku, ale bylo nutné ve třech po sobě následujících létech ujít každoročně alespoň 300 km a zúčastnit se nějaké akce na ochranu životního prostředí. K dalšímu typu odznaku patřil tzv. Českomoravský turista a Turista III., II. nebo I. stupně.

Tyto odznaky získali i táborští turisté, kdy ke konci roku 2003 vlastnilo 15 členů výkonnostní odznak, Českomoravský odznak 20 členů a Základní odznak turista 21 členů odboru. Větším hodnocením se mohl pyšnit vedoucí značkařů Karel Markvart, který získal titul Mistr turistiky.

V roce 1997 vznikl při odboru specializovaný oddíl zaměřený na výkonnostní vysokohorskou turistiku, která vystupovala pod názvem TREK. Na jejím vytvoření se podílel Mgr. Václav Průcha. Mezi největší akce této turistiky patřila, první jihočeská expedice do Himalájí do oblasti Mount Everest, dále pak k pramenům Gangy, v roce 2001 do pákistánského Karákoramu s výstupem pod druhou nejvyšší horu světa K-2.

Důležitou prací turistického odboru bylo také značení tras – jednalo se o pěší trasy a cyklotrasy. Jejich práce a vyznačování tras byla obrovská, jelikož měly na Táborsku ve své péči asi 630 km pěších tras a 460 km cyklotras. Dále se také staraly o značení tras na Šumavsku neboť Šumava měla velký nedostatek značkařů. Údržba této práce byla velice náročná jak časově tak i finančně, kdy museli značkaři za tři roky zkontrolovat všechny vyznačené trasy a následně je obnovit. O značené cesty se v roce 2003 v táborském odboru staralo 25 kvalifikovaných značkařů.

Po roce 2000 začal velký zájem o dřevěné turistické známky s motivy turisticky zajímavých míst. Odbor se proto rozhodl, že si nechá také tuto známku s motivem rozhledny Hýčka a v roce 2003 si nechal zhotovit výroční známky k 100. výročí elektrické dráhy trasa Tábor – Bechyně.

Významný den pro odbor bylo 14. září 2002, kdy dlouholetá cvičitelka Běla Dvořáková obdržela za celoživotní přínos pro turistiku Cenu města Tábor. Za zmínku stálo, že od roku 1996 – 2002 obdrželo různé stupně vyznamenání 22 členů odboru.

Obrázek 55. Dlouholetá turistka z turistického odboru TJ VS Tábor B. Dvořáková při značení trasy na táborském náměstí. Fotografie převzata z knihy Koláček, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor.

Pravidelně každý rok pořádal odbor na 170 akcí, přičemž nejvíce se jednalo o pěší výlety. Ty se pořádaly každý týden tři, mezi které patřily čtvrtetní vycházky pro seniory dlouhé okolo 10 km, o které se starala dlouholetá cvičitelka Věra Řeháčková a dále sobotní a nedělní výlety po okolí Tábora. Nelze opomenout ani společenské akce, které odbor uskutečňoval v podobě různých besídek a únorového plesu, který byl velmi oblíbený. Dále se podílel na různých oslavách k příležitosti výročí.

Velký úspěch také zaznamenaly jednodenní autobusové zájezdy do různých částí České republiky, ale i do zahraničí především do Alp.

Dále byly velmi oblíbené výpravy za plněním oblastních turistických odznaků (OTO) do různých částí České republiky. K získání těchto odznaků, odbor určil kolik míst a jaká budou navštívena a jakou formou účastníci návštěvu doloží. Po získání určitého počtu odznaků OTO získal účastník buď bronzový, stříbrný nebo zlatý odznak Českomoravský turista.³³⁴

7.4 Šachy

V roce 1992 skončil na mistrovství ČR v šachu do 16 let na krásném 2. místě T. Cívín a tím si zajistil postup do federálního mistrovství.³³⁵

V roce 1995 zvítězil na mistrovství ČR juniorů v Plzni tábořský T. Cívín a krásné 2. místo na mistrovství ČR v korespondenčním šachu získal V. Hašek.³³⁶

V roce 1996 se uskutečnil v Č. Budějovicích mezinárodní turnaj Fide Open Casino za účasti 8 zemí, kterého se zúčastnili i tábořští šachisté a na krásném 21. místě v tak silné konkurenci skončil L. Meszáros, který hrál za tábořský Sokol v II. ČNL.³³⁷

V roce 1997 se tábořští šachisté dočkali historického okamžiku, když v druhé šachové lize skončili na krásné bronzové pozici, na které se podíleli: T. Cívín, L. Meszáros, Mgr. Borkovec, JUDr. Doležal, V. Hašek, A. Bartoš, J. Mindl, K. Žárský a z náhradníků V. Rosenzweig.³³⁸

V roce 2003 na mistrovství ČR v šachu získala v kategorii do 16 let stříbrnou medaili tábořská L. Odehnalová.³³⁹

V roce 2006 se podařilo tábořskému dorostu udržet v extralize, kam se jim podařilo postoupit minulý rok. V krajském přeboru žáků se podařilo tábořským zvítězit a postoupit mezi republikovou elitu.³⁴⁰ V tomto roce na mistrovství ČR do 8 let získala skvělou bronzovou medaili tábořská šachistka L. Doležalová.³⁴¹ Dalšího skvělého úspěchu dosáhla L. Doležalová na mistrovství ČR do 10 let, kde vybojovala stříbrnou medaili.³⁴²

---

³³⁴ Charvát, K. (2003). *Sto deset let činnosti tábořského odboru Klubu českých turistů 1893 – 2003*. Vydal jeho nákladem Václav Šedivý – nakladatelství OSSIS Tábor, s. 40–48.

³³⁵ Palcát, 15. 1. 1992.

³³⁶ Týdeník Palcát, 20. 12. 1995.

³³⁷ Týdeník Palcát, 14. 8. 1996.

³³⁸ Týdeník Palcát, 14. 5. 1997.

³³⁹ Týdeník Palcát, 5. 11. 2003.

³⁴⁰ Týdeník Palcát, 3. 5. 2006.

³⁴¹ Týdeník Palcát, 31. 5. 2006.

³⁴² Týdeník Palcát, 25. 10. 2006.

Obrázek 56. L. Doležalová na snímku uprostřed získala stříbrnou medaili na mistrovství ČR do 10 let. Fotografie převzata z periodika *Palcát* 25. 10. 2006.

V roce 2007 na mistrovství ČR v kategorii do 10 let získal zlatou medaili tábořský T. Novák a bronzovou medaili L. Doležalová.³⁴³

V roce 2008 se v Táboře uskutečnil 4. ročník turnaje Open Tábor, za rekordní účasti 124 šachistů zvítězilo ruské trio. Z tábořských skončil na nejlepším 18. místě Z. Vybíral.³⁴⁴

7.5 Atletika

V roce 1990 opět na mistrovství ČSSR a ČSR zazářila Jirmusová, když si odnesla 4 medaile, další medaile získaly Krajcová, Vejvodová, Adamcová a Fáberová na 4 x 100 m. Mužům se podařilo po dlouhé době zvítězit v krajském přeboru a kvalifikovat se do II. NL. Také byl na stadionu vybudován umělý povrch (cetar). V dalším roce se ženám opět podařilo v NL umístit na druhém místě, ale v kvalifikaci o postup do celostátní ligy skončily na 5. místě a tudíž nepostoupily. Muži po postupu do II. NL skončili na 5. místě, což jim zajišťovalo udržení se v této soutěži.³⁴⁵

V roce 1991 na mistrovství ČR juniorů a dorostenců v hale získala zlatou medaili tábořská juniorka ve skoku do výšky K. Marcinková, stříbro si odnesla tábořská dorostenka ve

³⁴³ Týdeník *Palcát*, 17. 10. 2007.

³⁴⁴ Týdeník *Palcát*, 6. 8. 2008.

³⁴⁵ Pán, J. (1994). *90 let atletiky na Táborsku*. Vydal: Tábor, s. 9–11.

skoku do dálky E. Jirmusová a bronz táborská juniorka v překážkách J. Novotná.³⁴⁶ Sportovcem okresu Tábor za rok 1990 se stala táborská atletka E. Jirmusová.³⁴⁷ Na mistrovství ČSFR dorostu a juniorů vybojovala zlatou medaili dálkačka J. Fáberová, E. Jirmusová v běhu na 100 m stříbrnou pozici a překážkářka J. Novotná bronzovou medaili.³⁴⁸ V kategorii družstev se VS Tábor tento rok dařilo, když skončily v NL na 2. místě a zajistily si postup do kvalifikace o celostátní ligu. Nejvíce se na dobrých výsledcích podílela E. Jirmusová, J. Novotná a R. Podušková.³⁴⁹

V roce 1992 na mistrovství ČR juniorů a dorostenců, které se konalo v Praze, vybojovala zlatou medaili táborská dálkačka J. Fáberová.³⁵⁰ V Jablonci se uskutečnil mítink „Mladé Evropy juniorů“, kde v konkurenci 11 států vybojoval stříbrnou medaili táborský dálkař K. Kovář a bronzovou medaili J. Svoboda na 400 m překážek.³⁵¹

Na mistrovství ČR v roce 1994 získala Dvořáková 2 stříbrné a 1 bronzovou medaili. Družstvo žen se v této sezoně nedařilo, když v důsledku neoprávněného startu byly anulovány všechny výsledky na hřišti, družstvo bylo potrestáno ztrátou tří bodů, což se ztrátou 7 zraněných závodnic přineslo táborským až konečné 7. místo a tím po 20 letech sestup do II. NL.³⁵²

V roce 1996 o sobě dal vědět půlkař M. Donát, závodník VS Tábor, který si vybojoval nominaci na mezinárodní čtyřtůkání dorostu do 17 let v Řecku, kde skončil na skvělém 5. místě. Na mistrovství ČR juniorů a dorostenců ve Vítkovcích získal z VS Tábor stříbrnou medaili M. Donát v běhu na 800 m a bronzovou medaili ve vrhu koulí získala juniorka Z. Dvořáková.³⁵³

---

³⁴⁶ Palcát, 13. 2. 1991,

³⁴⁷ Palcát, 20. 3. 1991.

³⁴⁸ Palcát, 31. 7. 1991.

³⁴⁹ Palcát, 25. 9. 1991.

³⁵⁰ Palcát, 15. 7. 1992.

³⁵¹ Palcát, 5. 8. 1992.

³⁵² Pán, J. (1994). *90 let atletiky na Táborsku*. Vydal: Tábor, s. 9–11.

³⁵³ Týdeník Palcát, 31. 7. 1996.

Obrázek 57. Nadějný tábořský půlkař M. Donát. Fotografie převzata z periodika Týdeník Palcát 31. 7. 1996.

V uplynulé sezoně 1996/97 obsadili muži VS Tábor v II. NL 2. místo, které bylo zatím jejich nejlepším výsledkem. Na tomto úspěchu se podíleli trenéři: Bor, Havelka, Donát a Pacalaj a ze závodníků: Purman, Bartáček, Tobola, Černý, Junek, Cabadaj, Volf, Štrincl, Vyroubal, Grof, Kukla, Horák, Helma a Feik.³⁵⁴ Na halovém mistrovství ČR juniorů a dorostenců získal stříbrnou medaili tábořský tyčkař T. Purman.³⁵⁵ V tomto roce se podařilo mužům VS Tábor vyhrát II. NL a zaslouženě tak postoupit do I. NL. O tento postup se nejvíce zasloužili J. Feik a L. Junek.³⁵⁶ Ani ženy nezaostaly, když skončily ve II. NL na skvělém 2. místě, o který se nejvíce zasloužily: Z. Dvořáková, sestry Hanušovy a J. Hořejší.³⁵⁷

---

³⁵⁴ Týdeník Palcát, 8. 1. 1997.

³⁵⁵ Týdeník Palcát, 12. 3. 1997.

³⁵⁶ Týdeník Palcát, 22. 10. 1997.

³⁵⁷ Týdeník Palcát, 26. 11. 1997.

Obrázek 58. Atleti VS Tábor po úspěšné sezoně v II. NL. Fotografie převzata z periodika Týdeník Palcát 8. 1. 1997.

V roce 1998 v halovém mistrovství ČR juniorů a dorostenců získal bronzovou medaili tyčkař T. Purkman.³⁵⁸ Sportovcem okresu Tábor pro rok 1997 se stal atlet VS Tábor M. Donát.³⁵⁹ Na mistrovství ČR juniorů a dorostu získali táborští tři stříbrné medaile, o které se postarali výškařka I. Straková, tyčkař T. Purkman a tyčkařka P. Zvolánková.³⁶⁰

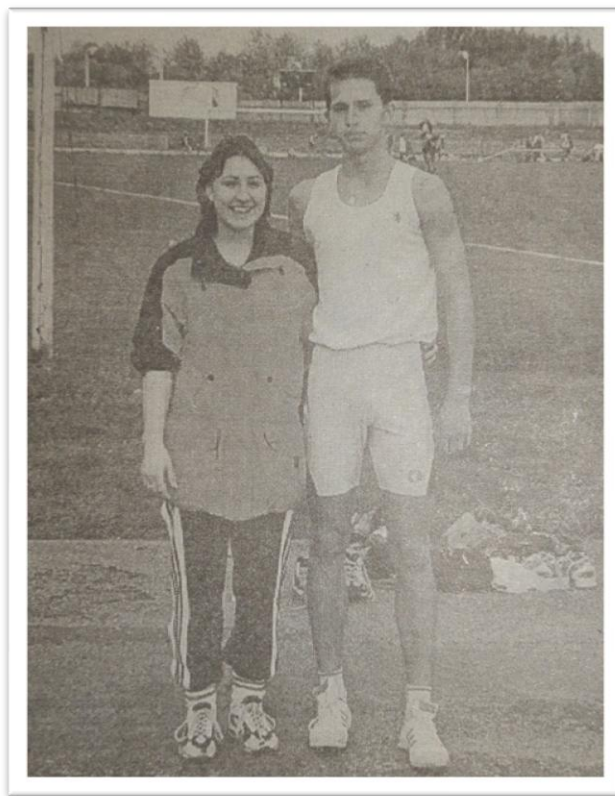
---

³⁵⁸ Týdeník Palcát, 25. 2. 1998.

³⁵⁹ Týdeník Palcát, 1. 4. 1998.

³⁶⁰ Týdeník Palcát, 1. 7. 1998.

Obrázek 59. E. Jirmusová se svým svěřencem T. Purmanem. Fotografie převzata z periodika Týdeník Palcát 4. 11. 1998.

V roce 1999 v halovém mistrovství ČR juniorů a dorostenců získala bronzovou medaili výškařka I. Straková.³⁶¹ V této sezoně muži neudrželi I. ligu a spadli, ale ženy si vybojovaly postup do této soutěže.³⁶² Na mistrovství ČR ve víceboji vybojoval zlatou medaili pro VS Tábor v kategorii juniorů T. Purkman.³⁶³

Po sezoně 1999/2000 se podařilo ženám VS Tábor udržet v I. lize, když skončily na skvělém 5. místě. Nejvíce se o toto umístění a udržení se v této soutěži zasloužily: sestry Heřmanovy a I. Straková, která ale bohužel pro táborský oddíl přestoupila do pražského Olympu.³⁶⁴ Na mistrovství ČR juniorů a dorostenců v Jablonci nad Nisou získala stříbrnou medaili tábořská výškařka B. Povolná, která si tím zajistila postup do reprezentace do 17 let a bronzovou medaili získala tyčkařka B. Táborská.³⁶⁵

Rok 2003 byl pro tábořskou atletiku úspěšný, když v halovém mistrovství ČR juniorů a dorostu získal stříbrnou medaili v běhu na 50 m překážek R. Hrubý. V mistrovství ČR mužů a žen do 23 let získala bronzovou medaili tyčkařka B. Táborská a v kategorii juniorů získal

³⁶¹ Týdeník Palcát, 3. 3. 1999.

³⁶² Týdeník Palcát, 31. 3. 1999.

³⁶³ Týdeník Palcát, 23. 6. 1999.

³⁶⁴ Týdeník Palcát, 2. 2. 2000.

³⁶⁵ Týdeník Palcát, 12. 7. 2000.

bronzovou medaili M. Drtina v běhu na 400 m překážek a zlatou medaili získala výškařka B. Povolná.³⁶⁶

V roce 2006 na krajském přeboru získal ve víceboji 2. místo T. Purkman, který překonal 10 let starý jihočeský krajský rekord a bývalá tábořská odchovankyně výškařka I. Straková překonala limit pro halové mistrovství světa, který činil 192 cm.³⁶⁷ Na mistrovství ČR ve víceboji, které se uskutečnilo v Táboře, získala zlatou medaili tábořská žákyně M. Mikešová a vytvořila nový krajský rekord. V kategorii mužů T. Purkman překonal svůj vlastní šest let starý krajský rekord, ale na medaili to nestačilo.³⁶⁸

V roce 2007 získala v halovém mistrovství ČR nadějná tábořská žačka M. Mikešová stříbrnou medaili v pětiboji.³⁶⁹ Na dalším halovém mistrovství ČR v Praze vybojovala žačka M. Mikešová zlatou medaili v dálce.³⁷⁰ Na dalším mistrovství ČR v Olomouci potvrdila tábořská žačka M. Mikešová svoji formu, když v sedmiboji vybojovala zlatou medaili a vylepšila svůj vlastní krajský rekord.³⁷¹ V tomto roce se v Táboře uskutečnilo 41. mistrovství ČR veteránů, kterého se z pohledu diváka zúčastnila olympijská vítězka v hodu oštěpem D. Zátopková. Tohoto mistrovství se zúčastnilo rekordních 245 závodníků a tábořští mezi nimi nezaostávali, když zlaté medaile získali J. Smetana v trojskoku a A. Bémová v disku, stříbrnou medaili obdržela H. Pecháčková v běhu na 1500 m a k tomu přidala bronzovou medaili v běhu na 5000 m a pro bronzovou medaili si doběhl D. Bor v běhu na 3000 m překážek.³⁷²

---

³⁶⁶ Týdeník Palcát, 15. 10. 2003.

³⁶⁷ Palcát, 25. 1. 2006.

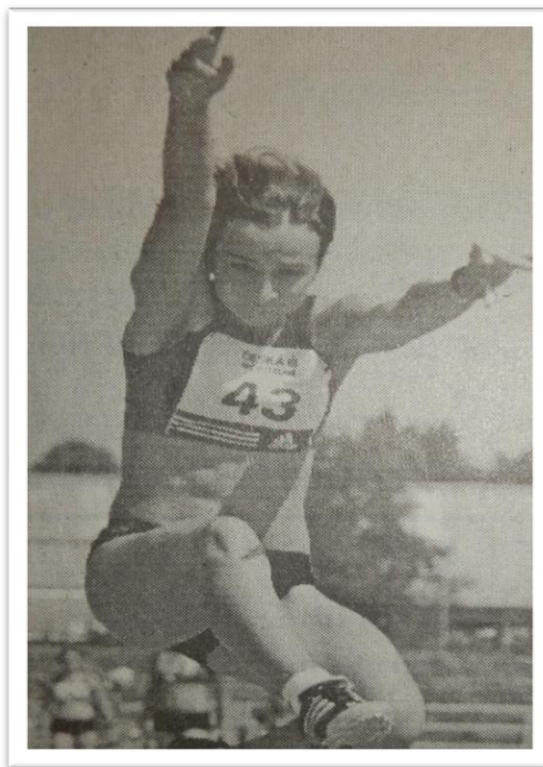
³⁶⁸ Palcát, 26. 7. 2006.

³⁶⁹ Palcát, 14. 2. 2007.

³⁷⁰ Palcát, 14. 3. 2007.

³⁷¹ Palcát, 13. 6. 2007.

³⁷² Palcát, 11. 7. 2007.

Obrázek 60. M. Mikešová vybojovala v dálce zlato v halovém mistrovství ČR zákyň. Fotografie převzata z periodika Palcát 14. 3. 2007.

Od sezony 2007/2008 se ženy VS Tábor po sedmi letech vrátily do I. NL. O postup do této soutěže se nejvíce zasloužily kapitánka Z. Müllerová, L. Studenová a K. Markvartová.³⁷³ V roce 2008 získala v halovém mistrovství ČR juniorů a dorostu svoji první medaili (bronzovou) S. Havlová v běhu na 200 m.³⁷⁴ Na mistrovství republiky v maratonu v kategorii mužů od 35 do 40 let získal stříbrnou medaili P. Havelka, který ve 36 letech přestoupil do VS Tábor.³⁷⁵ Na mistrovství ČR juniorů a dorostu v Praze získala stříbrnou medaili tábořská juniorka K. Rajmová v běhu na 100 m překážek, v kategorii dorostu získala dvě zlaté medaile tábořská S. Havlová v běhu na 100 m a 200 m a stříbrnou medaili získala pro tábořské M. Mikešová v dálce a dokonce zlatou medaili v běhu na 300 m překážek.³⁷⁶ V tomto roce se v Táboře uskutečnilo mistrovství ČR mužů a žen, ve kterém v kategorii žen skončila na vynikajícím 4. místě K. Rajmová a na skvělém 7. místě M. Mikešová v běhu na 100 m překážek. V dálce obsadila M. Mikešová 10. místo, v tyčce T. Purkman 11. místo, v oštěpu L. Studenková 7. místo, skvělého 4. místa dosáhl tábořský odchovanec čtvrtkař M. Hrubý a stříbrnou medaili si odvezla bývalá tábořská odchovankyně I. Straková ve

---

³⁷³ Palcát, 13. 2. 2008.

³⁷⁴ Palcát, 20. 2. 2008.

³⁷⁵ Palcát, 14. 5. 2008.

³⁷⁶ Palcát, 25. 6. 2008.

výšce.³⁷⁷ Dále se uskutečnilo mistrovství Evropy veteránů v Lublani, odkud si přivezl zlatou medaili trojskokan J. Smetana a stříbrnou medailii maratonec P. Havelka.³⁷⁸ Na mistrovství ČR mužů a žen do 22 let získala bronzovou medaili K. Rajmová v běhu na 100 m překážek.³⁷⁹ Dalšího skvělého úspěchu dosáhly žákyně, když na MČR v kategorii družstev obsadily stříbrnou pozici.³⁸⁰

Obrázek 61. K. Rajmová vpravo završila úspěšnou sezonu získáním bronzové medaile při mistrovství republiky do 22 let. Fotografie převzata z periodika Palcát 3. 9. 2008.

V roce 2009 získala v halovém mistrovství ČR juniorů a dorostu zlatou a stříbrnou medaili S. Havlová v běhu na 60 m a 200 m, M. Mikešová stříbrnou medaili v dálce a ve štafetě dorostenek získala ve složení: M. Mikešová, L. Šetelíková, N. Černá a S. Havlová stříbrnou medaili.³⁸¹ Není náhoda, že Sportovním oddílem okresu Tábor za rok 2008 se staly atletky VS Tábor.³⁸²

---

³⁷⁷ Palcát, 9. 7. 2008.

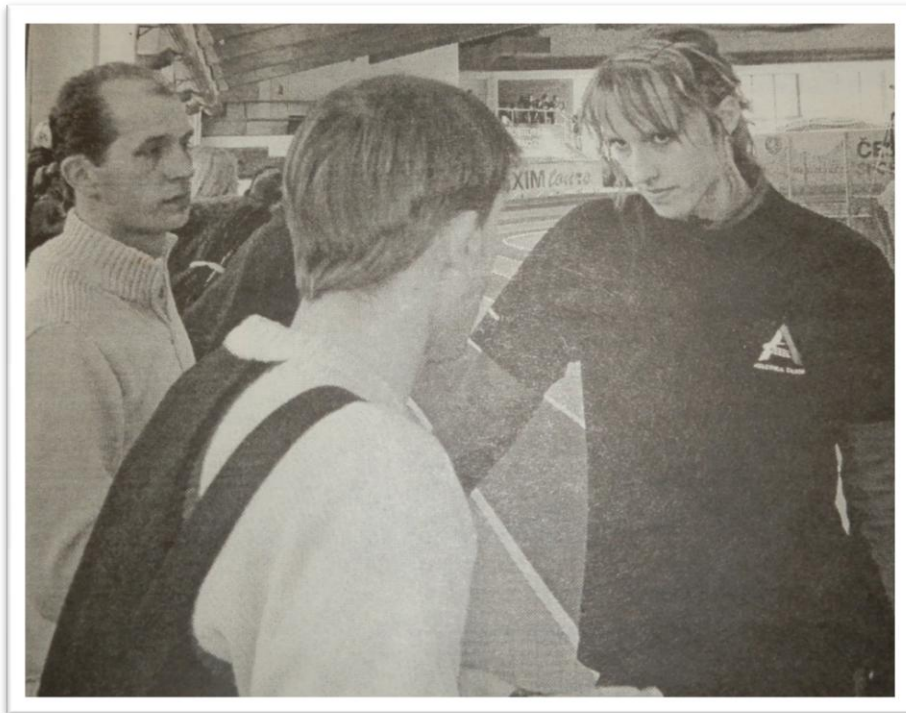
³⁷⁸ Palcát, 6. 8. 2008.

³⁷⁹ Palcát, 3. 9. 2008.

³⁸⁰ Palcát, 8. 10. 2008.

³⁸¹ Palcát, 18. 2. 2009.

³⁸² Palcát, 25. 2. 2009.

Obrázek 62. S. Havlová získala na mistrovství republiky dorostenek zlatou a stříbrnou medaili. Fotografie převzata z periodika Palcát 18. 2. 2009.

7.6 Kanoistika

V květnu roku 1989 se konal krajský přebor ve vodním slalomu a sjezdu, který pořádal Vyšší Brod, a na kterém táborští kanoisté zazářili, když si pro 1. místo ve sjezdu C1 dojel v mužích Hopfinger, ve starším dorostu pro 2. místo Popovič a pro 3. místo Šťastný. V ženách v kategorii K1 obsadila 1. místo Blažková. Ve slalomu v kategorii C2 zvítězil Pěknic – Keller a hned v závěsu za nimi skončil Terber – Krofta, v kategorii C1 vyhrál Pěknic a na 2. místě skončil Terber. Ve starším dorostu si pro 1. místo dojel v kategorii C1 Popovič.

V roce 1990 se uskutečnil XX. ročník závodu „O štít města Tábor“, které ho se zúčastnilo 206 kanoistů z 24 oddílů ČR. Z VS Tábor v kategorii C1 zvítězil Vít Dvořák a v kategorii C2 vyhrál Pěknic – Keller. Tituly krajských přeborníků získali v kategorii C1 Dvořák a v C2 Dvořák – Terber.³⁸³

7.7 Veslování

Rok 1990 neměl zachycenou historii až na pár významných údajů. Oddíl ale dál jezdil na závody a veslovala mládež i závodníci do 22 let. Dne 6. - 8. 7. se konalo Mistrovství ČSFR

³⁸³ *Kronika kanoisté Tábor.* (1990). Vydal: VS Tělovýchovná jednota.

v Třeboni - dvojskif mužů do 22 let Martin Šimák a Pavel Doležal zde vybojovali bronzovou medaili. Na Přeboru ČSFR juniorů získal bronz na párové čtyřce sportovního gymnázia Pardubice Vladimír Hána. Další studentka stejné školy - dorostenka Dana Folkmanová vybojovala na Přeboru ČSFR stříbrnou medaili na párové čtyřce a ČSFR pak reprezentovala na poslední soutěži „Družba 17letých veslařek“ v maďarském Szegedu - přivezla si zlatou medaili jako členka reprezentační osmy. Skvěle si vedla studentka SG Pardubice Mirka Děkanovská mezi juniorkami - z Přeboru ČR si přivezla zlato ze čtyřky bez kormidelníka a z párové čtyřky a z Přeboru ČSFR znovu zlato ze čtyřky bez kormidelníka. Byla pak nominována na VI. mistrovství světa juniorů ve Francii - zde vybojovala stříbro na čtyřce bez kormidelníka a navíc i bronz na osmě a stala se nejúspěšnější veslařkou tábořského veslařského oddílu v celé jeho historii.

Rokem 1990 skončil určitý systém tělovýchovy, aniž by byl nahrazen novým a byly z toho především zmatky - do Tábora se tak naposledy dostaly centrálně přidělené lodě - již dříve to byl dětský dvojskif (příliš se neosvědčil), skif a dvojka bez kormidelníka - ta byla po několika letech přebudována na dvojskif a významně se snížila pravidelná finanční podpora sportu.

V roce 1991 se na Jordáně stále veslovalo, mládež jezdila na závody, vedoucím trenérem byl stále Jiří Diviš, ale žádná historie zaznamenaná nebyla s jedinou výjimkou - dorostenci Martin Pouzner a Petr Čermák utvořili společenství s Jiskrou Třeboň, Jindřichovým Hradcem a Slavií Praha na osmě a zvítězili v závodě dorosteneckých osm na Primátorkách v Praze - šlo o největší úspěch tábořských veslařů v celé historii tohoto slavného závodu. Mirka Děkanovská se pak ještě zúčastnila mistrovství světa dospělých ve Vídni na osmě - ale 11. místo čs. posádky úspěchem nebylo.

V roce 1992 se nadále veslovalo na Jordáně, jezdilo se na závody, všechny posádky trénoval Jiří Diviš. Byla i nějaká vítězství, mezi dobré závodníky patřili ml. žáci Petr Malenický, Radek Veselý, Jitka Soukupová a Lída Bergrová, veslovali i muži Pavel Doležal, Martin Šimák, Jiří Diviš a Leoš Vondrák. Byla to stále dobrá parta a Jitka Soukupová pak na skifu na Přeboru ČSFR získala stříbrnou medaili. Tato parta dobře veslovala i v r. 1993 - skvělým výsledkem bylo vítězství Jitky Soukupové na dvojskifu s Markétou Vochoskovou z Třeboně na Přeboru ČR st. žactva - byla to však poslední přebornická nebo mistrovská medaile pro tábořský oddíl pro následujících 25 let. Následovala totiž prohlubující se stagnace - dobrá parta postupně skončila, celá závodní činnost oddílu ležela pouze na

bedrech Jiřího Diviše, končila životnost oddílového nákladního automobilu - nahradil jej zapůjčený vlek na lodě za osobní automobil a postupně se přestávalo i jezdit na závody, byť na samotném Jordáně se nadále veslovalo.

Z veslařských novinek se alespoň postupně pořizovala nová vesla - tzv. sekyry, lodní park však chátral a na nový nešlo dosáhnout, byly i velmi skromné prostředky na činnost. Závodníci sice nadále měli platné registrace, ale veslovali jen sporadicky na Jordáně (v r. 1999 bylo registrováno 34 závodníků - především mládež), i administrativní agenda byla poněkud zanedbávána, takže v roce 2000 se ustanovil přípravný výbor pro nové oživení činnosti - předsedou oddílu se stal Josef Mládek, aktivními hybateli dění na Jordáně byli Jiří Bosák, Petr Suchý, Zdeněk Loudín a Jiří Diviš. Dne 14. 10. 2000 se u příležitosti životního jubilea tábořské legendy Gusty Krcha a milénia konala "Žába století" v hotelu RELAX.

V roce 2001 bylo registrováno 30 závodníků - ale bez účasti v soutěžích, veslovalo se pouze na Jordáně. To samé se týkalo roku 2002 - registrováno bylo 29 závodníků a nově pak dalších 11 nových zájemců o veslování - byly to děti členů výboru nebo dobrých veslařů z minulosti. Loděnice byla v r. 2002 a 2003 postižena výstavbou kanalizace - pozemek byl rozkopán, investor se moc nesnažil o uvedení do původního stavu.

V srpnu 2002 Jordán postihla povodeň - došlo k poškození loděnice a nenávratnému zničení pár lodí, ale protože veslaři byli pojištěni, v r. 2003 se z pojistky pořídila nová loď - karbonový skif, který dobře sloužil řadu následujících let.

V roce 2003 bylo registrováno celkem 40 závodníků - ale na závody se stále nejezdilo, na druhou polovinu sezony se obnovila registrace dalších 6 závodníků - z toho 4 veteránky, kdysi úspěšné ve st. žákyních a dorostu a oddíl pak absolvoval alespoň veteránské závody v blízké Třeboni - bez úspěchů. Registroval se dále Tomáš Buriánek - s malou partou se zúčastnil na podzim 2003 závodů ve sprintu v Otrokovicích a získal po dlouhé době pro Tábor vítězství.

V roce 2004 pak měl oddíl 48 registrovaných závodníků, pořídil se nový vlek na lodě, který opět umožnil zúčastňovat se závodů s více závodníky, a skutečně se na několik závodů vyjelo - dobře veslovali na dvojskifu Filip Beneš a Jakub Procházka, dále Miroslav Zigler, Ondřej Suchý, Jiří Suchý, Jan Bosák a pár dalších - všechno to byla mládež. V roce 2004 a pak i v r. 2005 získal oddíl do dočasného pronájmu novinku - veslařský trenážér Concept 2, sloužící k tréninku, který byl také hojně využíván. Takže po skončení pronájmu si oddíl pořídil vlastní

trenažér, ke kterému brzy přibyl další a bylo možné soutěžit i na suchu - po pár letech se pak založila tradice tzv. Svatoondřejovské pětistovky.

V březnu 2006 loděnici a Jordán opět postihla povodeň - škody ale nevznikly, jen bylo potřebné budovu a pozemek pořádně uklidit, takže teprve v květnu se registrovalo 43 závodníků a absolvovaly se některé jarní a letní soutěže - bohužel výsledky zachyceny nebyly. Podzim roku 2006 pak znamenal historickou událost - oddíl získal dotaci 2 mil. Kč na rekonstrukci loděnice - ta začala na podzim, znamenala úplné přerušení veslování a přestože měla být hotová do poloviny r. 2007, tak se to nepodařilo.

V roce 2007 tedy nikdo registrován nebyl, výbor se místo organizace sportu zabýval řešením neustálých problémů s rekonstrukcí, která byla nakonec dokončena až na jaře 2008. Loděnice téměř po 100 letech získala vytápěný prostor - posilovnu, WC a sprchy s teplou vodou, opraveny byly další důležité části budovy, ale činnost bylo nutné na jaře 2008 rozběhnout znovu. Registrovalo se 35 závodníků - někteří vyrazili na závody, ale bez zachycení dosažených výsledků.

Rok 2009 byl jubilejní - 100 let od založení VK Jordán v Táboře. Registrovalo se 35 závodníků a hlavními tahouny se stali veteráni na párové čtyřce - Petr Suchý, Jan Děkanovský, Martin Šimák a Leoš Vondrák, kteří objížděli hlavní veteránské regaty v ČR, a docela se jim dařilo. Zlepšilo se také okolí loděnice - v rámci obnovy Jordánského nábřeží se zbudovala nová ohradní zeď s vrátky a vraty, okolo se vybuďoval chodník se zámkovou dlažbou a k loděnici se postavila vhodná příjezdová cesta.

Proto se do r. 2010 vstoupilo s novou chutí - udělala se i sbírka na novou loď - párovou čtyřku a ta se v Táboře skutečně objevila. Čtveřice veteránů na ní hned vyrazila na mistrovství Masters - ve své kategorii táborští veteráni získali stříbro, přidal se k nim na skifu i Jiří Diviš s bronzem. Párová čtyřka veteránů pak vyrazila i na veteránské mistrovství Evropy do Mnichova na olympijský veslařský kanál - zde skončila na 4. místě, zvítězila pak na Třeboňské mezinárodní regatě v Třeboni a tato parta pak vyjela i na další regaty v zahraničí. Mezi veterány to zkoušel i nejstarší tábořský veslař Vladislav Šmakal. Mládež veslovala pouze na Jordáně - na závody se nikdo nevydal. Nadšení veteránů pak vedlo k tomu, že se opět pomocí sbírky pořídil i starší, ale kvalitní karbonový dvojskif.

V letech 2009, 2010 a 2011 byl život v loděnici zpestřen i půjčovnou lodiček, která zde působila, ale celková činnost pak spíše stagnovala pod vidinou vypuštění Jordánu a tím

úplného znemožnění veslování - to nakonec nastalo v polovině roku 2011 a znovu se na hladinu mohlo až od podzimu 2014.

Povzbuzením do další činnosti byla na jaře 2014 návštěva olympijské vítězky z Londýna Mirky Knapkové, která se podívala do skromné táborské loděnice a pak měla besedu se studenty táborského gymnázia i s ukázkou veslování na trenažéru a opravdové veslařské lodi - skifu. Na Jordán to pak přilákalo několik mladých nových zájemců o veslování.³⁸⁴

7.8 Stolní tenis

V roce 1989 hráli muži z VS Tábor „A“ krajský přebor I. třídy³⁸⁵ a podařilo se jim v sezoně 1989/90 postoupit do II. ligy. Za to ženy v této sezoně sice vyhrály kvalifikaci do II. ligy, ale soutěž vzdaly.

Dne 29. 9. 1990 se opět uskutečnil okresní přebor dospělých, ve kterém zvítězil v mužích P. Novák a v ženách I. Hejlíková, oba z VS Tábor. V sezoně 1990/91 se, ale táborským mužům nepodařilo udržet ve II. lize, když skončili na 10. místě a sestoupili zpět do krajského přeboru I. třídy. Ženy skončily v krajském přeboru I. třídy na 4. místě, takže se do II. ligy nevrátily.³⁸⁶

V sezoně 1996/97 byl předsedou oddílu J. Klaus, místopředsedou Ing. Z. Karlík a jednatelkou J. Lachoutová. V této sezoně spadli muži VS Tábor v sestavě: Mgr. M. Jindra, Ing. Z. Karlík, M. Urban a Ing. P. Procházka z divize do přeboru. Za zmínku stálo, že dne 29. 6. – 5. 7. 1997 se v Praze uskutečnilo Mistrovství Evropy veteránů, kterého se z táborských zúčastnili: J. Klaus, T. Fořter, J. Lachoutová, J. Lachout, L. Lachout a P. Lončík.

Od roku 2000 stál v čele oddílu L. Lachout, místopředsedou byl J. Klaus, vedoucí družstva „A“ mužů byl Procházka a ženy byly bohužel po více než dvaceti letech zrušeny. Ani mužům se nedařilo, když bojovali v krajském přeboru II. třídy o záchranu.

V sezoně 2004/05 se muži vrátili zpět do divizní soutěže v sestavě: Karlík, Matějů, Procházka a Pražák i ženy opět začaly hrát v divizi v sestavě: Bílková, Muselíková, Vaverová, Duspivová a Mikotová.

---

³⁸⁴ Osobní rozhovor s J. Mládkem, dne 17. 3. 2019.

³⁸⁵ Koláček, B. (1989). *30 let TJ Vodní stavby Tábor*. Vydal: TJ Vodní stavby Tábor ve spolupráci s oddělením informací a propagace s. p. Vodní stavby Praha, s. 34.

³⁸⁶ *Kronika oddílu stolního tenisu Vodní stavby Tábor*. (1992).

V sezoně 2007/08 to muži VS Tábor nezvládli a sestoupili z divize do krajského přeboru. V roce 2009 oznámil konec v oddílu P. Lachout a po 50 letech i J. Klaus. Od sezony 2010/11 byl předsedou Ing. R. Losos a místopředsedou J. Lachout. V této sezoně muži opět hráli krajský přebor I. třídy.³⁸⁷

7.9 Tenis

Po roce 1989 se tábořský tenis vrátil pod hlavičku TJ Vodní stavby Tábor, ale areál a celé tenisové zázemí bylo v dezolátním stavu a vše udržovali v chodu jen aktivní členové.³⁸⁸

V roce 1992 se stal mezinárodním mistrem Itálie nad 35 let tábořský tenista Jiří Šlédr ml.³⁸⁹

V roce 1998 se uskutečnil krajský přebor žactva v Pelhřimově, na kterém zazářila talentovaná tábořská tenistka J. Novotná, která se probojovala až do finále a tím si zajistila postup na mistrovství ČR.³⁹⁰

Obrázek 63. Talentovaná J. Novotná v plném tréninku. Fotografie převzata z periodika Týdeník Palcát 6. 5. 1998.

V roce 2001 byl tenisový oddíl opět vrácen zpět pod hlavičku LTC Tábor a začal pokračovat ve svých tradicích.

Dne 29. září 2004 byla v Táboře slavnostně otevřena nová tenisová aréna.³⁹¹

³⁸⁷ *Kronika oddílu stolního tenisu Vodní stavby Tábor.* (2011).

³⁸⁸ *Tennis arena*, 3-4/2015.

³⁸⁹ *Palcát*, 20. 5. 1992.

³⁹⁰ *Týdeník Palcát*, 24. 6. 1998.

V roce 2008 se v Táboře uskutečnil krajský přebor družstev těch nejmladších, na kterém táborští tenisté zvítězili a postoupili na republikový šampionát.³⁹²

Obrázek 64. Vítězné družstvo Tábora v kategorii baby tenis. Fotografie převzata z periodika Palcát 24. 9. 2008.

V roce 2012 se tenisový oddíl dočkal po 84 letech nové klubovny a restaurace. Tenisový oddíl v té době tvořilo 200 členů. I mladým tenistům se dařilo, když se dvakrát zúčastnili mistrovství republiky, ani družstva nebyla pozadu, i když minulý rok sestoupila z II. ligy a zbylá tenisová družstva hrála jihočeské soutěže.³⁹³

Obrázek 65. Nová tenisová aréna z roku 2012. Fotografie převzata z časopisu Tennis arena.

7.10 Kuželky

V sezoně 1997/98 dosáhli kuželkáři Lokomotivy Tábor historického úspěchu, když se jim podařilo postoupit do II. ligy, o což se nejvíce zasloužili tito hráči: Miroslav Kašpar,

---

³⁹¹ Týdeník Palcát, 7. 10. 2004

³⁹² Palcát, 24. 9. 2008.

³⁹³ Tennis arena, 3-4/2015.

Jaroslav Zámečník, Jiří Dvořák, Zdeněk Zeman, Josef Macháček, Zdeněk Samec a dorostenec Kášek.³⁹⁴

Po loňském úspěchu, kterým byl postup do II. ligy, kuželkáři v této soutěži obstáli, když skončili na krásném 3. místě.³⁹⁵

V roce 2004 získali táborští kuželkáři na poháru ČKA stříbrné medaile, když podleli mistru ČR – SKK Primátor Náchod, i tak to byl ale pro táborské, veliký úspěch.³⁹⁶

V roce 2006 se v Táboře uskutečnil turnaj dvojic v kuželnách, kterého se zúčastnilo 54 dvojic z celé republiky a na kterém zvítězila dvojice táborských Dvořák – Petrů a obhájila tak loňské vítězství.³⁹⁷ V tomto roce se v Táboře uskutečnil boj o titul mistra Jihočeského kraje a zároveň o čtyři postupová místa na mistrovství ČR, mezi která se z táborských probojovali Kášek, Petrů a Samec.³⁹⁸ Na mistrovství republiky v Hazlově získal táborský P. Petrů v kategorii mužů bronzovou medaili a v Chomutově v kategorii seniorů získal stříbrnou medaili táborský M. Fořter.³⁹⁹

Obrázek 66. Zleva D. Kášek, bronzový P. Petrů a Z. Samec po mistrovství ČR. Fotografie převzata z periodika Palcát 24. 5. 2006.

³⁹⁴ Týdeník Palcát, 8. 4. 1998.

³⁹⁵ Týdeník Palcát, 19. 5. 1999.

³⁹⁶ Týdeník Palcát, 1. 7. 2004.

³⁹⁷ Palcát, 18. 1. 2006.

³⁹⁸ Palcát, 10. 5. 2006.

³⁹⁹ Palcát, 24. 5. 2006.

V roce 2007 skončili kuželkáři tábor v I. nejvyšší lize, kam se jim v roce 2005 podařilo dostat, na 8. místě.⁴⁰⁰

V roce 2009 na krajském přeboru jednotlivců zazářil táborský dorostenec V. Krákora, který skončil na 2. místě a tím si zajistil postup na mistrovství ČR.⁴⁰¹ V tomto roce se bohužel táborská Lokomotiva v nejvyšší soutěži neudržela a musela sestoupit.⁴⁰²

7.11 Plavání

V roce 1996 se táborští plavci zúčastnili kvalitně obsazeného závodu – 1. ročníku Velké ceny Slavie Praha, kde o sobě dal vědět nadějný táborský plavec M. Valouch, který zde vybojoval bronzovou medaili na 100 m v polohovce. Ani jeho sestra M. Valouchová se v závodu neztratila, když si vybojovala II. výkonnostní třídu žen.⁴⁰³ Na mistrovství ČR žactva, konané v Táboře získal stříbrnou medaili M. Valouch na 100 motýlek. Velkým objevem tohoto roku byla pro táborský oddíl O. Nováková, která skončila na 100 prsa na 7. místě. Dalšího skvělého výsledku dosáhl na mistrovství ČR staršího žactva ve Zlíně táborský O. Karib, který získal zlatou medaili na 50 m kraul.⁴⁰⁴

V roce 1997 se uskutečnil celorepublikový pohár desetiletých nadějí v Příbrami, na kterém pod taktovkou A. Veselé, vybojovala K. Jakešová na 100 m prsa stříbrnou medaili. Na mistrovství ČR staršího žactva, získal pod trenérem J. Valentou stříbrnou medaili O. Karib na 50 m volný způsob.⁴⁰⁵ Další závod se uskutečnil proti plavcům z Horních Rakous v Č. Krumlově, na kterém táborský O. Karib zazářil a zvítězil na 50 m prsa v osobním rekordu a M. Valouchová skončila na 2. místě na 100 polohový závod.⁴⁰⁶ Na zimním MČR vyplaval O. Karib v kategorii starších žáků stříbrnou medaili na 100 m prsa a bronzovou medaili na 50 m volný způsob.⁴⁰⁷

---

⁴⁰⁰ Palcát, 4. 4. 2007.

⁴⁰¹ Palcát, 18. 3. 2009.

⁴⁰² Palcát, 1. 4. 2009.

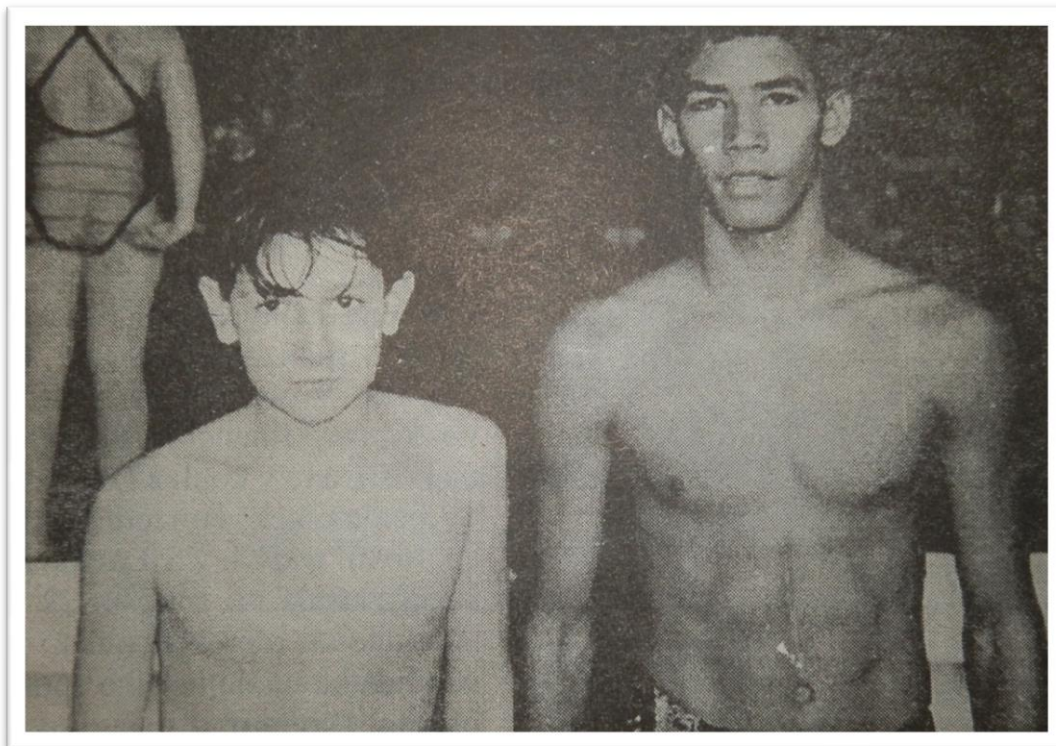
⁴⁰³ Týdeník Palcát, 13. 3. 1996.

⁴⁰⁴ Týdeník Palcát, 26. 6. 1996.

⁴⁰⁵ Týdeník Palcát, 2. 7. 1997.

⁴⁰⁶ Týdeník Palcát, 29. 10. 1997.

⁴⁰⁷ Týdeník Palcát, 17. 12. 1997.

Obrázek 67. Talenti táborského plaveckého oddílu vlevo M. Valouch a vpravo O. Karib. Fotografie převzata z periodika Týdeník Palcát 26. 11. 1997.

V roce 1998 se v Jihlavě uskutečnil 9. ročník závodů mládeže v plavání Aliva Cup, kde se za účasti 13 oddílů táborských plavců neztratili, když na 100 m motýlek skončil na 3. místě mladší žák M. Valouch a na 2. místě dorostenec O. Petrů, na 100 m prsa skončila na 3. místě starší žačka M. Valouchová, ml. žák M. Valouch a ve starších žácích zvítězil O. Karib. Na 100 m volný způsob zvítězila v dorostenkách P. Krumová, v ml. žácích M. Valouch a v dorostenkách O. Petrů.⁴⁰⁸ Na mistrovství ČR starších žáků ve Zlíně, vybojoval stříbrnou medaili O. Karib na 50 m kraul, na mistrovství ČR dorostu v Ústí nad Labem získala stříbrnou medaili P. Krumová na 50 m volný způsob.⁴⁰⁹ V tomto roce, ale táborský plavecký oddíl opustila P. Krumová, která přestoupila do pražské Bohemky a M. Valouchová, která začla závodit za USK Praha.⁴¹⁰

---

⁴⁰⁸ Týdeník Palcát, 13. 5. 1998.

⁴⁰⁹ Týdeník Palcát, 24. 6. 1998.

⁴¹⁰ Týdeník Palcát, 22. 7. 1998.

Obrázek 68. Úspěšní plavci TJ Tábor. Fotografie převzata z periodika Týdeník Palcát 20. 5. 1998.

V roce 1999 na 26. ročníku Velké ceny Kooh-i-nor v Č. Budějovicích, na které se táborští plavci v konkurenci 10 oddílů rozhodně neztratili, když si pro 2. místo doplaval M. Valouch na 100 VZ a pro dvě 3. místa na 100 m prsa a 100 m motýlek. Táborská plavkyně L. Bráchová získala 2. místo na 100 m prsa.⁴¹¹

V roce 2000 se táborští plavci zúčastnili 10. ročníku Otavského poháru, na kterém E. Březinová vybojovala bronzovou medaili na 100 m prsa a stejného úspěchu se dočkal i O. Petrů na 100 m kraul.⁴¹² Na mistrovství republiky žactva v Pardubicích získala E. Březinová bronzovou medaili na 200 m prsa.⁴¹³ Díky skvělým výsledkům si E. Březinová v pouhých třinácti letech zajistila postup na mistrovství ČR v kategorii žen, kde na tratích 50 m, 100 m a 200 m prsa ostudu rozhodně neudělala.⁴¹⁴

V roce 2001 na mistrovství ČR starších a mladších žákyň vybojovala E. Březinová bronzovou medaili na 200 m prsa a stříbrnou medaili na 100 m prsa.⁴¹⁵

V roce 2002 se táborští plavci zúčastnili v Písku Otavského poháru, na kterém E. Březinová v silné konkurenci 15 oddílů zvítězila ve své silné disciplíně 100 m prsa a ještě

⁴¹¹ Týdeník Palcát, 20. 10. 1999.

⁴¹² Týdeník Palcát, 8. 3. 2000.

⁴¹³ Týdeník Palcát, 28. 6. 2000.

⁴¹⁴ Týdeník Palcát, 6. 12. 2000.

⁴¹⁵ Týdeník Palcát, 27. 6. 2001.

přidala 1. místo na 100 m kraul.⁴¹⁶ Dále na sebe E. Březinová upoutala tentokrát již v kategorii žen, kdy na závodu Velké ceny Plzně zvítězila na 100 m prsa a bronz získala na 100 m volný způsob. Těmito výkony si zajistila nominaci do reprezentace.⁴¹⁷

V roce 2006 na 22. ročníku závodu Kooh-i-norská tužka za účasti 19 oddílů, kde táborští plavci nezklamali, když ve střední kategorii žáků získal dvě zlaté a dvě stříbrné medaile A. Zaňka. V nejstarší kategorii dorostu brala bronzovou medaili J. Ťupová na 100 m prsa.⁴¹⁸ Další mezinárodní závod se uskutečnil v rakouském městě Welsu, kterého se zúčastnilo 49 oddílů z 10 zemí Evropy. Skvělého úspěchu dosáhl tábořský A. Zaňka, který si vyplaval tři zlaté medaile na 50 m kraul, 50 m motýlek, 50 m prsa a stříbrnou medaili získal na 50 m znak. Další stříbrnou medaili získala tábořská Z. Straková na 50 m znak a poslední stříbrnou medaili získal tábořský M. Říha na 50 m motýlek.⁴¹⁹ Na mistrovství ČR do 10 let v Kladně, získal M. Říha dvě zlaté medaile na 100 m a 50 m motýlek, stříbrnou medaili na 50 m kraul a bronzovou medaili na 100 m kraul. Jeho bratr Matěj nebyl tak úspěšný, ale získal jednu stříbrnou medaili na 50 m motýlek. Z dívek se nejvíce dařilo tábořské Z. Straková, která získala dvě bronzové medaile na 50 a 100 m znak.⁴²⁰ Na mistrovství ČR dvanáctiletých vybojoval tábořský talent A. Zaňka dvě zlaté medaile na 100 a 200 m prsa a dvě stříbrné medaile na 50 m kraul a v polohovce na 200 m.⁴²¹

V roce 2007 na mistrovství ČR do 11 let získal dvě zlaté medaile M. Říha na 50 a 100 m motýlek a bronzovou medaili na 100 m polohově. Z plavkyň získala stříbrnou medaili Z. Straková na 100 m znak. Na mistrovství ČR staršího žactva, které se konalo v Plzni, získal zlatou medaili A. Zaňka na 100 m prsa, stříbrnou medaili získal na 50 m kraul a vše završil dalším dnem, kdy získal zlatou medaili na 200 m prsa.⁴²²

V roce 2008 na mistrovství ČR žactva získala Z. Straková dvě bronzové medaile v její disciplíně na 100 a 200 m znak. Dalšího úspěchu dosáhl A. Zaňka, který hájil tábořské barvy naposledy, protože odcházel na střední školu, získal stříbrnou medaili na 100 m prsa a zlaté medaile vyplaval na 100 m polohově a 50 m volný způsob.⁴²³

---

⁴¹⁶ Týdeník Palcát, 13. 3. 2002.

⁴¹⁷ Týdeník Palcát, 2. 5. 2002.

⁴¹⁸ Palcát, 1. 3. 2006.

⁴¹⁹ Palcát, 14. 6. 2006.

⁴²⁰ Palcát, 28. 6. 2006.

⁴²¹ Palcát, 12. 7. 2006.

⁴²² Palcát, 20. 7. 2007.

⁴²³ Palcát, 17. 12. 2008.

7.12 Cyklistika

V roce 1990 zvítězil ve Vídni za účasti 5 států v nové disciplíně M-T-B (horská kola) táborský cyklista R. Koberna.⁴²⁴ Historického úspěchu dosáhl P. Camrda, když na mezinárodním etapovém závodě „Okolo Slovenska“ skončil na 6. místě. Ani J. Fišer nezaostal, když skončil v silničním závodě v rakouském Altheimu na 2. místě.⁴²⁵

V roce 1991 obsadili na mistrovství ČSFR v cyklokrosu bratři Camrdové stříbrné příčky (Karel mezi profesionály a Pavel mezi amatéry).⁴²⁶ Tábořský oddíl nastoupil od toho roku pod novým názvem ČSAD - Rivolli.⁴²⁷ V tomto roce zvítězil celkově K. Camrda v Čs. poháru v cyklokrosu a i v kategorii družstev zvítězil tábořský oddíl.⁴²⁸ Po mnoha letech dosáhl na mistrovství ČSFR v silničním závodě na stříbrnou medaili junior M. Sedláček.⁴²⁹

Obrázek 69. Bratři Camrdové získali na mistrovství ČSFR v cyklokrosu stříbrné medaile. Karel na snímku vlevo a Pavel vpravo. Fotografie převzata z periodika Palcát 23. 1. 1991.

V roce 1992 získal K. Camrda na mistrovství světa v cyklokrosu v anglickém městečku Leeds stříbrnou medaili.⁴³⁰

---

⁴²⁴ Palcát, 23. 5. 1990.

⁴²⁵ Palcát, 8. 8. 1990.

⁴²⁶ Palcát, 23. 1. 1991.

⁴²⁷ Palcát, 27. 3. 1991.

⁴²⁸ Palcát, 3. 4. 1991.

⁴²⁹ Palcát, 4. 9. 1991.

⁴³⁰ Palcát, 5. 2. 1992.

Obrázek 70. K. Camrda stříbrný z mistrovství světa v cyklokrosu. Fotografie převzata z periodika Palcát 12. 2. 1992.

V roce 1994 se stal tábořský cyklista P. Camrda mistrem republiky na horských kolech a obsadil 3. místo na mistrovství republiky v cyklokrosu.⁴³¹

V roce 1995 obsadili táborští cyklisté na mistrovství republiky v horských kolech do vrchu stříbro M. Novák a bronz P. Cirkl.⁴³² Na dalším mistrovství České republiky v horských kolech, které se uskutečnili na Svatém Kopečku u Olomouce, získali táborští cyklisté tři medaile: zlato P. Camrda a bronz K. Camrda a Irina Ivanova.⁴³³ Dne 7. října se v Táboře uskutečnil mezinárodní cyklokros první kategorie UCI, který ovládli Holanďané, ale ani naši nezaostali, když na skvělém 6. místě skončil Lukeš, na 7. místě Šimůnek a první desítku uzavíral na 9. místě Aushuber.⁴³⁴

---

⁴³¹ Týdeník Palcát, 22. 3. 1995.

⁴³² Týdeník Palcát, 2. 8. 1995.

⁴³³ Týdeník Palcát, 9. 8. 1995.

⁴³⁴ Týdeník Palcát, 11. 10. 1995.

Obrázek 71. Stříbrný M. Novák na mistrovství republiky v horských kolech. Fotografie převzata z periodika Týdeník Palcát 2. 8. 1995.

V roce 1996 celkově zvítězili v závodech Českého poháru MTB (horská kola) v kategorii žen S. Zubarevová (táborský Cyklo Team Budvar) a v kategorii mužů táborský cyklista K. Camrda.⁴³⁵

V roce 1997 se stal slovenský R. Glájza, který závodil za táborský Cyklo Team Budvar, v čele s Č. Kalašem, mistrem Slovenska v cyklokrosu.⁴³⁶ Ruská reprezentantka Z. Zabiřovová (táborský Cyklo Team Budvar), zvítězila ve Francii ve čtyřetapovém cyklistickém závodě Tour de Epinal.⁴³⁷ Dalšího úspěchu dosáhla Ruska Z. Zabiřovová, když ovládla mistrovství Ruska v časovce jednotlivkyň.⁴³⁸ Další ruská reprezentantka A. Jepifanova ve stáji táborského Cyklo Team Budvar, získala stříbrnou medaile na mistrovství Evropy v Dánsku.⁴³⁹ V tomto roce v závodě Českého poháru MTB v kategorii mužů skončil na 2. místě K. Camrda a v kategorii žen skončila na stejném místě A. Jepifanova.⁴⁴⁰ V tomto roce úspěšný táborský cyklista K. Camrda ukončil svou bohatou kariérou.⁴⁴¹ Poslední velká událost tohoto roku, která se

---

⁴³⁵ Týdeník Palcát, 18. 9. 1996.

⁴³⁶ Týdeník Palcát, 15. 1. 1997.

⁴³⁷ Týdeník Palcát, 14. 5. 1997.

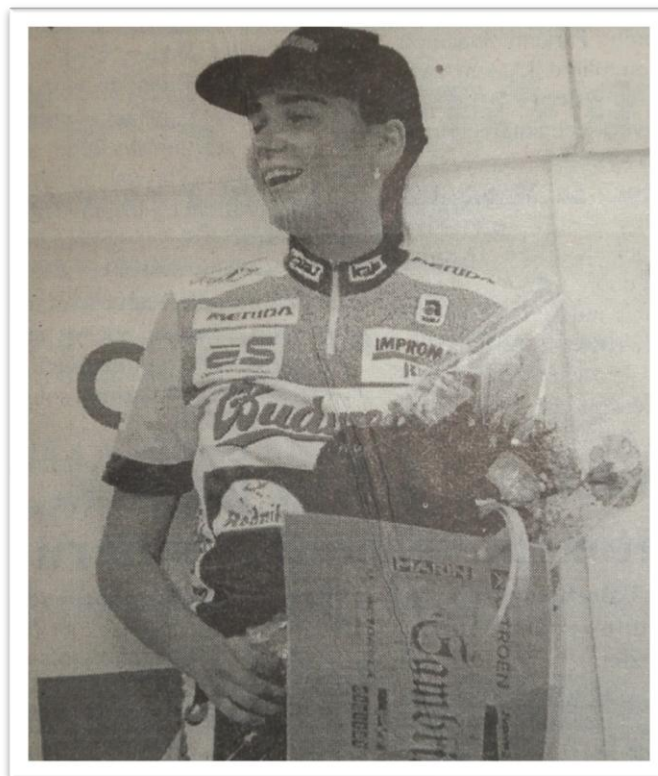
⁴³⁸ Týdeník Palcát, 16. 7. 1997.

⁴³⁹ Týdeník Palcát, 30. 7. 1997.

⁴⁴⁰ Týdeník Palcát, 27. 8. 1997.

⁴⁴¹ Týdeník Palcát, 29. 10. 1997.

uskutečnila v Táboře, kde se jel Světový pohár I. kategorie UCI v cyklokrosu, kde tábořský cyklista R. Glájza obsadil mezi elitou skvělé 15. místo.⁴⁴²

Obrázek 72. Ruská reprezentatka A. Jepifanová, soutěžící za tábořský cyklistický oddíl. Fotografie převzata z periodika Týdeník Palcát 29. 1. 1997.

V roce 1998 vybojoval na mistrovství ČR ve Velkých Losinách v horských kolech kadet D. Kášek zlatou medaili.⁴⁴³ Na mistrovství ČR v cyklokrosu, které se uskutečnilo v Pelhřimově, zvládli táborští cyklisté na jedničku, když v kategorii kadetů zvítězil M. Bína, který se po celou sezonu držel na prvních příčkách a v kategorii juniorů zvítězil D. Kášek.⁴⁴⁴

---

⁴⁴² Týdeník Palcát, 5. 11. 1997.

⁴⁴³ Týdeník Palcát, 19. 8. 1998.

⁴⁴⁴ Týdeník Palcát, 16. 12. 1998.

Obrázek 73. David Kášek. Fotografie převzata z periodika Týdeník Palcát 9. 12. 1998.

V roce 1999 se uskutečnilo MS ve slovenském Popradu, na kterém skončil v kategorii juniorů D. Kášek na skvělém 4. místě, ale závod ovládlo belgické trio.⁴⁴⁵ Sportovcem pro okres Tábor se za rok 1998 stal D. Kášek a talentem okresu se stal M. Bína.⁴⁴⁶ Na mistrovství republiky juniorů získal D. Kášek skvělou stříbrnou medaili.⁴⁴⁷ Junioři táborského oddílu CT Budvar byli ve skvělé formě, když v Berlíně v cyklokrosu ovládli juniorskou kategorii, když D. Kášek obsadil 1. místo, M. Bína si dojel pro 2. místo a v kategorii žen obsadila 2. místo Neradilová.⁴⁴⁸

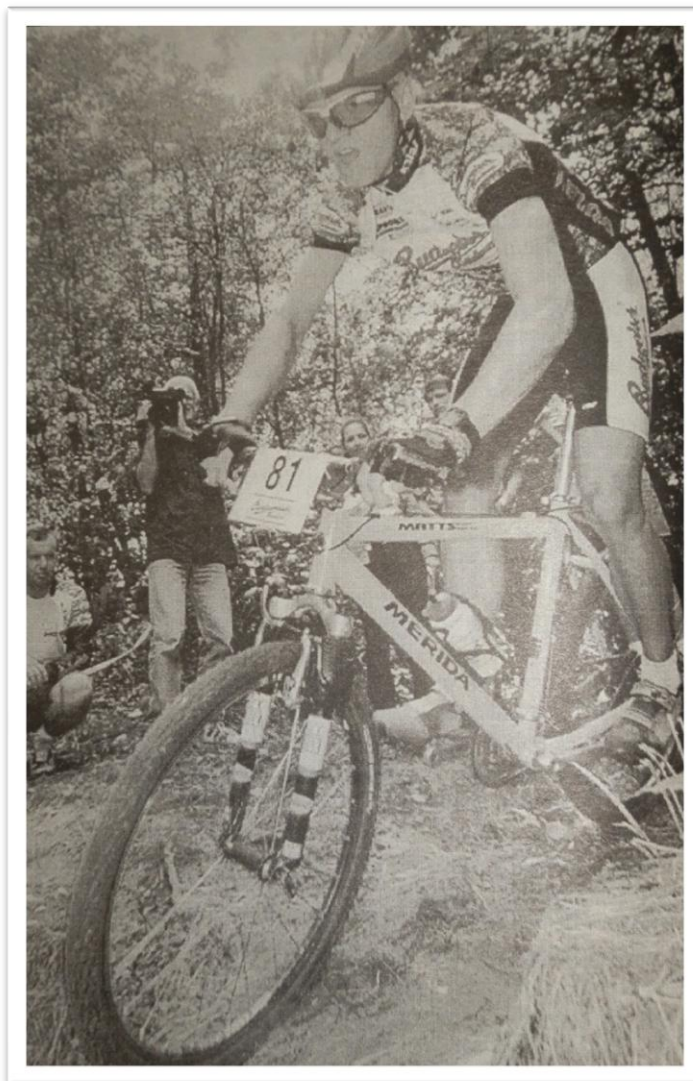
---

⁴⁴⁵ Týdeník Palcát, 3. 2. 1999.

⁴⁴⁶ Týdeník Palcát, 31. 3. 1999.

⁴⁴⁷ Týdeník Palcát, 1. 9. 1999.

⁴⁴⁸ Týdeník Palcát, 6. 10. 1999.

Obrázek 74. Juniorský vicemistr České republiky D. Kášek. Fotografie převzata z periodika Týdeník Palcát 1. 9. 1999.

V roce 2000 se uskutečnilo MS v Nizozemsku, kde D. Kášek v kategorii juniorů získal bronzovou medaili.⁴⁴⁹ V tomto roce se v Praze uskutečnil mezinárodní cyklokros I. kategorie Siemens Cup, ve které v kategorii mužů skončil na 2. místě posila táborských Ausbuher a v kategorii juniorů zvítězil M. Bína a za ním skončil Šimůnek.⁴⁵⁰

V roce 2001 získal na mistrovství světa v cyklokrosu P. Dlask stříbrnou medaili. Na juniorském mistrovství světa v cyklokrosu získal zlatou medaili M. Bína a stříbrnou medaili R. Šimůnek ml. a na mistrovství světa v cyklokrosu v kategorii muži do 23 let získal bronzovou medaili D. Kášek.⁴⁵¹

---

⁴⁴⁹ Týdeník Palcát, 2. 2. 2000.

⁴⁵⁰ Týdeník Palcát, 1. 11. 2000.

⁴⁵¹ Týdeník Palcát, 7. 2. 2001.

Obrázek 75. M. Bína juniorský mistr světa. Fotografie převzata z periodika Týdeník Palcát 7. 2. 2001.

V roce 2002 obsadila na mistrovství republiky v kategorii žen Neradilová 3. místo pro tábořský oddíl.⁴⁵² V tomto roce skončil v národním poháru Budvar Cup v cyklokrosu celkově na 3. místě Ausbuher z tábořského oddílu.⁴⁵³ Dále si Ausbuher odnesl stříbrnou medaili v celkovém pořadí silničních závodů.⁴⁵⁴

V roce 2003 na mistrovství ČR horských kol získal syn slavného Stanislava Bambuly Ondřej bronzovou medaili.⁴⁵⁵ Druhý závod Budvar Cupa v cyklokrosu v České Lípě vyhrál v kategorii mužů z Cyklo Team Budvar Tábor K. Ausbuher.⁴⁵⁶ V tomto roce se uskutečnilo mistrovství Evropy v cyklokrosu v Táboře, kde v kategorii U23 získal zlatou medaili M. Zlámalík a pro stříbrnou medaili si dojel M. Bína.⁴⁵⁷

---

⁴⁵² Týdeník Palcát, 9. 1. 2002.

⁴⁵³ Týdeník Palcát, 16. 1. 2002.

⁴⁵⁴ Týdeník Palcát, 12. 6. 2002.

⁴⁵⁵ Týdeník Palcát, 23. 7. 2003.

⁴⁵⁶ Týdeník Palcát, 15. 10. 2003.

⁴⁵⁷ Týdeník Palcát, 12. 11. 2003.

Obrázek 76. M. Zlámalik se při dojezdu do cíle raduje z prvního místa. Fotografie převzata z periodika Týdeník Palcát 12. 11. 2003.

Dne 15. září 2004 se v Táboře uskutečnil závod v rychlostní cyklistice tzv. „Táborské okruhy“, kde táborští na medaile nedosáhli a nejlépe skončil na 9. místě K. Ausbuher.⁴⁵⁸ Na mistrovství ČR v silné konkurenci, kde jelo 15 mistrů světa, zvítězil ze stáje Cyklo Budvar Tábor Kamil Ausbuher, pro kterého to byl životní úspěch.⁴⁵⁹

---

⁴⁵⁸ Týdeník Palcát, 23. 9. 2004.

⁴⁵⁹ Týdeník Palcát, 18. 11. 2004.

Obrázek 77. K. Ausbuher přebírá pohár z rukou tábořského starosty F. Dědiče. Fotografie převzata z periodika Palcát 18. 11. 2004.

V roce 2006 na mistrovství světa v cyklokrosu skončil K. Ausbuher na krásném 6. místě a v kategorii juniorů D. Mengera také na 6. místě.⁴⁶⁰ Na mistrovství republiky, které se jelo ve slovenské Myjavě, získal v silničním závodě bronzovou medaili junior D. Mengera.⁴⁶¹ V třetím závodě světového poháru v cyklokrosu v Táboře zvítězil z tábořské stáje R. Šimůnek, který za sebou nechal všechny Belgičany.⁴⁶²

V roce 2008 na mistrovství české a slovenské republiky v silniční cyklistice, v časovce jednotlivců v kategorii do 23 let získal v Třeboni stříbrnou medaili D. Mengera a o bronzovou medaili se v J. Hradci postaral v závodě s hromadným startem v kategorii do 23 let O. Bambula.⁴⁶³ V závodech Galaxy série horských kol skončil v celkovém pořadí po všech závodech na stříbrné příčce S. Bambula mladší ze stáje CT Budvar Tábor.⁴⁶⁴

---

⁴⁶⁰ Týdeník Palcát, 1. 2. 2006.

⁴⁶¹ Týdeník Palcát, 4. 7. 2006.

⁴⁶² Týdeník Palcát, 1. 11. 2006.

⁴⁶³ Týdeník Palcát, 2. 7. 2008.

⁴⁶⁴ Týdeník Palcát, 3. 12. 2008.

Obrázek 78. Stupně vítězů jezdců do 23 let, vlevo stříbrný D. Menger. Fotografie převzata z periodika Palcát 2. 7. 2008.

V roce 2009 na mistrovství republiky v cyklokrosu v Kolíně skončil M. Bína na 5. místě, ale v konečném pořadí v osmidílném Toi Toi Cupu mu to stačilo na vítězství.⁴⁶⁵ V tomto roce opustil stáj CT Budvar Tábor D. Mengera, jehož místo nahradil D. Kášek. Tento rok se funkcionáři spoléhali hlavně na cyklisty kategorie Elite: M. Bínu, O. Bumbalu a D. Káška. V juniorech pak na M. Boroše a J. Skálu.⁴⁶⁶

Táborská cyklistika se může pochlubit tím, že v roce 2010 i v roce 2015 pořádala MS v cyklokrosu a v roce 2017 ME v cyklokrosu.⁴⁶⁷

7.13 Zápas

V roce 1990 na přeboru ČSR získal dorostenec V. Svatek bronzovou medaili ve váze do 76 kg.⁴⁶⁸ Na přeboru ČSSR v Chomutově vybojoval dorostenec M. Bouda stříbrnou medaili ve váze do 70 kg.⁴⁶⁹ Velkého úspěchu dosáhl na mistrovství ČR táborský zápasník M. Tůma, který se stal mistrem ve váze do 130 kg.⁴⁷⁰

⁴⁶⁵ Týdeník Palcát, 14. 1. 2009.

⁴⁶⁶ Týdeník Palcát, 4. 3. 2009.

⁴⁶⁷ Osobní rozhovor s Č. Kalašem, dne 26. 2. 2019.

⁴⁶⁸ Palcát, 7. 3. 1990.

⁴⁶⁹ Palcát, 28. 3. 1990.

⁴⁷⁰ Palcát, 19. 4. 1990.

V roce 1991 na přeboru ČR v Teplicích získal starší dorostenec M. Tůma stříbrnou medaile ve váze nad 88 kg a v Praze získal ve starších žácích J. Kavan bronz ve váze do 38 kg a stříbro P. Vochozka ve váze do 60 kg.⁴⁷¹ Velkého úspěchu dosáhl na přeborech ČSFR M. Tůma, který vybojoval pro Tábor bronzovou medaili ve váze do 58 kg.⁴⁷² Dalšího úspěchu dosáhl M. Tůma na přeboru ČR v Ostravě, kde se stal přeborníkem ve váze nad 100 kg.⁴⁷³ Jelikož se zápasníci již v minulém roce potýkali s finančními problémy, tak je tento rok začal sponzorovat L. Hrubý, majitel firmy ISABELLA. Díky němu se táborští zápasníci mohli připravovat na kvalifikaci o postup do celostátní ligy.⁴⁷⁴

V roce 1992 se stal M. Tůma opět mistrem ČR juniorů v Hradci Králové v kategorii do 130 kg.⁴⁷⁵

V roce 1995 táborští zápasníci již pod hlavičkou SK Isabella Tábor získali na mistrovství ČR mladšího dorostu bronzovou medaili, o kterou se zasloužil J. Trejbala ve váze do 70 kg.⁴⁷⁶ Na mezinárodním turnaji v Brně se ukázaly i táborská děvčata, když v silné konkurenci 130 zápasnic ze 13 oddílů, získaly v ml. žákyních 1. místo K. Jaroňová ve váze do 43 kg a 1. místo A. Procházková ve váze do 50 kg. Ze starších žákyň obsadila 2. místo K. Machová ve váze do 41 kg. Celkově obsadil táborský oddíl pěkné 6. místo.⁴⁷⁷

V roce 1996 na mistrovství ČR v Brně se táborských děvčatům dařilo, když získaly tři zlaté medaile. V kategorii ml. žákyň A. Procházková ve váze do 54 kg, ve starších žákyních D. Mannlová ve váze do 57 kg a v ml. dorostenkách K. Machová ve váze do 44 kg. Tím to výkonem si K. Machová zajistila nominaci na ME v kategorii dorostenek do 40 kg.⁴⁷⁸

V roce 1999 dosáhla táborská zápasnice K. Halová nečekaného úspěchu, když na ME juniorek vybojovala ve volném stylu bronzovou medaili.⁴⁷⁹

V roce 2000, se K. Halové podařil ještě větší úspěch, když na MS ve Francii získala ve volném stylu bronzovou medaili a splnil se jí tak jeden ze sportovních snů.⁴⁸⁰

---

⁴⁷¹ Palcát, 10. 4. 1991.

⁴⁷² Palcát, 2. 5. 1991.

⁴⁷³ Palcát, 5. 6. 1991.

⁴⁷⁴ Palcát, 4. 12. 1991.

⁴⁷⁵ Palcát, 1. 4. 1992.

⁴⁷⁶ Týdeník Palcát, 21. 6. 1995.

⁴⁷⁷ Týdeník Palcát, 29. 11. 1995.

⁴⁷⁸ Týdeník Palcát, 2. 5. 1996.

⁴⁷⁹ Týdeník Palcát, 28. 6. 2000.

⁴⁸⁰ Týdeník Palcát, 19. 7. 2000.

V roce 2003 se tábořská K. Halová, již ve službách pražského Olympu, zúčastnila Velké ceny Španělska, kde dokázala v kategorii do 72 kg vybojovat zlatou medaili.⁴⁸¹ Dalšího skvělého úspěchu dosáhla K. Halová na ME v Lotyšsku, kde získala stříbro.⁴⁸²

---

⁴⁸¹ Týdeník Palcát, 23. 4. 2003.

⁴⁸² Týdeník Palcát, 7. 5. 2003.

8 Závěr

Hlavním cílem této práce bylo vytvořit sjednocený celek o vývoji tělesné výchovy a výkonnostního sportu ve městě Tábor, od roku 1945 až po současnost (tedy do roku 2010). Předloženou diplomovou prací jsme se snažili naplnit cíle práce. Zdrojem získaných informací byly archivy, kroniky, literatura, periodika a cenné rozhovory s pamětníky. Tělocvičná jednota Sokol vznikla v 60. letech 19. století, ale záhy po skončení druhé světové války v roce 1948 byla zrušena, proto se o ni v diplomové práci zmiňuji jen okrajově, a to samé o ženském spolku Zora, který zanikl hned záhy v roce 1950. Dělnický sportovní klub přetrval a začaly pod ním vznikat různé sportovní oddíly např. fotbal, hokej, zápas atd. Postupem času se DSK přejmenoval na TJ Vodní stavby Tábor, pod kterou je nejvíce sportovních oddílů, které dosahují nejlepších výsledků a fungují zde dodnes. Další sportovní oddíl, který vznikl, byla Lokomotiva Tábor, což byla odnož Sokola, ale ta nedosahovala takových úspěchů, jako TJ Vodní stavby Tábor.

Největších sportovních úspěchů v Táboře dosahovali cyklisté pod trenérem Čestmírem Kalašem pod hlavičkou TJ ČSAD Tábor, kteří vynikali především v cyklokrosu. K nejvýznamnějším osobnostem táborské cyklistiky patřili S. Bambula a bratři Camrdové, především Karel, který se stal mistrem světa v cyklokrosu. Z žen nelze opomenout ruskou dvojici S. Zubarevovou a A. Jepifanovou. Dále se v Táboře pravidelně pořádají Táborské okruhy a především se v Táboře pořádalo MS a ME v cyklokrosu.

Na velmi dobré úrovni byl a je dodnes v Táboře fotbal. V dřívější době byly ve fotbale na dobré úrovni dva kluby DSK Tábor, který hrál nejvýše III. ligu a vojenská Dukla Tábor, která dokonce hrála II. ligu.

V ledním hokeji hrál DSK Tábor velmi vysokou celostátní ligu, ve které se udržel, ale jen jednu sezonu a poté pod hlavičkou VS Tábor hrál II. ligu. Došlo také k vytouženému postavení zimního stadionu. Další hokejový tým, který dosáhl skvělých úspěchů, byla vojenská tělovýchovná jednota, která hrála dokonce I. ligu. Za zmínku stojí, že v Táboře byl i ženský hokejový oddíl.

Dalších skvělých úspěchů dosahovala v Táboře atletika, kde mezi hlavní opory oddílu DSK Tábor patřil Jan Pán. Skvělých úspěchů dosahovali především ženy, kterým se podařilo postoupit do I. NL. Ke skvělým atletkám patřili především Drsová, Wildová a Dziurová. I mužům se podařilo postoupit do I. NL, ale až o pár desítek let později než ženám. Z mužů vynikal především M. Donát a T. Purman.

Velké oblibě se těšily šachy, které patří k nejstarším sportům v Táboře a kde k nejvýznamnějším osobnostem patřil K. Heřmánek, Doležal a Zapletal. Skvělý úspěch pro tábořské šachisty bylo, když se stali Mistry ČSSR v korespondenčním šachu. Vodním stavbám Tábor se podařilo dokonce probojovat v korespondenčním šachu až do I. ligy.

Z plaveckého oddílu vynikaly z děvčat především J. Pavlišová a M. Šormanová a z chlapců patřil k velkým talentům O. Karib a M. Valouch.

Nelze opomenout ani zápasnický oddíl, který pod hlavičkou DSK podával kvalitní výkony v celostátních i republikových soutěžích. K nejvýznamnějším osobnostem tábořského zápasu patřili F. Bílek a A. Samec. V pozdějších letech skvělých výkonů dosahoval P. Šedivý, který se stal dokonce mistrem ČSR. Tomuto sportu se věnovaly i dívky, kdy skvělého úspěchu dosáhla K. Halová, když vybojovala na MS bronz.

Velmi rozšířen byl v Táboře také stolní tenis, kde se stejně jako v atletice dařilo především ženám, když se jim podařilo, již pod hlavičkou VS Tábor postoupit do II. ligy. Ke stabilním hráčkám tohoto sportu patřila I. Nováková a z mužů F. Dyršmíd. Záhy se podařilo i mužům dostat do II. ligy.

Z vodních sportů byla v Táboře na dobré úrovni kanoistika, kde k významným osobnostem patřili J. Jelšík a bratři Eybertové. Dalším vodním sportem, který se provozoval v Táboře, bylo veslování, o které se zasloužil M. Děkanovský, pozdější skvělý trenér mládeže. Tento sport tvořila především mládež, která dosahovala skvělých výsledků. Z chlapců to byli J. Strážnický a J. Děkanovský a z děvčat D. Folkmanová a především M. Děkanovská, která se stala nejúspěšnější veslařkou tábořského oddílu v celé její historii, když na MS juniorů vybojovala stříbro a bronz.

Na dobré úrovni byl v Táboře i kuželkářský oddíl, o který se nejvíce zasloužil J. Špringer st. a kde dobrých výsledků dosahovali G. Zenkl, B. Jančová a P. Petruš, který získal na MČR bronz. V novodobé historii se kuželkářům podařilo postoupit až do nejvyšší soutěže.

Ze všech sportů, které jsme v diplomové práci zmínili, se jich nejvíce nachází pod hlavičkou TJ Vodní stavby Tábor, která je největší tělovýchovnou organizací v Táboře a dosahuje největších úspěchů. Jediné sporty, které pod tuto organizaci nepatří, je cyklistika, která patří pod TJ ČSAD Tábor a kuželky, které jsou pod hlavičkou TJ Lokomotiva Tábor.

Bohužel se, ale z důvodů absence dostatečného množství pramenů nepodařilo podat zcela ucelený přehled vývoje veškeré tělesné výchovy a sportu ve městě. Některé sporty jsou proto rozepsány více, některé méně a nějaké bohužel vůbec, protože jsme k nim nesehnali

dostatek potřebného materiálu. Nejvíce materiálů se nám podařilo sehnat ke druhému etapovému období.

Bylo pro nás těžké určit, které období bylo pro město Tábor ve sportu nejvýznamnější, protože v každém období vynikal jiný sport. Ale jelikož se nám podařilo sehnat nejvíce materiálu ke druhému období, tak bychom ho považovali za nejpříznivější pro tábořský sport.

Na závěr bychom chtěli vyjádřit obdiv a uznání všem činovníkům, funkcionářům a sportovcům, kteří se podíleli na tom, aby se tato sportovní odvětví dále rozvíjela a nezanikla. Díky tomu se do dnešní doby můžeme těšit tak velkému počtu sportovních oddílů, organizací a uskupení.

Prameny a literatura

Literatura

- Augusta, P., & Klínková, H. (2001). *Kniha o měšť Tábor*. Praha: Vydavatelství a nakladatelství MILPO.
- Heřmánek, J. (1972). *100 let táborského šachu*. Vydala: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor.
- Hezlová, R., Pozníček, B., & Lesák, V. (1963). *Sokolská župa Žižkova Tábor 1883 – 1950*. České Budějovice.
- Horák, L. (1966). *Almanach 45. letého výročí založení DSK v Táboře*, Tábor: STRÁŽ 202, tiskařské závody n. p. Tábor.
- Charvát, K. (2003). *Sto deset let činnosti táborského odboru Klubu českých turistů 1893 – 2003*. Vydal jeho nákladem Václav Šedivý – nakladatelství OSSIS Tábor.
- Charvát, K., & Ing. Černý, R. (2005). *Encyklopedie na pokračování. Historie turistiky*. Vydal: Klub českých turistů za podpory akciové společnosti ZENTIVA.
- Kačer, V. (2018). *Historie tělesné výchovy a sportu v Táboře do roku 1945*. (Diplomová práce, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, České Budějovice).
- Kolářek, B. (1977). *55 let DSK Tábor*. Tábor: Tělovýchovná jednota Vodní stavby Tábor.
- Kolářek, B. (1981). *60 let DSK v Táboře*. Tábor: Nákladem TJ Vodní stavby Tábor.
- Kolářek, B. (1989). *30 let TJ Vodní stavby Tábor*. Vydal: TJ Vodní stavby Tábor ve spolupráci s oddělením informací a propagace s. p. Vodní stavby Praha.
- Kolářek, B. (1989). *Stolní tenis od roku 1981 do konce sezony 1988-89*.
- Korčák, P., Šechtl, M. & Šechtl, J. (1979). *Tábor národní kulturní památka*. Praha: Nakladatelství Panorama.
- Krajíc, R., & Smrčka, B. (1997). *Tábor jak jej fotografovali v letech 1876 – 1996 Šechtlovi*. Tábor: Město Tábor.
- Levý, J., Růžička, M., Zachariáš, M., & Hynek, J. (1979). *75 let atletiky na Táborsku*. Vydal: OV ČAS při OV ČSTV v Táboře ve spolupráci s VS Tábor, Spartak Sezimovo Ústí a Jiskra Bechyně.
- Levý, J., & Pán, J. (1984). *80 let Tábor*. Vydal: Tábor.
- Nosek, J. (1969). *Tenis na Táborsku*. Tábor: Nákladem OV ČSTV v Táboře.
- Pán, J. (1994). *90 let atletiky na Táborsku*. Vydal: Tábor.
- Pivoda, A. (2012). *Fotbalové Táborsko*. Vydavatelství MAC, spol. s.r.o.
- Rathouský, F. (1948). *Dalších dvacet pět let činnosti Odboru Klubu českých turistů v Táboře*. Vydal: Výbor Klubu českých turistů – odboru v Táboře.
- Šácha, P. & Kolářek, B. (2015). *Táborská doba ledová aneb 90 let hokeje u Jordánu*. Tábor: Viva Design s. r. o.

Tichá, P., Havel, P., Koláček, B., Rozmuš, J., Salzman, A., & Novák, M. (1990). *Historie tělovýchovy a sportu na Tábořsku*. Vydal: OV ČSTV Tábor.

Turek, P. (1990). *Kniha o jihočeském hokeji*. Vydalo Jihočeské nakladatelství České Budějovice.

Zabloudil, F. (1986). *Stručná historie tábořského šachu*.

Zabloudil, F. *Co si tak pamatuji...2. díl*.

Zeman, A. (1933). *Památník tělocvičné jednoty Sokol v Táboře 1883 – 1933*. Tábor: Vydala tělocvičná jednota Sokol v Táboře.

Periodika

Palcát, roč. 1980 – 1992, 2004 – 2009.

Týdeník Palcát, roč. 1995 – 2003.

Tennis arena, roč. 2015

Tištěné prameny

Kronika horolezeckého oddílu TJ Vodní stavby Tábor. (1986).

Kronika kanoistů Tábor. (1990). Vydal: VS Tělovýchovná jednota.

Kronika kuželkářů na Střelnici v Táboře. (1985).

Kronika oddílu stolního tenisu Vodní stavby Tábor. (1977), (1982), (1992), (2011).

Kronika šachového oddílu Vodní stavby Tábor. (1981).

Osobní rozhovor s Č. Kalašem.

Osobní rozhovor s J. Klausem.

Osobní rozhovor s J. Mládkem.

Poznámkový aparát

AFK – Atleticko-fotbalový klub
CSC – Kandidát věd
CT – Cyklo team
ČFL – Česká fotbalová liga
ČLTK – Český lawn-tenisový klub
ČMFS – Českomoravský fotbalový svaz
ČNL – Česká národní liga
ČR – Česká republika
ČSAD – Československá automobilová doprava
ČSFR – Československá federativní republika
ČSR – Československá republika
ČSSR – Československá socialistická republika
ČSSZ – Československé spojené závody
ČSTV – Československý svaz tělesné výchovy a sportu
ČVK – Český veslařský klub
ČZ – Česká zbrojovka
DA – Dům armády
DSK – Dělnický sportovní klub
FC – Fotbalový klub
HC – Hokejový klub
Ing. - Inženýr
JUDr. – Titul doktora práv
KČT – Klub českých turistů
KP – Krajský přebor
LTC – Lawn tenisový klub
MAS – Moravské akciové strojírný
MČR – Mistrovství České republiky
ME – Mistrovství Evropy
MĚNV – Městský národní výbor
Mgr. – Magistr
MS – Mistrovství světa
MUDr. – Doktor medicíny
NDR – Německá demokratická republika
NL – Národní liga
OH – Olympijské hry
OTO – Oblastní turistické odznaky
SK – Sportovní klub
ŠK – Šachový klub
TJ – Tělovýchovná jednota
TSM – Tréninkové středisko mládeže
VK – Veslařský klub
VS – Vodní stavby
VT – Výkonnostní třída
VTJ – Vojenská tělovýchovná jednota

Seznam příloh

<i>Obrázek 1.</i> I. mužstvo DSK Tábor z roku 1949.	19
<i>Obrázek 2.</i> I. mužstvo VS Tábor v roce 1966.....	23
<i>Obrázek 3.</i> I. mužstvo DSK Tábor - I. hokejová liga ČSR.	25
<i>Obrázek 4.</i> Účastníci hlavního turnaje o mistrovství župy 1946. Fotografie převzata z kroniky <i>Kronika šachového oddílu Vodní stavby Tábor. (1980).</i>	30
<i>Obrázek 5.</i> Krajský přeborník družstev pro rok 1956.	33
<i>Obrázek 6.</i> Mistři ČSSR v korespondenčním šachu v roce 1958.	34
<i>Obrázek 7.</i> Stará loděnice.	38
<i>Obrázek 8.</i> Loděnice veslařského oddílu Jordán.	39
<i>Obrázek 9.</i> Stabilní výkony ve II. lize žen podávala I. Nováková.	43
<i>Obrázek 10.</i> Lázeňský turnaj v Bechyni v roce 1967.	46
<i>Obrázek 11.</i> Kuželna TJ Lokomotivy Tábor na Střelnici - Dům armády.....	48
<i>Obrázek 12.</i> I. oddíl Lokomotivy Tábor.	49
<i>Obrázek 13.</i> B. Jančová krajská přebornice roku 1964.....	50
<i>Obrázek 14.</i> Jiří Tymel na Carambě v roce 1958.	51
<i>Obrázek 15.</i> Olšaníkovi při návštěvě Švýcarských Alp v roce 1968.....	52
<i>Obrázek 16.</i> Polohová štafeta dorostenců DSK Tábor.	53
<i>Obrázek 17.</i> Členové zápasnického oddílu před utkáním v Rakousku.	56
<i>Obrázek 18.</i> I. mužstvo TJ Vodní stavby Tábor z roku 1977.	58
<i>Obrázek 19.</i> VTJ Tábor na jaře v roce 1977 postoupil do ČNL.	59
<i>Obrázek 20.</i> Zimní stadion otevřený v roce 1971.	61
<i>Obrázek 21.</i> Vítěz divize 1975/76 TJ Vodní stavby Tábor.....	62
<i>Obrázek 22.</i> VS Tábor účastník II. ligy v sezone 1988/89.	64
<i>Obrázek 23.</i> Předseda turistiky B. Mašek a náměstek předsedy J. Radikovýský před otevřením tábořského Zdravotního okruhu.	66
<i>Obrázek 24.</i> Tábořský šachový oddíl TJ Vodní stavby v České národní lize v sezoně 1975/76.....	68
<i>Obrázek 25.</i> Dr. J. Doležal, vítěz krajského přeboru.	69
<i>Obrázek 26.</i> A. Bémová, po léta nejlepší diskařka v kraji, finalistka ČSSR.	71
<i>Obrázek 27.</i> Kolektiv žen, který vybojoval poprvé v historii Táboru I. NL žen.	72
<i>Obrázek 28.</i> Zdeňka Drsová přivezla z mistrovství ČSR a ČSSR 4 zlaté medaile.	73

<i>Obrázek 29.</i> Medailistka na mistrovství ČSSR E. Hrubá.	74
<i>Obrázek 30.</i> Stříbrní bratři Benháci na přeboru ČSSR v roce 1969.	76
<i>Obrázek 31.</i> Šilhavec a Konopa přeborníky ČSSR v dorostu v roce 1975.	77
<i>Obrázek 32.</i> V. Valda mistrem ČSSR v dorostu v roce 1981.	78
<i>Obrázek 33.</i> Nová loděnice otevřená roku 1988.....	79
<i>Obrázek 34.</i> Skifař J. Olšaník, člen oddílu veslování tábořských Vodních staveb.	80
<i>Obrázek 35.</i> Dorostenci TJ Vodní stavby při tréninku v roce 1977.	82
<i>Obrázek 36.</i> M. Děkanovská.	91
<i>Obrázek 37.</i> Herna na tábořském zimním stadionu.	92
<i>Obrázek 38.</i> Vlevo R. Pravidíková, vpravo Z. Lončíková. V roce 1975 přebornice ČSR v družstvech a v roce 1976 přebornice ČSSR v družstvech.	93
<i>Obrázek 39.</i> Muži VS Tábor z roku 1985.	94
<i>Obrázek 40.</i> Sen kuželkářů 4 dráhová kuželna.	97
<i>Obrázek 41.</i> Předseda tábořského horolezeckého oddílu F. Pozniak na snímku ve Vysokých Tatrách.	98
<i>Obrázek 42.</i> J. Pech při výšlapu na Ošarpan ve V. Tatrách.	99
<i>Obrázek 43.</i> Výstup na Lajlu - horní patro ledovce.	101
<i>Obrázek 44.</i> Č. Kalaš zakladatel tábořského cyklistického oddílu ČSAD Tábor.	103
<i>Obrázek 45.</i> Mistrovství ČSSR v cyklokrosu, kde J. Sosnovec z TJ ČSAD Tábor získal zaslouženě bronz.	104
<i>Obrázek 46.</i> Nadějný cyklista R. Koberna.	105
<i>Obrázek 47.</i> J. Jiříčka, juniorský reprezentant ČSSR a vítěz Velké ceny Polska.	106
<i>Obrázek 48.</i> K. Vondráček, přeborník ČSSR na dráze ve stíhacím závodě.	107
<i>Obrázek 49.</i> K. Camrda stříbrný z mistrovství ČSSR v časovce jednotlivců.	108
<i>Obrázek 50.</i> K. Camrda mistr světa v cyklokrosu.	109
<i>Obrázek 51.</i> Pavel Šedivý mistr ČSR v roce 1976.	110
<i>Obrázek 52.</i> VS Tábor ve II. ČNL v roce 1990.	113
<i>Obrázek 53.</i> Divizní tým FK Tábor v roce 1999.	115
<i>Obrázek 54.</i> Tábořský hokejový ženský tým.	118
<i>Obrázek 55.</i> Dlouholetá turistka z turistického odboru TJ VS Tábor B. Dvořáková při značení trasy na tábořském náměstí.	120

<i>Obrázek 56.</i> L. Doležalová na snímku uprostřed získala stříbrnou medaili na mistrovství ČR do 10 let.	122
<i>Obrázek 57.</i> Nadějný tábořský půlkař M. Donát.	124
<i>Obrázek 58.</i> Atleti VS Tábor po úspěšné sezóně v II. NL.	125
<i>Obrázek 59.</i> E. Jirmusová se svým svěřencem T. Purmanem.	126
<i>Obrázek 60.</i> M. Mikešová vybojovala v dálce zlato v halovém mistrovství ČR žákyň.	128
<i>Obrázek 61.</i> K. Rajmová vpravo zavšila úspěšnou sezónu získáním bronzové medaile při mistrovství republiky do 22 let.	129
<i>Obrázek 62.</i> S. Havlová získala na mistrovství republiky dorostenek zlatou a stříbrnou medaili.	130
<i>Obrázek 63.</i> Talentovaná J. Novotná v plném tréninku.	135
<i>Obrázek 64.</i> Vítězné družstvo Tábora v kategorii baby tenis.	136
<i>Obrázek 65.</i> Nová tenisová aréna z roku 2012.	136
<i>Obrázek 66.</i> Zleva D. Kášek, bronzový P. Petrů a Z. Samec po mistrovství ČR.	137
<i>Obrázek 67.</i> Talenti tábořského plaveckého oddílu vlevo M. Valouch a vpravo O. Karib.	139
<i>Obrázek 68.</i> Úspěšní plavci TJ Tábor.	140
<i>Obrázek 69.</i> Bratři Camrdové získali na mistrovství ČSFR v cyklokrosu stříbrné medaile. Karel na snímku vlevo a Pavel vpravo.	142
<i>Obrázek 70.</i> K. Camrda stříbrný z mistrovství světa v cyklokrosu.	143
<i>Obrázek 71.</i> Stříbrný M. Novák na mistrovství republiky v horských kolech.	144
<i>Obrázek 72.</i> Ruská reprezentatka A. Jepifanová, soutěžící za tábořský cyklistický oddíl.	145
<i>Obrázek 73.</i> David Kášek.	146
<i>Obrázek 74.</i> Juniorský vicemistr České republiky D. Kášek.	147
<i>Obrázek 75.</i> M. Bína juniorský mistr světa.	148
<i>Obrázek 76.</i> M. Zlámalík se při dojezdu do cíle raduje z prvního místa.	149
<i>Obrázek 77.</i> K. Ausbuher přebírá pohár z rukou tábořského starosty F. Dědiče.	150
<i>Obrázek 78.</i> Stupně vítězů jezdců do 23 let, vlevo stříbrný D. Menger.	151